

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیرهی رۆشنیبری

*

خاوهنی ڤیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسیار: بههران شههمهه ههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ناراس، شهقامی گولان، ههولتیر

بازنه‌ی ته‌باشیری قه‌وقاز

سەرپەرشتیاری زنجیره‌ی شانۆی جیهانی

دانا پەنۆف

بیرتۆلت بریشت

بازنە‌ی تە‌باشیری قە‌وقاز

وەرگێرانی له ئە‌لمانییە‌وه:

کەریم پەرەنگ

ناوی کتێب: بازنە‌ی تە‌باشیری قە‌وقاز - شانۆنامە

نووسینی: بیرتۆلت بریشت

وەرگێرانی له ئە‌لمانییە‌وه: کەریم پەرەنگ

بلاوکراوە‌ی ئاراس - ژمارە: ۹۰۳

هە‌لە‌گری: شێرزاد فە‌قی ئیسماعیل

دەرھێنانی هونە‌ریی ناو‌ه‌وه: ئاراس ئە‌کرە‌م

بەرگ: مریە‌م موته‌قییان

چاپی یە‌کە‌م، ۲۰۰۹

له بە‌ریۆ‌ه‌به‌رایە‌تی گشتیی کتێبخانە گشتییە‌کان له هە‌ولێر ژمارە ۲۲۷۳ی

سالی ۲۰۰۹ی دراو‌ه‌تی

بريشت، پرووت بيلراو و بازنهى تهباشيرى قهوقاز

دانا رهئووف

بازنهى تهباشيرى قهوقاز يه كيكه له شانؤنامه گرینگه كانى بريشت و به هايه كى گرینگيشى له رهوتى شانؤى جيهانيدا ههيه. ئەم شانؤنامه يه باسى كوده تا و هه لگيرسانى جهنگيگ دهكا كه دهبيتته هؤى پشيوويه كى گهوره. شاردار هه لدهواسن، ژنه كهى رادهكات به لام له په له پيليدا مندالە ساواكهيان ميخلى له بير دهچيت. گروهه مندالە كه هه لدهگرته وه و له گه ل خوؤى دهيبات، به خيوى دهكات و له و ئاژاوه و شه ره پزگارى دهكات. له هه لايه دا ئازداك دهبيتته دادوهر و به حوكمى قه ره قوؤن، به شيوه به كى پروديسكانه ياسا په پره وه دهكات. له بهرئه نجامدا هه ردوو كاره كته ره سه ره كيه كه روويه رووى يه كتر دهبنه وه و پرسياره كان دهو روؤينريت. راست و بيلايه ن چييه و كى و چ شتيك راست و بيلايه نه.

ژنه كه كته ري دانيماركي پرووت بيلراو كه هاوسهر و هاوكارى بريشت بووه، له نزيكه وه ئاگاي له پرؤسه ي له دايكبوونى ئەو شاكاره بووه و به بوچوونه راسته وخؤكانيشييه وه هاريكارى بريشتى كردووه. پرووت بيلراو له ياداشته كانيدا بهم شيوه يه باسى بريشت و شانؤنامه ي (بازنهى تهباشيرى قهوقازي) دهكات. " بو من گرینگترين هاوكاريه كانم له گه ل بريشت شانؤنامه ي بازنهى تهباشيرى قهوقازه. بريشت له ناوه راستى مانگى نوؤيمبه ري سالى ۱۹۴۳ دا هات بو

نيويورك و بو ماوه ي چوار مانگ مايه وه. وهك جارن بريشت له لاي من مايه وه. ئەو له يهك كاتدا كارى له سه ره چهندين پرؤزه دهكرد و ههروه ها كوئنتراكتيكي سه بارهت به شيوازيكي بازنهى تهباشير مؤر كرد. ئەم كوئنتراكتهش به يارمهتى لويسه راينه ري كچه ئەكتهر ناماده كرابوو. لويسه راينه ر ژنى شانؤنامه نووس Klifford Odets بوو، ئەميش پيوهندييه كى به هيزى به به ره مهينه ره پيگه به رزه كانى شانؤوه هه بوو كه له برؤدواى كاريان دهكرد. ئەمهش شانسيكي گرینگ و به به ها بوو بو بريشت.

بريشت هه ره له سه ره تاوه له نيويورك دهستى كرد به كار كردن له شانؤنامه ي بازنهى تهباشيرى قهوقازدا. لهم كاتدا من دووغيان بووم له بريشت. من زؤر به ختيار بووم، ههروه ها بريشتيش، هه ره چهنده ئەو به هه موو شيوه يه كه هه ولى ئەدا ئەو رهوشه ي من به نهيني به پيلته وه. ئيمه له سه ره ئەوه ري ككه وتبووين كه مندالە كه مان ناوبنين چى. سوؤانه ئەگه ر كچ بيت، ئەگه ر كوريش بيت ئەوا ناوى دهنين (ميخل)، ههروهك مندالە كه ي بازنهى تهباشير. هه ره دواى ئەوه ي بريشت شانؤنامه كه ي ته واو كرد، له سيى مانگى سئيتيمبه ري سالى ۱۹۴۴ ميخل له دايك بوو. بريشت له روويه ري ياداشتى روؤانه ي كاره كانيدا نووسيوهتى كه من له نه خوؤشخانه له لؤس ئەنجلس نه شته رگه رييه كم بو كراوه.

ئوه ي راستى بيت من زؤر نه خوؤش بووم و تايه كى به رزم لى هاتبوو. پزيشكه كان داواى برياريكي كو تايبيان دهكرد: دايكه كه يان مندالە كه ي؟ من وتم: " مندالە كه رزگار بكن!"، له هه مان چاو ترووكاندا، بريشت به روؤيكي سپى دكتوره كانه وه هاته ژوره وه و وتى: " من

لیرەم، من هاتم. " بریشت ھەموو رۆژیک سەردانی دەکردم. بەلام من هیچ بەو سەردانانەى ئەوم نەدەزانى، لەبەرئەوھى من لە ژوروى چاودىرى تايبەتمەنددا كەوتبووم، زياتر مردوو بووم وەك لەوھى زیندوو. بریشت كورەكەمانى لەو ھۆلەدا بینبوو كە تەرخان كرابوو بۆ ئەو مندالانەى كە زووتر لە وادەى خۆيان لەدايك دەبن. بریشت دواتر بۆى گىرامەوھە كە من ھەمیشە ھەر بانگى میخەل-م کردووھە و تەنیا شتىك كە بەلای منەوھە گرینگ بووھە پرگارکردنى ژيانى مندالەكە بووھە. رۆژىكيان ئەو پزىشكەى كە پیتەر لۆرە ئامادەى كردبوو بۆمان، ھات بۆ لام، لەبەرئەوھى ئیمە خۆمان بەھىچ شىوھىك توانای ئەو پرە پارە زۆرەمان نەبوو كە بیدەین بە ھەقى نەخۆشخانەكە. پزىشكەكە لەسەر لیواری قەرەوتلەكە دانىشت. تەنیا بۆیمباخەكەم دەبینى، دواتر زۆر بە ئاگادارىیەوھە كەوتە قسەكردن و وتى كە شتىك ھەيە و پىووستە بۆم بگىریتەوھە. من وتم: " ئەزانم، میخەل مردووھە. " ئەو تەنیا چەند رۆژىك ژىابوو. ھەموو شتەكانى تر دواتر ھانس ئىسلەر بۆى گىرامەوھە، وتى كە بە ھىچ شىوھىك نەدەكرا قسە لەگەڵ بریشت بكەیت. " بریشت بە تەواوھتى سەرى لى تىك چوووو، من ھەرگىز لەووبەر بریشت بەو شىوھىك نەدیوو. " ئىسلەر پرسىارى لى كردبوو: " بۆ وا پەشوكاوت؟ چیتە؟ شتىكم كردووھە كە بە دلى تۆ نەبووبیت؟ بە شىوھىك رەفتارم كردووھە كە لەرووى سیاسىيەوھە بە ھەلە لىكبدریتەوھە؟ " بەلام بریشت تەنیا وتووھتى: " نەخیر، شتىكى تايبەتە بە خۆمەوھە. " دواى ئەوھە ئىسلەر بە زویری و دلشكاویيەوھە دەگەریتەوھە بۆ مالىەوھە، لەبەرئەوھى ھىچ شتىك نەبووھە لەلای بریشت كە ناوى شتى تايبەتییە. دواتر لە ژنەكانەوھە ھەموو شتىكى بۆ دەرکەوتووھە: " رپوت بىرلاو مندالى لە بریشت بووھە، بىرلاو زۆر نەخۆشە. مندالەكە مردووھە و ناشزانرى كە

ئاخۆ بىرلاو دەژى يان نا.

برىشت بەرلەوھى بەتەواوھتى چاك بىمەوھە، لە نەخۆشخانە ھىنامىيە دەرەوھە. ئیمە زۆر ھەژار بووین و نەماندەتوانى لەوھە زياتر لە نەخۆشخانە بىمىنەوھە. بردمى بۆ مالى بىرتۆلد فىرتل، سالكەى خىزانى ژوروىكى بچووكى لە مالىكەى خۆياندا تەرخان كردبوو. لەوى ھىدى ھىدى بەرەو چاكبوونەوھە رۆيشتم.

ئەم رپوداوانە بۆ من بە شىوھىكەى نرىك و راستەوخۆ وابەستەن بە كارکردن لە بازنەى تەباشىرى قەوقازدا. بریشت بە منى وت: " خەم مەخۆ كە مىكایل مردووھە. ھەر ئەوھندەى گەيشتىنەوھە بەرلین، مندالىك ھەلدەگرینەوھە. ئىستا مندالىكى زۆر بە بى دايك و باوك دەژىن. " ھەرگىز ھىچ مندالىكمان ھەلنەگرتەوھە، بەلام ھەمیشە چەندىن مندال لەلای من ھەبوون. بریشت راست دەكات، من ئەوانەم ھەر وەك مندالى خۆم و بریشت خۆشەوويستن.

برىشت بنەما سەرەتايىيەكانى بەسەرھاتى ئازداكى لە دانىمارك بۆ باس كردبووم. ھەمیشە دادوهر لە كاتە بى ياساكانى پشوىدا جىگای سەرنجى بریشت بووھە. كارە سەرەكىيەكەشى لە ئەمەرىكا ئەوھە بوو كە گرووشە بدۆزیتەوھە: مندالەكە بدزىت، كە مندالەكەى خۆش بویت و چىتر نەتوانى لى دوور بكەوتەوھە. بریشت لە نىويۆرك دەستى كرد بەو كارە و لە سانتا مۆنىكا بەردەوامى پى بەخشى.

برىشت ھەموو دىمەنىكى تازە، ھەر ئەوھندەى تەواوى بكردايە و كاغەزەكەى لە ئامىرى تايپەكە دەرپەنایە، دەينارد بۆ من. منىش ھەر خىرا و دەستوبرد وەلامم ئەدايەوھە و راي خۆيشم بۆ دەنووسى. ئەمە ھەر وەك ئەوھە وابوو كە ئیمە بەردەوام پىكەوھە كارىكەين. ھەرچەندە

ئەو لە پۇخى خۆرئاواى ئەمەرىكا دەژيا و منىش لە پۇخى خۆرھەلات. برىشت فایلیكى ئامادە کردبوو، لەویدا لاپەرەى تىكستى بازنەى تەباشىرى، لەگەل كۆمەلى وینە كە برىشت كۆى کردبوونەو، وەك بنەمايەك بۆ بەكارھێنانى جلوبەرگ و ئىكسسوارەكان، بەھەمان شىوہ لەگەل بۆچوون و تىبىنىيەكانى من، ھەمووى دەلكاند بە رووپەرەكانى ئەو فایلەوہ. برىشت پىنمايى زۆر لە بۆچوونەكانى من وەردەگرت.

رووت بىرلاو ۱۹۰۶ - ۱۹۷۴ ئەكتەرىكى ناسراوى دانىماركى بوو و لە شانۆى پادشايەتى لە كۆپنھاگن كارى کردووہ. ئەندامىكى كاراى پارتى كۆمۆنىست بوو و شانۆيەكى كرىكاران و چەپرەوى لە دانىمارك دامەزراندووہ. ئەم كىژە ئەكتەرە لە سالى ۱۹۳۳ دا برىشتى ناسىوہ و لە سالى ۱۹۳۹ دا ھەر لەگەل برىشت لە دەستى نازىيەكان رادەكەن بۆ سوید، لەوێوہ بۆ فىنلاندا، پاشان بۆ يەكيتى سۆفىت و دواترىش بەرەو وڵاتە يەكگرتووہكانى ئەمەرىكا. رووت بىرلاو يەكك بوو لە ھاوكارە نزيكەكانى برىشت و ھارىكارى برىشتى کردووہ لەكاتى نووسىنى شانۆنامەى (بازنەى تەباشىرى قەوقاز) دا.

لە سالى ۱۹۴۸ دا لەگەل برىشت دەگەریتەوہ بۆ ئەوروپا و لە بەرلىنى رۆژھەلات جىگىر دەبن و ھەر لەویش دەمىنیتەوہ تا لە سالى ۱۹۷۴ دا كۆچى دوايى دەكات.

ئەوہى جىگای ئاماژە پىکردنە (بازنەى تەباشىرى قەوقاز) بۆ يەكەم جار لە بەرلىنى رۆژھەلات لە سالى ۱۹۵۴ دا نەمايش كراوہ و لە سالى ۱۹۵۵ يش لە بەرلىنى رۆژئاوا نەمايش كراوہتەوہ.

پيشەكى

كەرىم پەرەنگ

گومانى تىدا نىيە، دەتوانى برىشت وەكو گرینگترىن و كارىگەرتريىن شانۆكارى ئەلمانىزمانى سەدەى بىست لە قەلەم بدرى. ئەوہى پيش ھەموو شتىك داھىنانى برىشت ناوازە دەكا بەستنەوہى شانۆنامەنووسى و شانۆكارىيە، واتە برىشت تەنيا شانۆنامەنووسى سەر مېزى نووسىن نەبوو، بەلكو بە شتوہيەكى سەرەكى لە رپى كارى دەرھىنانەوہ، بەلام نەك ھەر تەنيا لەم رپيەوہ سەرسوورھىنەرانە داھىنانەكانى بە بىنەران و خوینەران دەگەياندا. لەم روانگەيەوہ، بەستنەوہى نووسىن و پراوہكارىيە، دەتوانى برىشت بە كلاسىكىيەكانى يونان، شەكسپىر يان مۆلېر بەراورد بكرى.

سەربارى ئەمەيش، كە برىشت وەكو پراوہكار شانۆكارىكى بە سەلىقەو لىھاتوو و بەھرمەند. دانسقىي دەستكەوتى برىشت وەكو تىورىكار ديار و ئاشكرايە. لە لايەكەوہ بە ھۆى ئاويتەكردنى ئەو ورۆزاندنە كارىگەر و سەرسوورھىنەرانەى لە رپى نووسىنەوہ بەرجەستەى دەكردن، لە لايەكى دىكەوہ بەلام سەبارەت بە رۆچوونى بە ھەلوپىستى رەخنەگرانەى لە كۆمەلگە. بىگومان برىشت بە پشتبەستن بە داھىنانى شانۆيى چەمگەلىكى نوپى ھىنايە ناو جىھانى شانۆوہ، كە لە تۆژىنەوہ تىورىكانىدا ھەندى جار بە جىگۆركى، ھەندى جارى ترىش لە پال يەكەوہ بە كارىان دەھىنان.

بريشت شانۆكارىكه كه حيساب بۆ عهقلى تيگه يشتنكارانهى بينەر دهكا، لهززهتى تيگه يشتن له شانۆى بريشتدا پيگه يهكى بهرفراوانى ههيه، بۆيه ريگهوت له شانۆيهكى ئاوادا ئىدى جىي نايتهوه. له جياتى وههمى گه مه، نمايشىكى جيهانى هونهرى سه به خۆ به كار هكته ره وه، ده بۆ شانۆيهكى نامۆكار كه رووتده كاته وهو خۆى كه شف دهكا بهرجهسته بكرى. تا ئه و ئاستهى بريشت پيوه ندى نيوان شانۆو ژيانى راسته قينهى وهكو سه رمه شق بۆ درامى مۆديرن سه ر له نوۆ پيناسه كرد: ديوارى چواره مى وه هم خو لقتنه ر له شانۆى مه لحه مى بريشتدا له ئارادا نامىنى و تيگه يشتنىكى نوۆى بينه ر زال ده بۆ. به پيى بيركرده وى بريشت ئه م بينه ره له گي ره وه يه كى ناكارا وه ده بپته رهفتاركارىكى كارا.

ئه بستر اكردن هه ندى جار به يارمه تى گي رانه وهى روودا ويكى ميژوويى بنه ماگه ي دراماتورگى بريشت پيگه هپنى.

«بازنهى ته باشيرى قه وقان» نهك ته نيا هه ر يه كى كه له سه ركه وتووترين شانۆنامه كانى بريشت، به لكو له ساله كانى چلى سه دهى بيسته مه وه يه كى كه له سه ركه وتووترين شانۆنامه كان له ناوه وهو ده ره وهى ده قه رى شانۆى ئه لمانيزماندا.

«بازنهى ته باشيرى قه وقان» نموونه يه كى زيندووى شانۆى مه لحه مى بريشته. له م شانۆنامه يه شدا بريشت نايه وى روودا ويك بهرجهسته بكا و بينه ر بكا ته به شىك له روودا وه كان و له كردار يكيانه وه تيوه گلپنى، به لكو روودا ويك ده گي رپيته وه و وا له بينه ر دهكا تى رامپنى و كارايى بپدار بكا ته وه و به به لگه كار ده كرئ و بينه ر بۆ مه عريفه ده رووژپنرى.

ئيمه له م پيشه كيه كورته دا ناتوانين شانۆى بريشت و شانۆنامه كانى و تيوريه كانى به تيرو ته سه لى به خوينه رى كورد بناسين، به لام هه ول ده ده بين ئه گه ر به ئاماژه ي كورتيش بى له م پرۆژه يه و له پرۆژه كانى داها تووماندا بريشت كه ميك له خوينه رى كورد نزيك بكه ينه وهو به شانۆنامه و نووسينه كانى پتر ئاشناى بكه ين.

ژيننامه يه كى كورت

بپرتو لئ بريشت يان بريخت له سالى 18981 له ئاوكسبورگ له ئه لمانيا له داىك بووه. بريشت له ناو خيزاننىكى بورژوا گه وره بووه و پاشان ماركسيه كى توندى لى ده رچوووه. هه ر له ساله كانى قوتابخانه يدا ده ست به بلاوكرده وهى شيه روو چيروه كه كانى دهكا. په خشانىك، كه تيايدا دژى جهنگ ده وه ستيته وه و ستايشى ناكا- به پيچه وانه ي چاوه روانى ماموستاكانيه وه- خهريك بووه ببپته هوى ئه وهى له قوتابخانه ي دوانا وه ندى وه ده نرى. ئه و ئه زمونانه ي له كاتى ئه ركى برينپيچى له نه خو شخانه ي سه ربا زييدا كردوونى، بۆ هه ميشه ره تگردنه وهى توندره وانه ي بۆ جهنگ به هپتر ده كهن.

له دواييدا بريشت ده بپته يه كى كه له پيشكه وتووخوازترين نووسه رانى كو ماري فايمار. سه ره تا كانى ئه ده بپى وهكو ره خنه گرى شانۆ، كورته چيروه كو نووس و كار كردن له كابه رپتدا ده ست پى دهكا. له ته مه نى بيست و چوار سالىدا خه لاتى كلايسى ده درپتى. ميونيخ، دوايپتر به رلين ده بنه چه قى كار كردنى. له ناوه راستى بيسته كاندا له رپى خو يندنه وهى ماركسه وه پالنه رى كاره ره خنه ييه كانى هه تا ئه و كاته ي له كو مه لگه باشتر ده بينپته وهو روانگه و جيهان بينيه كانى پتر بۆ ده سه لمى. شانۆيى وهكو «ئوپراى سى قروشى» يان «سه ركه وتن و

نشوستی شارى ماهاگوڻى، ناوو دهنگيكي زورى بۆ پهيدا دهكهن. له سالى ۱۹۲۷دا له ژنى يهكهمى جيا دهبيتهوه؛ دوو سال دوايتر هيلينه فايگلى ژنه نهكتەر دهخوازى، كه دوايتر دهبيته يهكك له نمايشكاره به ناويانگهكانى دايكه ئازاو زور شانۆگهري ديكهيشى.

دواى دهستهلات گرتنه دهستى هيتلەر ئاسوى ئەلمانيا بۆ بريشتى كۆمونيست تهنگ دهبيتهوه. رۆژيک پاش سووتانى راخستاگ (پەرلهمانى ئەلمانيا) بريشت ولات بهجى دههيلي و روو دهكاتە تاراوگه. به سەر پراگ، فينا و سويسرادا دهچى بۆ دانيمارک. نزىكى سقیندبۆرگ له گونديک خانوويهک به كرى دهگرى، لهوى گرینگترين کارهكانى سههرهلهدهن، وهكو «دايکه ئازا». ههروهشەى نزيكبوونهوهى جهنگ له دواييدا بۆ سوید، فينلندا، شورهوى و له سالى ۱۹۴۱دا بۆ ولاته يهكگرتووهكانى ئەمهريکا راوى دهنى، كه له دواييدا له سانتا مونيكا (كاليفورنيا) جيگير دهبي. لهوى ناسياويى لهگهڵ تاراوى ديكه دا (وهكو هاينريش مان و ئەلفريد دوييليندا) پهيدا دهكا. دهست بهوه دهكا، سيناريۆ بۆ هوليوود بنووسى. لهو سهروبهندهدا كتيبهكانى له ئەلمانيا سووتينراون و مافى هاوونيشتمانيهتي لى سهندرايهوه سهيريش نيه، بريشت به دريژايى كات وهكو شههريهنگيزيكي پر وشه و كردار دژى هيتلەر، ناسيونال سۆسياليزم و جهنگ خوى سهلماندوه.

له پاش جهنگ بريشت دهگهريتهوه بۆ ئەلمانياو له بهرليني رۆژههلات نيشتهجى دهبي. له سالى ۱۹۴۹دا لهگهڵ هيلينه فايگلدا ئەنسهمبلى بهرلين دادهمزرين، كه له سالانى پاشدا كار له مؤديلى نمايشكردنى شانۆنامهكانى خويدا دهكا. له سالى ۱۹۵۶دا له بهرلين به دلوهستان كۆچى دوايى كردوه.

دهروازهيهك

ههموو كيشهيهك كۆمه لايهتتیه جيهان (به مرؤفیشهوه) له گۆراندايه. بار و دۆخ(نهك رهوشت) پهچهكردارى مرؤف ديارى دهكهن. شانۆگهرييهكان به خوشى و لهززهتهوه بهرهو مهعريفهمان دهبن. "بيرتۆلد بريشت"

ئهم وتهيهى سهروهوى بريشت بۆ ههموو كاره دراماييهكانى دهگونجین، به تايبهتى بۆ بازنهى تهباشيرى قهوقاز.

له پيشهكيبى «دايکه ئازادا» ههولمان دا نهك ههه خودى شانۆنامهكه، بهلكو بيرتۆلت بريشت خويشى كهه تاكورتىك به خوينهري كورد بناسين و ئاماژه بۆ رهوتى شانۆكهى بکهين. ئيمه ليهدا ههول دهدهين خومان له دووبارهكردنهوه به دوور بگرين و چهقى قورسايى نووسينهكهمان له ناساندن و خويندنهوهى شانۆنامهى «بازنهى تهباشيرى قهوقاز» و راقهى كهسايهتتیهكاندا چر بکهينهوه، ئەگهه له شوينيكيشدا پيويستى كرد ئاماژه به ژياننامهوه رهوتى كارى شانۆى بريشت دهكهن.

گهه ئاورىك له دراماكانى بريشت بدهينهوه بۆمان دهردهكهوى له ململانيهيهكى سهخت لهگهڵ پرسيارهكانى كات، نهريتى ئەدهبى و زمان و ئەگههري شانۆ سهريان ههلاوه. له سهه بنهمايهكى مهبهستداری كاريگهريى سياسى - ئيستاتيكي بينا كراون.

بۇ برېشت شانۇ ئەو جىگايەيە كە پرسىيارەكانى بىر و ئەقل و خاوەندارىتى مادى دەخرىنە روو. ئەمە مۆدىلگەرا دەخرىتە گەر، بەوہى كە ھۆكارو كارىگەرىيى تاقە يەك حالەت يان چەند حالەتتىك لە نيوان مروفەكاندا دەنەخشىنرى و بۇ حوكمدان دەخرىنە بەردەم بىنەر يان خوینەر.

ئىمە ھەول دەدەين لەم پىشەككەيەدا تىشك بخەينە سەر بنەماي دراماكە و پىكھاتەي كارەكتەرەكان. لە پىشەكەي «دايكە ئازا» دا ئامازەمان بۇ تەكنىكى نامۆكردن لە شانۇى برېشدا كرد و ئەوئەندەي لە تواناي پىشەككەيەكى كورتدا بى ھەولمان دا بە خوینەرى كوردى بناسىنن. لەم بەشەدا، لەو شوپنانەي پىويست بكا پەنجەنوماي ئەو تەكنىكەي برېشت دەكەين.

«بازنەي تەباشىرى قەوقاز» يەككە لە دەقە نايابەكانى ئەدەبى ئەلمانى. لە سەرەتاو بە ھۆي جەنگى ساردەوہ ئابلووقەي خرايە سەر، بەلام ھەر زوو جىگاي شايانى خۇي لە سەر شانۇ بىنەيەوہ. ئەم دەقە زۆر بە كورتى تىشك دەخاتە سەر بەكارھىنانى بەرھەمھىنەرەنەي شت، مروف و بىرۆكە. پرسىيار لە رپى سى گىرپانەوہو لپى دەكۆلرپتەوہ، كە لە ژىر چەترى بازنەي تەباشىردا كۆ كراونەتەوہ. تىيدا روون دەبىتەوہ، كە دايكايەتپى، لە جياتى ئەوہى كۆمەلايەتى بى بايولۇژىيە، واتە ئەو دايكەي مندالەكەي دەبى ئىدى وەكو دايكى ھەتا ھەتايى تەماشادا دىكرى و پۆلى ئەو دايكە لە بىر دەكا كە مندالەكە پىدەگەپەنى و گەرەي دەكا.

برېشت بەم بابەتە لە رپى نمايشىكى ئامادەكارىي كلابووند (۱۸۹۰-۱۹۲۸)ى شانۇى ئەلمانى لە بەرلین ئاشنا بووہ. بابەتى

بازنەي تەباشىر كە لە گەمەيەكى مەتەلى چىنەيەوہ وەرگىراوہ، باسى دۆزىنەوہى دايكى شەرعى مندالېك دەكا لە بنەچەدا چىنەيە. لە دىمەنى يەكەمى شانۇنامەكەدا برېشت پەنجەنوماي دەكا: «يەككىكى (داستانىكى) زۆر كۆن. ناوى «بازنەي تەباشىر» لە بنەچەدا چىنەيە. بىگومان ئىمە لە شىوہيەكى گۆراودا پىشكەشى دەكەين.» كلابوند ئەم درامايەي سەدەي سىازدەي نووسەر لى ھسىنگ- تاو بە بىنەرانى ئەلمان ناساند. لە دەقە چىنەيەكەدا مندالەكە لە ناو بازنەيەكەوہ راناكىشرى، بەلكو بە سەر ھىلېكى بە تەباشىر كىشراودا رادەكىشرى. بەلام لاي برېشت زۆر كەم لە دەقە چىنەيەكە ماوتەوہ.

برېشت ئەو پرسىيارەي لە مەر خوین و خاك، كە لەو سەردەمەدا باو بوو، نازىيەكان بە درېژكردنەوہى ھونەرى گەل لەگەل بە ناو داھىنانى-خوین-و-خاكدا بەم شانۇنامەيە وەلام دايەوہ، بە ھۆي گۆرپى جىھانبىنەيەوہ بە ھاوپىوئەندى لەگەل كۆتايى جەنگى دووہمى جىھانيدا ئەم شانۇنامەيە رەھەندىكى يوتۇپى وەردەگرى.

برېشت ھەندى ئەنجامگىرىي دەكا، كە بە نىگاي يەكەم سەيرو سەمەرە دىنە بەرچاؤ. گروشە، كە دايكانە رەفتار دەكا، بە رېكەوت ئاگادارى مندالېك دەبى، بەلام وەكو مروفىكى بەرھەمھىن و مېھربان دەيكاتە ئەندامىكى چالاكى كۆمەلگە. بەستەگى خوین بە تەنيا بەس نىيە. چونكە نەك تەنيا سروشت بە تەنيا، بەلكو پتر پىكەوہىي كۆمەلايەتى مروف دەخەملىنى.

شانۇ ئەو پانتايىيەيە، كە ئەم قەناعەتە سىماي تىدا دەنەخشى، چونكە گوزارشتى تىۆرىي بە تەنيا بەس نىيە. ئەم نمايشە ئاوتەيەكە لە جدىەت و گەمە، كە ئەم مەعرفەيە بە شىوہيەكى لەزەتەتەخش شياو

دهكا، به لّام دهبي خوينهر (بينهر) پرافه‌ي خوځي بخاته گهرو
خويندنه وهكان به اورد بكاو حوكمي خوځي بدا.

له ناوه پراستي سالاني بيسته وه بريشت خوځي به تيماي بازنه‌ي
ته باشيره وه سه رقالي كردبوو. بريشت پاش نه وه‌ي له يه كه م
ره شنووسي سالي ۱۹۴۴ بووه وه، له ياداشته نامه كانيدا نووسيويه تي
«بازنه‌ي ته باشيري قه وقاز له وانه يه سي و يه كه م هه ول بي». بيگومان
وينه‌ي دادوره هه كه يمه كه بو بريشت بناغه‌ي بيناي درامي بوو، كه
شهرې دوو ژن له سه ر منداليك له بهر ژه وهندي دا يكه پراسته قينه كه
(واته نه و دا يكه‌ي شه ونخوني پيوه كيشاوه و گه وده‌ي كردووه) برپار
دهدا، نه كه له بهر ژه وهندي دا يكه شه رعييه كه، هه ر له سه ره تاوه روو به
روبوونه وه‌ي له گه ل نه م تيمايه‌ي له بهر ده و امبوونيكي ديا له كتيكي
نووسينه وه‌ي بوو.

چهند سال دوايتر، واته له سالاني ۱۹۳۸-۱۹۳۹، واته له سالاني
سفيند بوزگدا بريشت دهستي به نووسينه وه‌ي وينه‌ي بازنه‌ي ته باشير
كردوه، به لّام نه مجاره يان قوولتر، بنه ماييترو شيلگيرانه تر. له
سه ره تاوه ويستويه تي پشتينه‌ي چيني گيرانه وه كه به يلايته وه. به م
شانو نامه يه بريشت له گوشه نيگاي خوځيه وه دهست ده داته به هاي
سه ره كي به ره مه ينه رانه‌ي كوومه لگه. به دواي ديمه ني يه كه مدا (پيش
نمايش) پينچ ديمه ني ديكه دين، كه گيرانه وه پراسته قينه كه‌ي گه مه‌ي
بازنه‌ي ته باشيره. نمونه‌ي سه ر مه شق بو نامانجي پشتگيري كردني
تاك بو به ره مه ينان ليره‌ي وزه‌ي ناراسته كه‌ري ره فتار كردني
گروشه و نه زدا كه. وهكو جوتياره كاني كو لخوازه كان ناماده يي بو
به ره مه ينان پيشان ددهن. له بهر نه وه شه ر له سه ر پيده شته كه

كاريگه‌ري به سه ر يانه وه هه يه. به لّام هه ر يه كه له هه لو يسته كان بو
گوشه نيگاي جياواز ناراسته ده كړي. له حاله تي بازنه‌ي ته باشيري
گروزيديا مه رجي خوځيناوي سه ر وه ره.

له م شانو نامه يه‌ي له چهند شو ينيك پيشان دده ر، كه داواكاري
هه ر له سه ره تاوه له نارادا نييه، به لكو له رتي ره فتاري
به ره مه ينه رانه‌ي كوومه لايه تييه وه وه دهست ده ه يني. نه ريت،
دهسته لات و پيگه‌ي كوومه لايه تي مافي مولكايه تي ناسه پين، به لكو
ته نيا ره فتاري كوومه لايه تي به سوود شو ينيگه‌ي مرو ف له كوومه لگه‌ي
دياري ده كن.

بريشت له لايه كه وه به دادگايي كردني ميلي نمونه كاري ده كا، له
لايه كي ديكه وه به دا يكا يه تي قه ناعه تيپي كه‌ري له له كه وه. به لّام نه مه بو
درامانووس به س نه بوو بو پيشان داني موديلي چوارچيوه‌ي كار له
يه كتر كردني به ره مه ينه رانه‌ي كوومه لايه تي. بريشت نمونه‌ي
چاره سه ر كردني عه قلاني و هه ره وه زيي شه رې دوو كو لخوازي له سه ر
پيده شتيك له قه وقاس بينيه وه، پاش كشانه وه‌ي سوپاي هيتله ر.
يه كي تي سو فيه تي نه و كاته نه كه هه ر ته نيا هه لگري سه ره كي خه با تي
دزه فاشيزم بوو، به لكو ولاتي نه زموني سو سياليزميش بوو. بريشت
له گه ل ره تكدنه وه‌ي شيلگيرانه‌ي ستاليزميدا سوور بوو له سه ر
هيشتنه وه‌ي پيشنمايشته كه. وهكو وزه يه كي ميژوويي يه كي تي سو فيه ت
بو بريشت شو يني ئوم يدي گه شه كردن و خه مالني سو سياليزم
مايه وه. له بهر نه وه زور به ناگايييه وه شانو نامه كه‌ي دريژ كردوه بو
سيه‌ري «تراكتوري سو فيه ت».

گۆرانىيىژ ۋەكو چەقى بازىنە

يەككە لە كەسە سەرەككەيەكانى ئەم شانۇنامەيە ئاركادى چايدزەي گۆرانىيىژە. بەو دەچى برىشت بەمە پەنجەنوماي ئەو بەكا كە چىرۆكى تەباشىر خەيالئىيە نەك راستى، ئەوئى ئاركادى چايدزە پىمان دەلى لە پىشاندانى دىمەندا دەبىتتە وشە لە پانتايى و گەمە لە گەمەدا. بە رىكەوتىش نىيە دوا وشە لە شانۇنامەكەدا ھى گۆرانىيىژە. برىشت بە ئاگايىيەو لە گۆشەنىگاي راپۆرتوانىكەو ۋە پروداو كە دەخەملەينى. بە راستى ئەمە نمونەيەكى زىندووى شانۇي مەلەمىيە. گۆرانىيىژ (ھىكايەتخوان) دراما كەمان پى رادەگەيەنى.

پىگەي گۆرانىيىژ ۋەكو ھونەر مەند شوينگەيەكى تايىبەتى پى دەبەخشى. ئەو نەو كە تەنيا ۋەكو بەرپۆبەرى گەمە ھەمىشە ئامادەيە، بەلكو راستەوخۇ دەست ۋەردەداتە رەگەزەكانى رووداۋ و كەسەكانىشەو. تەنات ھەندى جار بىرە مەنەلۆگىيەكانى بەشدارانمان پى رادەگەيەنى. بە كورتى، پانتايى گەمە بۆ ھىكايەتخوان لە سەرتاپاي شانۇنامەكەدا ئامادە و بەرفراوانە. بەلام ئەو داستانەي ئاركادى چايدزە و گۆرانىيىژ و مۆسىقاژەنەكانى نامىشى دەكەن شانۇنامەيەكى گۆرانى نىيە. گرىنگى برىاردەر پتر لە رەھەندى داھاتووى كەردەي گىرەنەوئى درامادايە. بەمەيش ويستوويەتى بەسەرھاتىكى ھونەرىيانە پىشكەشى بىنەر يان خوينەر بەكا. ھونەر لە گۆشەنىگاي برىشتەو نمونەي گرىنگى كۆمەلەيەتى بە دەستەو دەدا. روو بە رووبوونەوئىيەكى بە جەغدەو لە شتى رۆژانە ھەلاوئىرداۋ رەھوشكى كليل ئاساي پى دەبەخشى. برىشت لە ناۋ بەسەرھاتى بەشەكانى گۆرانىيىژدا ناراستەوخۇ بىرو راي خۆي

دەربارەي ۋەزىفەي بەرزى ھونەر لە نەزىمى كۆمەلگەي سۆسىيالىستىدا ديارى دەكا.

گۆرانىيىژ لە ھەموو بەشەكانى شانۇگەرىيەكەدا بەشدارەو لە كۆتايى دىمەنى يەكەمدا دەھىنرئىتە ناوئەو بە درىژايى دەقەكە ياورەيى فيگورە سەرەككىي و لاۋەككىيەكان دەكا. ۋەزىفەي سەرەككىي گۆرانىيىژ روونە، ئەويش پىگەي بەستەنەوئى بەشەكانە بە يەكەو. لەگەل مۆسىقاژەنەكانى و ئەندامانى كۆلخۆزدا ھىكايەتى بازىنەي تەباشىرمان بۆ دەگىرئىتەو، بۆمان روون دەكاتەو، كە ئەم ھىكايەتە كۆنە، بەلام گۆرانىيىژ تىدا كراۋە، مروف بۆي دەردەكەوئى «كە ئىو ۋا بىين دەنگى شاعىرە پىرەكە لە سىبەرى تراكتورى سۆقىيەتىدا زايەلەي دى». لەگەل ئەوئىشدا بە دەمامكى كۆنەوئى نامىش دەكرى، بەلام لە ھىكايەتەكەدا «ھىكەتى كۆن و نوئى» زۆر ناياب تىكەل دەكرىن.

گۆرانىيىژ لە بەشى يەكەمەو ھەتا شەشەم دەستمان دەگرى و لايەنى رووداۋەكانمان بۆ روون دەكاتەو، راقەيان دەكا و ھوكمى خۆيان لە سەر دەدا، گىرەنەوئى بە نامىشى دىمەنەو، دوو سالى ژيانى گروشە دەگرئىتەو. لە سەرەتاۋە، رۆژى يەكشەمەي جەژنى ھەستانەوئى عىسا، ھەتا ئەو كاتەي مندالەكە دەھىنرئىتەو بۆ شار. لە كۆتايىدا جارئىكى دىكە ئەو كاتە تەي دەكاتەو، لە پنتى دەستپىكەو دەست ۋەردەداتە دادوئى ئەزداكەو: «لە يەكشەمەي جەژنى راپەرىنە گەورەكەو» و چىرۆكى دادوئى دەگىرئىتەو، ھەتا ھەردوۋ داۋى پراۋەي بازىنەي تەباشىر بە يەكەو كۆتايىيان دى.

ئەو فرە جەمسەرىيەي برىشت مەبەستى بوو لىرەدا بە روونى

دەردەكە وئى. لە كۆتاييدا لە پەرەگرافىكى كورتدا كەوانەكە بەرەو ديمەنى يەكەم ئاراستە دەكرى.

لەم روانگەيەو بۆ نووسەر ھاوپىوھندييەك لە نيوان مەبەستى يوتۇپياو واقيع و يوتۇپياي ئەدەبىدا بەرجەستە دەبى. بە يارمەتى ستراتىژياي شانۆي نمونەي مەلھەمىيەو بەرئىشت تۆزىنەوھى كۆمەلەيەتى ھاوشىوھى زانستە سروشتىيەكان دەكا. لە لاپۆرى شانۆي كۆمەلگەدا دەبى لە پىي نمونەي خەيال، بىرکردنەوھى نااسا بگەيەنرى. بەم ھۆيەوھى يوتۇپياي ئەدەبى وەكو بلىي دەخرىتە بارىكى نوپى گشتىيەوھ. ئەمە ئىدى تەنيا تەوژمىكى كەم و زۆر بىرکردنەوھىكى ئەبستراكتى ئارەزوو، خەونى لە راستى ھەلاتن يان وئىنەيەكى ئىدىلى دلنەوايى نىيە، بەلكو دەستپىشكەرىيەكى پروتە. دارشتنى ئىستاتىكى وزەي پىويست دەبەخشىتە ئەم دەستپىشكەرىيە. لە تۆكمەي ئەدەبىدا يوتۇپياي واقيع پىوھندى نارەزامەند لە ئىستەو لە رابردوودا دەخولقىنى. لە بەر ئەوھى يوتۇپياي ئەدەبى و پروگرامزەدەيى سىياسى ھەمىشە بۆ برىشتى ماركسى بەر يەك دەكەون. ئەم كۆتايىيە خۆشئوودەي شانۆگەرىيەكە بۆ برىشتى ماركسى ماىي سەرسوورمان نىيە، كە ھەمىشە خەونى بە جىھانىكى جوانترەوھى بىنيوھ. دەروستى برىشت بۆ مەسەلە مروقاىەتتىيەكان بە زەقى بە شانۆنامەيەوھ ديارە.

ژيان وەكو باخچەيەكى يوتۇپى

ئەوھى برىشت بىرى لىي دەكرەوھ، خەملاندنى يوتۇپيايەكى ئەدەبى بوو وەكو بئەمايەك بۆ يوتۇپياي كۆمەلەيەتى. لە دراماكانىدا ھەولى داوھ ئەم يوتۇپيايە وەكو گەمە گەشە پى بدا. نمونەكارىي بۆ ئەم

ئامانجە دەتوانىن لە وئىنەيەكدا بخوئىنەوھ، كە بۆ تىگەيشتن لە بازنى تەباشىرى قەوقاز نمونەيىيە: وئىنەي «باخچەكەي ئازداك». لە دوا برىاريدا دادوھرى ناوازە مال و مولكى خىزانى شاردار دەكاتە مولكى «شار، بۆ ئەوھى باخچەيەكيان بۆ مندالان لى دوست بكرى، پىويستىيان پىيەتى، من برىار دەدەم، كە بە ناوى مەوھ ناوى بنرى «باخچەي ئازداك». برىشت ئاوا لە كرىدەنى حىكمەت تىدەگەيشت. ئەم ماناي وئىنەي باخچەيە بىنەر يان خوئىنەر بە پىويستىيەوھ گەشەي پىدەدا. بۆ ئەوھى واى لى بكا بىرى لى بكاتەوھ، بىگومان ئامانجى سەرەكى برىشت بووھ.

لېرەدا باخچە دەبىتە وئىنەي جىھانىكى مېھربانتر و مروقاىەتر. لە خوازەي شىعەريدا ئەم مۆدىلە بە واقيعكراوھ دەردەكەوھى. لە بازنى تەباشىرىدا ئەم وئىنە يوتۇپىيە بە روونى رەوشىكى مەتەلئامىزى ھەيە.

وئىستگەكانى داىكايەتى

چىرۆكى گروھە زۆر بەرفراوانترە لە چىرۆكى ئازداك. لېرەدا بە وردىي ئەو گرفتە دەخەملىنرى، كە لە پراوھى بازنى تەباشىردا بە سەرپەرشتى ئازداك چارەسەرى بۆ دەدۆزرىتەوھ. لە سەرەتادا گروھە بە ھىچ جۆرىك رەمزو نمونەي سۆزو خۆشەويستىي داىك نىيە. چونكە چىرۆكەكەي بە خۆشەويستى بۆ سىمۆن خاخاڧا دەست پىدەكا. ئەمە ئەو خۆشەويستىيەكە ھەر لە سەرەتاوھ دەپەوئى و بىرو ھەستى ئاراستە دەكەن:

«لە ژىر ئەو نارەوھنە سەوزەدا چاوپروانت دەبم

له ژیر ئه و ناروهونه روته دا چاوه روانت ده بم
چاوه روان ده بم، تا دوا كه س ده گه رپته وه
دواى ئه وه.»

له سه رو به ندى شپرزهييدا، ئه و پشيوويهى به هوى رووخانى
سه روكى پيشووه وه دپته ئاراهه، سيمون و گروهه په يمانى
خوشه ويستى به يه ك ده دن: «سيمون: خاچه كه هى دايكمه،
گروهه [...] تكات لى ده كم له ملي كه ي.» به لام له م چركه ساته دا
نه كه ته نيا بير له خويان، به لكو بير له ئه ركه كانيشيان ده كه نه وه:
سيمون سه رياهو گروهه كاره كه ره له كووشكى شاردارداو هيچيان
ده ستبه ردارى كاره كانيان نابن.

گروهه هه ست به ئه ركى سه ر شانى خووى ده كا و كاره كه هى خووى
زور به جى دى راده په رينى: «سيمون: ئه وه زانراوه. ئه گه ر پيوه ندى
به وه وه هه بى كى له گه ل ئه وه شدا كه يه كشه مه ي جه ژنه قاز ده هينى،
ئوا ئه وه.» به لام گروهه وه كو ساكار و كالفاميش سه يرى ده كرى.
«له له كه: ئه ي منداله كه؟ (بو منداله كه راده كا، هه لى ده كرى).
منداله كه يان به جى هيشتوه. ئه م حه يوانانه. (منداله كه ده داته ده ستى
گروهه وه). كه ميك بيگه ره. (به درو): سه يرى گاليسكه كه ده كم. (به
دواى ژنى شارداردا راده كا).»

دوودلپش ناكه ن له وه ي رووى به روو پيى بلين:

«ژنه ئاشپه زه كه: زياتر به دواى منداله كه وه ده بن وه كو به دواى
خانمه وه. ئه م ميراتگه ره. گروهه تو مروفيكى باشى، به لام خووت
ده زانى، كه ئاقلترين كه س نيت.»

به لام به پچه وانه ي فيگوره كانى ترى شانونامه كه وه گروهه

منداله كه ده گريته خووى كه دراوته ده ستى وه ئاگادارى بى،
ليپرسراويتى:

«گروهه: (رکه به رانه): منداله كه گول نيبه. سه يركردنى به جوړيکه
وه كو سه يرى مروف بكا.»

پالنه رى ناوه وه ي چه نده ساكارن هينده يش قه ناعه ت پيكرن:
منداله كه بو ئه و مروفيكه، كه كو مه كى پيوسته و وه كو مروف وا
هه ست ده كا ئه ركى سه ر شانى ئه م بى، كو مه كى بكا. به دنه دانى
ئوانى دى له سه ره تاوه منداله كه داده نى و ده يشاريته وه، به لام كاتى
گوپى لى ده بى، ميره قه له وه كه، كه باوكى منداله كه ي كوشتووه ئيستا
هه ره شه ي كوشتن له ميخليس ده كا و پاره ي بو كوشتنى ته رخان
كردووه، دزه ده كات و ده گه رپته وه له لاي منداله كه وه داده نيشى هه تا
هه ليك بو هه لاتن ده دوژيته وه.

جيهانك كه ره فتارى مروفانه ي گروهه وه كو گه مژه يى سه ير
ده كرى شايانى ئه وه يه بگوږدرى، چونكه ئه م چه مكى "گه مژه يى" يه له
نرخى گروهه وه كو تاك كه م ناكاته وه، به لكو بنه ماى ئه م چه مكه
نه زمى كو مه لايه تيبه كه مورى گه مژه يى له روحي يارمه تيده ر ده دا.
گروهه ده بى له نيوان دوو به رزه وه ندى دژوازا بريا ر بدا: خووى يان
منداله كه. بريا ر ده دا بو منداله كه، چونكه ده زانى، كه ژيانى منداله كه
وابه سته ي ئه مه و ناتوانى خووى له داواى منداله كه بو كو مه ككردنى
بدزپته وه:

گوړانيپيژ: خانم، بزانه، ئه وه ي گوپى له هاوارى كو مه ك نه بى

به لكو به ته كيدا تپه رى، به گوپى شيواوه وه: هه رگيز

گوپى له بانگكردنى ئه سپايى نازيزى نابى [...]»

ئومىدى ئۈمىدە يەنە بىر كەسكى دىكە بى و ئو بارە گرانى لى كۆل بىكەتو، بەلام شىك بۆ خوارنەو دەداتە مندالەكەو هەتا بەيانى ئىشكى بە ديارو دەگرى. ئەمجا بۆى دەردەكەوئى كە ناتوانى مندالەكە بە تەنبا بە جى بەئىلى. بەناچارى بەگەل خۆيدا دەببا، لەگەل ئەوئەشدا كە ئەنجامى ئەم بىرپارە باش دەزانى.

لە سەرەتاو سۆزى دايكايەتى لە گروئەدا ناوروژى، بەلكو لە پى ئو واقىعەو، كە مروقىكى دىكە كۆمەكى دەوئى، بۆ يارمەتيدان لاس دەدرى. كۆمەككردن بە پىچەوانەى بەرژەوئەندى خۆيەو پى دەكا، چونكە هەلگرتنەوئى مندالەكە پىوئەندى و پەيمانى خۆشەوئىستى لەگەل سىمۆن و ژيانىشى دەخاتە مەترسىيەو.

گروئە بىرپارەكە هەلدەبۆرى، بەلام بىرپارەكە بۆ جىهانەكەى دەروبوەرى ئازادترى دەكا، كە لە بەر مندالەكە دەبى هەمىشە پتر روو بە رووى بىتتەو، لەگەل ئەو ئەركەدا دەژى، كە خۆى كرووئەتتە بار بە سەر خۆيەو. لە كاتى هەلتنىدا بۆ چىكان هەندى قوناعى بەرجەستە دەكرىن، «كە پىشانى دەدن، دەكەوئتە چ مەترسىيەكەو بىرپارەكەى چ قوربانىيەكى لى داوا دەكا. ژيان و بوونى خۆى بۆ مندالەكە دەخاتە مەترسىيەو. هەتا گروئە پتر لە پشتى مانەوئى مندالەكە بى، پتر ژيانى خۆى دەخاتە مەترسىيەو، بەرەمەتتەننى (واتە بەخىوكردى مندالەكە) بە ئاراستەى خۆ وئرانكردى كار دەكا، وەكو بىتتە خۆى دەلى. بىتتە لە شوئىكى دىكەدا دەلى: «گروئە بە كاوخۆ، لە پى قوربانيدان و بە هۆى قوربانيدانەو دەبىتتە دايك بۆ مندالەكە، لە كۆتايىدا، پاش ئەو هەموو قوربانىيانەى سەرچلى پىو كروون يان داوئەتى، لە گەرەترىن قوربانىيە دەترسى، ئەوئىش لە

دەستدانى مندالەكە خۆيەتى».

لېرەدا ئەم هەلوئىستە درىژە لە سەر كەسايەتى گروئە دەكەم، بۆ ئەو نىيە لەم پىشەكەيدا پىش خۆئەر بەكوم و پىگاي خۆئەندەوئى ئەم شانۆنامەيەى بۆ رووناك بەمەو. نەخىر، بەلكو مەبەستم پىشاندانى ئەو رەوتەيە كە بىتتە لە نووسىنى شانۆنامەكانى يان لە نمايشى شانۆگرەيەكانىدا پىرەوئى كروو.

لە سەرەتاي شانۆنامەكەدا گروئە سادەو ساكارە، هەستى پىناكا چۆن هەلدەخەلەتتەنرى. بەلام هەتا پتر هەلتنەكە درىژە دەكىشى، ئەوئەندە پتر لىپرسراوئىتى و بەرپرسىارئىتى پەرە پى دەدا. بە هۆى ئەوئەوئى كە مروقىكى پىوئىستى بە كۆمەكە، بۆ يارمەتيدان لاس دەدرى و ئىستا بە ئارەزووى خۆى و شىلگىرانە ئەو ئەنجامانە هەلدەگرى، كە ئەم «دايكايەتى» بە لەگەل خۆيدا دەهئىنى. لە كۆتايىدا پىكىشى ئەو دەكا، راشكاوانە راي خۆى بە دەنگى بەرز بە ئەزادكى دادوەر بلى. لە بەرئەنجامدا گروئە ئەو ژنە گەمژەيە نەماو، وەكو بىتتە دەلى. فېربوون پروسىسكى ناوئەكەيە، مەبەستى ئىمەش لەم قوئبوونەوئەيە لە كەسايەتى گروئە پىشاندانى ئەم فېربوونەيە لە حىكايەتى گروئەدا كە بىتتە مەبەستى بوو.

بىتتە دياردەى گۆرانى مروقى زۆر بە لاو گرىنگ بوو، لە پى گروئە ئەم گۆرانە بە شىوئەكى نمونەيى بەرجەستە دەكا.

حەكىمى شىت يان شىتى حەكىم

گرىچنى كەسايەتى گروئە پىچەوانەى گرىچنى كەسايەتى ئەزادە، كە گرىچنى گروئە روون دەكەتەو و تەواوى دەكا. ئەم دوو گرىچنىيە لە دىمەنى شەشەمى درامى "بازنەى تەباشىر" دا دەرژىنە ناو بەكەو.

گروشه بۆ دريژە پيدانى ئەو ئەركە كۆمەلايه تيبهه كە «دايكايه تى» يه و پىي دراوه پىويستى به يارمه تى ئەزداكه .

ئازداك تهنيا له ژير سيبهه رى جهنگى ناوخۆ توانى بگاته ئەو پىگهيه، كاتى ميرى گهوره دهسته لات له دهست دهاو پشيوى سهروهه و دهسته لاتى ميرى نوئى جىي گومانه . ئەزداك دهگه رپته وه بۆ شار بۆ ئەوهى سهه بۆ دادگاي گهل كه چ بكا، له بهر ئەوهى به هه له پهنای ميرى گهورهى داوه، زۆر درهنگ تيدهگا، كه به رووخانى ئەو خوينايمزه به هيچ جوړيك قوناغيكى نوئى دهستى پى نه كرده وه و دهسته لاتداره نوئيه كان هه لگري په يامىكى نوئى نين، تهنيا قوناغيكى خوينايمزى نوئى دهستى پى كرده وه . سواره زرينوشه كان له م كيشمه كيش و پشيوويه دا دهيكه نه داوه، ههه له گه ل دهبيتته داوهه وزه ي خوئى بۆ كريكاران و هه ژاران دهخاته گه ر .

نووسيارى گوند ئەزداك دهبيتته داوهه رى خه لكى هه ژار - مروئىكى گومانليكراو و دوو فاقه . رهوشتى جه وهه رى ئازداك كاتيك به دهردهكه ويئى كه ميرى گهوره له لاي ئەزداك به دواى په ناگهيه كدا دهگه رپئى و ئەزداكيش جىي دهكاته وه . بريشت ئەزداك وهكو مروئىكى زۆر ئالۆز دهنه خشينئى، له هه مان كاتدا لووتبه رز و گوپرايه ل، ژير و گه لحو، به فيز و ملكه چ، ته وسبازو گالته چى، ئاشنا و دووره په ريز . له لايه كه وه خوئى رهق پيشان دها و . زهينى به سه ريدا زال ده بئى، له بهر ئەوهى دواى زهينى دهكه ويئى، مروئقانه ده مينئيه وه .

ئەزداك له ململانى بوارى وزه د ژهكان جىي بۆ كراوته وه . بريشت دهرباره ي ئەزداك دهنووسئى: «پياويكى زۆر راشكاوه، شوپشگيرپىكى ناوميد بوو، كه مروئىكى شرو پر كه وتوو نمايش دهكا، وهكو لاي

شهكسپير هه كيم شيت نمايش دهكا .» له شوينئىكى تردا پىي ده لئى: «نزمترين، داوه شاوه ترينى هه موو داوه ره كان»، كه «وهكو ره با خوئى له گه ل دهووبه ردا دهگونجئى» .

له م روانگه هه شه وه ئاساييهه، كاتى هه ست دهكا په ناي ميرى گهوره ي داوه خوئى ده داته دهستى شاوقاي پولىسه وه و داواى لئى دهكا بيبا بۆ شار بۆ به ردهم دادگا . ئەزداك به خو گرينگ كردن و لووتبه رزىي رووناكبيرىك، كه خيرا خوئى به شوپشگى گه له وه ده به ستئى، دهيه ويئى به ره و رووى هه موو كه سيك بچئى و دلى كه س نهيه شينئى و خوئى تاوانبار دهكا . ئەزداكى نووسيارى شرو پر كه وتووئى گوند هه وادارى شوپشه، به لام شوپشگير نيهه . خو تاوانبار كردن تهنيا دهبيتته مايه ي تهوس و پىكه نين و خهريكه ملي خوئى به په تى سيداره وه بكا .

كاتى سواره زرينوشه كان دهستپىكه رىي «پراوه» ي بيزرگان كازبىكى، برازاي ميره قه له وه كه دهكهن، ئازداك سه ليقه ي خوئى دهنوئى، به فروفيل وه راستى بلئى . خوئى دهخاته به رگى شكات ليكراو، ميرى گهوره وه به مه ده توانئى به ئاشكرا به شه تاوانبارىي باروئخه كه بخاته ئەستوى به رپرسه نوئيه كان . به بروا به خو بوون و ره وانبيژيه وه ميره كان رووت دهكاته وه . بيگومان په نجه نوما كردنى ميره نوئيه كان وهكو گونا هبار به رگى نيهه له سيسته مى دهسته لاتى پيشوو، به لكو دانه دادگاي دهسته لاته به شيويه كى گشتى . هه موو جارپك كه داواى ميره گه وه كه وهكو شايهت دهكا، برازاهى ره تى دهكاته وه، يان خوئى له مه به ست لا دها . گه مه ي دادگا له دواييدا دهبيتته نمايشىكى كرده يى هه تا ئيستئا پياده كراو، ياسا نهك به

مەبەستى دادپەرورەيى، بەلكو پتر بۆ مۇمكىندىكى پىئوھندىيەكانى دەستەلاتە. دواى ئەوھى ئەزداك مىرە قەلەۋەكە تەنگەتاۋ دەكا، ئىستا ئىتر مىرى قەلەۋ دەگاتە كۈنەلووتى و ۋەكو زۆردارىك سەرپەرشتى و بىرپارەكانى دادگا دەگرىتە دەست. ھىشتا لەۋ باۋەرەدايە، خۆى سەرورەى دادگايە و ياساكانى خۆى پىرە دەكا. سوارە زىپۆشەكان مەبەستەكانيان بۆ دەردەكەۋى و ئەزداك ۋەكو دادوهر دادەنن.

ۋەكو دادوهر ئەزداك فۆرمە نەرىتەيەكانى دەروە ۋەكو خۆى دەھىلەتتەۋە: سوارە زىپۆشەكان لە بەردەم دەروازەكەدا پاسەۋانى دەگرن، كورسى دادوهر ۋەكو دەلالەتى دەستەلات لە شوئىنەكەۋە بۆ شوئىنەكى دىكە لەگەل خۆيدا دەگرىت. لە ھەمان كاتدا تەوس و لاقرتە بەم فۆرمانە دەكا، كە ئامانجيان ئەۋەيە، مروف لە دادگا بترسىن و ئەۋەيان بە بىردا نەيەت دژى ئەم ستەمكارە راپەرن. ئەزداك كىتەيى كارىگەرى ياساى بۆ ھەلدانەۋە گەران بە دواى پەرەگراف و بەندى ياسادا نىيە، بەلكو بۆ ئەۋەيەتى لە سەرى دانىشى. لە ھەمان كاتدا چەند كەيسىك بە يەكەۋە دادەورى دەكا، بە ۋوگەش لە بەر كەم كاتى. بىرپارەكانى ئاساسايى، ھەۋەسكارىي و بەرتىل خۆرانە دەردەكەون. خۆ وىستانە بەرتىل ۋەردەگرى، بەلام بە ئەركى خۆى نازانى بۆ بەرامبەرەكەى شتىك بكا و بىرپارەكان بە پىي كەمى و زۆرى پارە دراۋەكە نادا، بەلكو بە ئارەزوۋى دلى خۆى.

بىرپارەكانى بە نىگاي يەكەم جىگاي بىروا نىن، بەلام مروفناسىي و تىگەيشتنى تەندروستى مروفانەى دەردەخەن. لەگەل ئەۋەشدا كە بە ۋوگەش بىرپارەكانى بە رىكەوت دەردەكەون، ھەمىشە جەۋھەرى كىشەكان دەپىكى، بەۋەى بە يارمەتى عەقل بىرپار دەدا، پىشتىگىرى لە

چەۋساۋەكان دەكا؛ بەۋەى بە ئاشكرا پىشتىگىرى چەۋساۋەكان دەكا، بىرپارى عا قلاۋە دەدا. نايەلى نەرىت و قەناعەتە بە ۋوگەش مۇمكىنەكان رىبەرى بكن، بەلكو بىرپار دەدا، بەۋەى رۆ دەچىتە راستىيەۋە. پىشتى گەل دەگرى و دواى قەناعەتەكانى خۆى دەكەۋى.

بىرپار و بەلگە ھىنانەۋەى بۆ بىرپارەكانى سەركىشانەن، بەلام لە جەۋھەردا رەۋا دەردەكەون، دەشزانى تەنبا جارو بار لە ياسا كۆنەكان لادەۋا شتەكان تەنبا كەمىك و كاتى بگۆرى. بەلام ئەمە بۆى بەسە بۆ ئەۋەى بۆ گەل ۋەكو دادوهرى خەلكى ھەزار دەربكەۋى. ئەۋەندەى دەسەلاتدارەكان رىگاي بەن پىگەكەى بى وىژدانانە بۆ ئامانجەكانى خۆى بە كار دەھىنى، گەلىش لەمە تىدەگاۋ لىشى دەبوورى.

گەمەى جوغزە داخراۋەكان

ھەموو سەرەداۋەكانى دراماكە لە دوا دىمەندا يەك دەگرەنەۋە: بازنەى تەباشىر. بىرپارى گروشەۋە مندالەكە دادوهرىك دەيدا، كە لە وىنەى باۋى دادوهر چۆتە دەرى.

ھەر بە يەكەم نىگا جىاۋازى گرىنگ لە نىۋان ھەردوۋ لايەنى دادگايى كىردندا دەردەكەۋى. گروشە پىشتىگىرى پىسپۆرى ياسايى نىيە. تەنبا لە لايەن ژنە ئاشپەزەكەۋ سىمۆنەۋە بە دل و بە گيان پىشتىگىرى دەگرى، ئەۋانىش ناراستەۋەخۆ پىئوھندىيان بە ۋوۋادەكەۋە ھەيە. بە پىچەۋانەۋە ناتىلا دوۋ پارىزەر بەرگىرى لى دەكەن. بەلام ئەم پىئوھندىيە تەنبا بازگانىيە.

كاتى مىخل دەھىنرىتە ژوورەۋە، گروشە تەنبا نىگاي بۆ ئەۋ ھەيەۋ دەبى بە تۆپزى رايگرن، بۆ ئەۋەى بۆ لاي مندالەكە را نەكا. ناتىلا بەۋە

ناچى دلى بۇ منداڭلەكەي لى بدا . بۇنى ناخۇشى بىنەران بۇ ئەو لەو كاتەدا لە ھەموو شتىك گرینگترە، ھەول نادا لە منداڭلەكەي نزيك بېيتەوہ . بۇ ناتىلا جىڭاي بېروا نىيە خۇي بخاتە ئاستى گروشەوہ . بەوہ دەچى وا بىر بىكاتەوہ كە كارەكەرى پېشوووتر نابى ويست و ئارەزووى خۇي ھەبى .

ئەزداك دەپەوئى سەلماندى دايكى راستەقىنە لە پىتى پراوہپەكەوہ جىبەجى بكا ، بەوہى منداڭلەكە دەخىرتە نىو بازنەپەكى تەباشىرەوہ ، ھەر يەك لە ژنەكان دەبى ھەولدا منداڭلەكە بۇ خۇي پاكىشى . بۇ ژنى شاردار دەلوئى منداڭلەكە بۇ لاي خۇي پاكىشى ، لە بەر ئەوہى گروشە دەستى منداڭلەكە بەرداوہ . دەستبەردارى مافى خۇي دەبى ، تەنيا بەو مەرجهى بتوانى منداڭلەكە فىرى زمان بكا . ئەزداك بە ھەمان ئەنجامەوہ پراوہكە دووبارە دەكاتەوہ . بەمەيش دايكى راستەقىنەى منداڭلەكە دەناسىتەوہ : ئەزداك منداڭلەكە دەداتە گروشە .

چەند ئامازەپەك بۇ كۆتايى

ئامانجى شانۆى مەلھەمى بىرىشت گۆرانكارىيى سياسىيە . بۇ ئەوہى پەردە لە سەر ھىزە بزوينەرەكانى كۆمەلگە ھەلبەداتەوہ ، زۆر جار گىرپانەوہ يان شانۆنامەى فىركارىيى بە كار دەھىنى . بە گىرپانەوہ يان بە مۆدىل بە شىوہپەكى گشتىيى بە كەرەستەى نامۆبوون شتىكى گرینگ نمايش دەكرى . لە پىتى بە وەگە پرخستنى حىكايەتخوان يان بەكارھىنانى گۆرانىيەوہ دەبى رەوتى شانۆگەرىيەكە بىچىرپىنرى بۇ ئەوہى بىنەر دوورمەودايىيەك لە نمايشكراوہكە وەرگرى . دەستتپوهردان لە رەوتى رووداوەكان دەبى بۇ بەرژەوہندىيى فىركارىيى بە كار بەپىنرىن : بىنەر دەبى مەرجدارىيى كۆمەلگە و گۆپىنى ئەوہى

نمايش دەكرى تاو بداتەوہو بۇ كارايى سياسىى دنەى بدرى . شانۆى مەلھەمى خۇي بە دژوازي فۆرمى درامايى شانۆ دەزانى .

بە كورتى دەتوانىن رەوشەكانى شانۆى مەلھەمى لەم خالانەدا كۆ بكەينەوہ : فۆرمى شانۆى مەلھەمى رووداويك دەگىرپىتەوہ ، بىنەر دەكاتە چاودىر ، بەلام بۇ كارايى بىدارى دەكاتەوہ ، ناچارى بىراردانى دەكا ، مەعريفەى پىدەدرى ، روو بە رووى رووداو دەكرىتەوہ ، بە بەلگەوہ كار دەكرى ، بەرەو مەعريفە پالەدەنرى ، مرؤف چەقى تۆژىنەوہپە ، ھەموو دىمەنىك سەرەخۇپە .

بىرىشت ئەم دوو فۆرمە جىاوازەى شانۆى لە سالى ۱۹۶۳دا بەمچۆرە بەرامبەر يەك داناوہ :

«بىنەرى شانۆى درامايى دەلى : بەلى ، منىش ئاوا ھەستم كرد . من وام . ئەمە تەنيا سروسشتىيە . ئەمە ھەمىشە وا دەبى . ئىش و ئازارى ئەم مرؤفە دەمەھەژىنى ، چونكە ھىچ رىگاچارەپەكى نىيە . ئەمە ھونەرپىكى گەرەپە : ھەموو شتىك لىرەدا بەلگەنەويستە . من لەگەل ئەوانەدا دەگرىم كە دەگرىن ، لەگەل ئەوانەدا پىدەكەنم كە پىدەكەنن .»

«بىنەرى شانۆى مەلھەمى : من ئەمەم بە خەيالدا نەدەھات . مرؤف نابى ئاواھا بكا . زۆر سەرنجىراكىشە ، خەرىكە بىرواي پى نەكرى . ئەمە دەبى كۆتايى پى بى . ئىش و ئازارى مرؤف دەمەھەژىنى ، لە بەر ئەوہى رىگاچارەپەك بۇ ئەو ھەپە . ھونەرى گەرە ئەوہپە : لىرەدا ھىچ شتىك بەلگەنەويست نىيە . بەوانە پىدەكەنم كە دەگرىن ، بۇ ئەوانە دەگرىم كە پىدەكەنن .»

ئارسەن كازبېكى، مېرە قەلەۋەكە

سوارەى تەتەرى پايتهخت

نىكۆ مىكادزە و مىكا لۆلادزە، پزىشك

سىمۆن خاخاقاى سەرباز

گروشه فاخاندزە، كچە بەردەستى ئاشپەزخانەكە

سى بەنا

چوار كارەكەر: ئاسيا، ماشا، زولەيخا، نىناى قەلەۋ

لەلە

ژنى ئاشپەز

ئاشپەز

مەيتەر

چەند كارمەندىك لە كۆشكى شارداردا

چەند سوارىكى زىپپۆش و چەند سەربازىكى شاردارو مېرى قەلەۋ

سوالكەرو تكاكار

جوتيارە پېرە شىرفرۆشەكە

دوو ژنى ئەجىب

خانچى

خزمەتچى

بەروان

«سەردارىن»ى سەرباز

ژنە جوتيارىك و مېردەكەى

كەسەكان

جوتيارىكى پېرەمېرد لە لاي راست

ژنە جوتيارىك لە لاي راست

جوتيارىكى لاي

كرىكارىكى ھەرزەكار

جوتيارىكى پېرەمېرد لە لاي چەپ

ژنە جوتيارىك لە لاي چەپ

ژنە چاودىرى كشتوكال

كچە تراكتورئاژوۋە گەنجەكە

سەربازە برىندارەكەو چەند ژن و پياۋىكى جوتيارى كۆلخۆز^(۱)

پسپۆرەكەى پايتهخت

ئاركادى چايدزەى گۆرانىبېژ

مۆسىقاژەنەكانى

گيۆرگى ئەباشقىلى، شاردار

ناتىلاى ژنى

مىخلى كورى

شالفا، جېگر

(۱) كۆخۆز: لە سۆڧىەتى جاراندە بەرھەمھېنانى كشتوكالى ھەرەۋەز. بەفەرمانى

ستالىن لە سالى ۱۹۲۹ ھەۋە دامەزراۋە (ۋەرگېر).

سى بازگان
لاقرىنتى فاخاندزه، براى گروهه
ئانىكۆى ژنى لاقرىنتى
خزمه تكاره كهى مالى لاقرىنتى
ژنه جوتياره كه، به كاتىي خه سووى گروهه
يوسوپى كورى
برا ئه ناستار يۆز، قه شه يه ك
ميوانانى زه ماوه ند
مندالان
نووسكارى گوند، نازداك
شاوقاي پؤليس
هه لاتوويه ك، ميرى گه وره
پزىشكه كه
كه مئه نداميك
پياويكى شهل
فشاره ينه ر
لودؤفيا، بووكى خانچييه كه
پيره ژنه جوتيارى كه هه ژار
ئيراكلى شووبراى، جه رده يه ك
سى ئاغا
ئيلؤ شوبؤلادزه و ساندرؤ ئؤبؤلادزه، پاريزهران
ژن و ميرده زؤر پيره كه

شەر له سەر پیدەشتەکه

(له نیوان ویرانهی گوندیکی به تۆپ بیژراوی قهوقازییهوه، به دەم شەراب خواردنهوه و جگهرهکیشانهوه ئەندامانی دوو گوندی کۆلخۆزی به بازنهیی دانیشتوون، زۆربهیان ژن و پیرهمیگردن؛ بهلام چەند سەربازیکیشیان له نیواندایه. پەسپۆرتیکی لیژنهیی ئاوهان کردنهوهی دهولهتییان له لایه، که له پایتهختهوه هاتووه).

ژنه جوتیاریک له چهپهوه:

(ئاماژە دەکا): لهوێی له گردۆلکهکان سی تانکی نازییهکانمان راگرت، بهلام بهستهنهیی سیوهکه ویران بووبوو.

جوتیاریک له راستهوه:

کیلگه جوانهکهمان: ویرانهیهکه بو خۆی!

کچه تراکتورنازوو کهنجهکی چهپ:

ههقال، من ئاگر م تێ بهردا.

پەسپۆر:

ئێستا گوێ له پرۆتۆکۆلهکه بگرن: نیردر اوهکانی کۆلخۆزی «گالیسنک»ی بزن بهخێوکردن له نوخا ئاماده بوون. به فهرمانی میری کۆلخۆزهکه، کاتی سوپای هیتلەر هیرشی هینا، میگهله بزنهکانیان بهرهو رۆژهلات ئاژۆت. ئێستا بێر له

گه رانهوه دهکاتهوه بۆ ئەم پیدەشتە. نوینەرەکانیان سەردانی گوندو دهشت و دهرهکهیان کردو ئاستیکی بهرزى و ویرانکارییان بۆ دهرکهوت. (نوینەرەکانی دهسته راست سەر دهلهقیین). کۆلخۆزی «رۆزا لوكسه مبورگ»ی میوهچاندنی دراوسێ (به رهو چهپ) ئەو داوايه دهخاته بهردهست، که له وهرگای پيشووی کۆلخۆزی «گالیسنک»، پیدەشتیک که گژو گیای کهم لێ دەرۆی له کاتی بینا کردنهوه دا بۆ رواندنی میوهجات و رهن تهرخان بکری. وهکو پەسپۆری لیژنهیی بینا کردنهوه داوا له هەردوو گونده کۆلخۆزه دهکهم، خۆیان ریک بکهون له سەر ئهوهی، ئایا کۆلخۆزی «گالیسنک» بگه ریتتهوه بۆ ئیره یان نا.

پیره مێردهکی راست:

له سه ره تادا ده مه وێ جار یکی دیکه دژی سنووردار کردنی کاتی قسه کردن نارەزایی دهر بېرم، ئیمه له کۆلخۆزی «گالیسنک» هوه سی رۆژو سی شهو به ریکای ئیره وه بووین و، ئیستاش ته نیا ده بی نیو رۆژ مشتومر بکری!

سەربازیکى بریندارى لای چهپ:

ههقال، ئیمه هینده گوندمان نه ماوه و هینده دهستی کارمان نه ماوه و هینده کاتیشمان نه ماوه.

کچه تراکتورنازوو کهنجهکه:

هه موو له زه ته کان ده بی سنووردار بکری، تووتن سنووردار کراوه و شەراب و مشتومریش ده بی سنووردار بکری.

پیره مێردهکی راست:

(هه ناسه هه لده کیشی): مه رگ بۆ فاشییه کان! ئاوها دیمه ناو

بابه ته که وه و ئاوا بۆتان پروون ده که مه وه، بۆچی ئیمه ده مانه وئ پیده شته که مان وهرگرینه وه. کۆمه لئی هوی زۆر هه یه، به لام من ده مه وئ به یه کیکی زۆر ئاسان ده ست پیدکه م. ماکینی ئه باکیدزه، په نیری بزنه که بکه ره وه.

(ژنه جوتیاریک له لای راسته وه له سه به ته یه کی گه وره وه پارچه په نیریکی گه وره ی به په رۆیه ک پیدچراو درده هینئ. چه پله و پیکه نین).

فهرموون، هه فالان، ده ست به رن.

جوتیاره پیره مێرده که ی چه پ:

(به د گومانه): ئه مه وه کو کارتیکردن بیری لئ کراوته وه؟

پیره مێرده که ی راست:

(له کاتیکدا ئه وانی دیکه پنی پیده که نن): چۆن وه کو کارتیکردن بیری لئ کراوته وه، سوراب، جه رده ی پیده شت! مرۆف ده زانی، که تۆ پیده شته که ده به ییت و په نیره که ش. (پیکه نین). هه موو ئه و شتانه ی من داوات لئ ده که م، وه لامیکی راشکاوانه یه. په نیره که ت پی خوشه؟

پیره مێرده که ی چه پ:

وه لامه که: به لئ.

پیره مێرده که ی راست:

ئاوها. (به غه مگینییه وه): ده بوو بزانه تۆ هیچ له په نیر تیناگه ی.

پیره مێرده که ی چه پ:

بۆچی نا؟ که من پیت بلیم به تامه.

پیره مێرده که ی راست:

له بهر ئه وه ی نا کرئ بۆ تۆ تامی خوش بی. له بهر ئه وه ی ئه وه نییه وه کو له رۆژانی کۆندا هه بوو. ئه ی له بهر چی وه کو جارانه ماوه؟ له بهر ئه وه ی بزنه کانمان گیا نوییه که یان پی به تام نییه. په نیر په نیر نییه، چونکه گیا گیا نییه، ئه مه مه سه له که یه. تکایه ئه مه له پرۆتۆکۆله که دا بنووسه.

پیره که ی چه پ:

به لام په نیره که تان زۆر نایابه.

پیره که ی راست:

نایاب نییه، هه ر مامناوه نده ی نییه. له وه رگا تازه که هیچ نییه، با لاوه کان هه ر بۆ خو یان بلین. من ده لیم، مرۆف ناتوانئ له وئ بژی. له وئ ته نانه ت به یان نییان بونی به یان نیانی لئ نایه. (هه ندیکیان پیده که نن).

پسپۆر:

تووره مه به، که پیده که نن، لیت تیده گن. هه فالان، مرۆف بۆچی ولاتی خوش ده وئ: له بهر ئه وه ی له ولات نان تامی خوش تره، ئاسمان به رز تره، هه وا له وئ بۆندار تره، ده نگه کان زا په له یان به هیز تره، ئاسانه تر به سه ر زه ویدا ده رۆی. وا نییه؟

پیره مێرده که ی راست:

ئه م پیده شته هه میشه هه ی ئیمه بووه.

سه ریا زه که:

«هه میشه» یانی چی؟ هیچ که سه هه میشه هیچ شتیکی نییه. کاتی تۆ گه نج بووی، تۆ خاوه نی خوشت نه بووی، به لکو هه

مير كازبهكى بووى.

پيره ميتردهكهى راست:

به پيى ياسا پيدهشتهكه هى ئيمهيه.

كچه تراكتورنازروه گه نجه كه:

دهبى له هه موو حاله تيكدا ياساكان بپشكنرين، ئايا هيشتا

دروستن.

پيره ميتردهكهى راست:

بىگومان. ئايا نهوه وهكو يهك وايه، چى درهختيك له پال نهوه

ماله وهيه، كه مرؤف تياى له دايك بووه؟ يان مرؤف چ

دراوسيههكى ههيه، نهوه وهكو يهك وايه؟ ئيمه دهمانهوي

بگه رپينهوه، ته نانهت، بو نهوهي ئيوه مان له ته نيشت

كو لخوره كه مانه وه هه بى، ئيوه جهردهي پيدهشت. ئيستا

جاريكى ديكه دهتوانن پي بكنن.

پيره ميتردهكهى چهپ:

(پيدهكهنى): نهى بوچى به هيمنيى گوئى له «ژنه هاوسيكهت»،

كاتو فاختانگ ناگرى، ژنه كشتوكالزانه كه مان، چى ههيه

دهربارهي پيدهشتهكه بيلى؟

ژنه جوتياريك له راستهوه:

ئيمه هيشتا هه موو نهوه شتانه مان دهربارهي پيدهشتهكه مان

نهگوتوهه كه دهمانهوي بيلين. خانوهكان هه موو نه پرووخاون،

به لاي كه مه وه بيناي شيره كه هيشتا بناغه كهى ماوه.

پسپور:

ئيوه مافى يارمهتى دهولتتانه ههيه- ليره وه له وپيش، نهوه دهزانن.

ژنه جوتيارى راست:

هه قالى پسپور، نهوه سهوداو مامه له نييه. من ناتوانم

كلوه كهت له سهه دابكه نم و كلويكى ديكهت بو راكرم و پيت

بليم «نهوه باشته»، نهوهي ديكه له وانهيه باشته بى، به لام تو

نهوهي خو ت زياتر به دل.

كچه تراكتورنازروه گه نجه كه:

پارچه يهك زهوى وهكو كلويك نييه، له ولاته كهى ئيمه دا نا، هه قال.

پسپور:

توره مهن. دروسته، ئيمه دهبى پارچه زهوييهك پتر وهكو

ئامرازيكى كار ته ماشا بكهين، كه مرؤف بهو ئامرازه شتيكى

به سوود دروست دهكا، به لام نهوهيش راسته، كه ئيمه دهبى

دان به خو شه ويستى بو پارچه زهوييهكى تاييه تدا بنين. پيش

نهوهي دريژه به مشتومر بدهين، پيشنيارى نهوه دهكهم، كه

ئيوه بو هه قالانى كو لخورى «گالينسك» روونى بكه نهوه، ئيوه

دهتانهوي چى له م پيدهشته كيشه له سه ره بكن.

پيره ميتردهكهى راست:

پارزين.

پيره ميتردهكهى چهپ:

به لى، بيه لن كاتو قسه بكا.

پسپور:

هه قالى پسپورى كشتوكال!

ژنه پسپورى كشتوكال له چه په وه:

(هه لدهستته سهه پى، جلى يه كپوشى سهه بازيى له به ره):

ههڤالان، له زستانى رابردوودا، كاتى ئيمه له گردۆلكه كاندا خهباتمان دهكرد، باسى ئهوهمان كرد، ئيمه پاش وهدهرئانى ئهلمانهكان چۆن دهتوانين بهرهمهينانى ميوهجات ده هينده گهورهتر وهبهر بهينين. من پرۆژهيهكى ئاميرى ئاوديريم ئاماده كردوو. له رپى بهنداويكهوه له سهر جويبارى چياكهمان دهتوانرى ۳۰۰ هيكتار زهوى بى پيت ئاو بدرى. كۆلخۆزهكهمان دهتوانى نهك ههر، ميوهجات، بهلكو رهزيش بكه. بهلام پرۆژهكه تهنيا كاتيك به سووده، گهر مرۆف بتوانى پيدهدشتى كيشه له سهرى كۆلخۆزى «گالينسك»يشى بخاته سهر. ئهمه حيسابگهرييهكانن.

(مهلهفيك ده داده دهستى پسپۆرى).

پيره ميتردى راست:

له پرۆتۆكۆلهكهدا بنووسن، كه كۆلخۆزهكهمان دهيهوى، دهست به بهخيوكردى ئهسپ بكا تهوه. وا نيهه؟

كچه تراكتورنازوهه گهنجهكه:

ههڤالان، ئهم پرۆژهيه لهو رۆژو شهوانهدا بيرى لى كراوتهوه، كه ئيمه دهبوو له شاخهكان بژين و زۆر جار فيشهك نهك ههر بۆ ئهوه چهند تفهنگهيه ههمان بوون سهخت بوو، بهلكو پهيداكردى قهلام رهساسيكيش سهخت بوو.

(له ههر دوو لاوه چهپلهه بۆ ليدهدرى).

پيره ميتردى راست:

سوپاسى ئيمه بۆ ههموو ههڤالانى كۆلخۆزى «رۆزا لوكسه مبهرك» وه ههموو ئهوانهيه، كه بهرگرييان له ولات كرد!

(دهستى بهكتر دهگوشن و باوهش به يهكدا دهكهن).

ژنه جوتيارهكهى چهپ:

ئيمه بيرمان لهوه دهكردوهوه، كه سهربازهكانمان، پياوانى ئيمه و ئيوه، بۆ ولاتيكى به پيتر بگهريتهوه.

كچه تراكتورنازوهه گهنجهكه:

وهكو ماياكوڤسكى شاعير گوتويهت، «ولاتى گهلى سوڤيهت ده بى ولاتى عهڤليش بى»!

(تهنيا پيره ميتردهكه نه بى، نيردراوهكانى دهسته راست ههموو ههستاونه ته سه رپى و له گه ل پسپۆرهكهدا هيلكاريههكانى ژنه پسپۆرهكهى كشتوكال دهخويننهوه. دهنگى گازنده دهبيستري وهكو «له بهر چى بهرزى سؤلافهكه ۲۲ مهتره!» - «ئهم تاويره بهردهى ئيره دهتهقيرتيهوه!» - «له راستيدا ئيمه تهنيا پيوستمان به چيمهنتۆ بارووته!» - «ئاوهكه ناچار دهكهن، ليرهوه بيته خوارى، ئهمه عاقلانهيه!»)

كريكارى ههرزهكار له راستهوه:

(به پيره ميتردهكهى راست): ئهوان ههموو كيلگهكانى نيوان گردهكان ئاو دهدهن، ئهليكو سهبرى كه.

پيره ميترهكهى راست:

من سهبرى ناكهم. من زانيم، كه پرۆژهكه باش ده بى. من نايهلم دهمانچه له سنگم توند كهن.

سهريان:

بهلام دهيانهوى تهنيا قهلام له سينهت توند كهن.
(پيكنين).

بیرهمیتردهکەمی راست:

(به خەمبارییەوه هەلدەستی دەروا، بۆ ئەوەی سەیری وینەکان بکا): به داخەوه ئەم جەردانەمی پێدەشت زۆر باش دەزانن، که ئیمە ناتوانین لێره تەحەمولی مەکینەو پرۆژە بکەین.

ژنه جوتیارهکەمی راست:

ئەلیکۆ بێرەشقیلی، تۆ خۆت، که باس دیتە سەر پرۆژەمی نوێ له هەمووان خراپتری، ئەمە هەموو کەسیک دەیزانی.

پسپۆر:

پرۆتۆکۆڵەکەم چی به سەرھات؟ دەتوانم بنووسم، که ئیوه له کۆلخۆزەکەتان پشتگیری دابرینی پێدەشتە کۆنەکەتان بۆ ئەم پرۆژەمی دەکەن؟

ژنه جوتیارهکەمی راست:

من پشتگیری دەکەم. ئەلیکۆ تۆ دەلیتی چی؟

بیرهمیتردهکەمی راست:

(به سەر نەخشەکانەوه): من داواکاری ئەوهم، کۆپی نەخشەکانمان بدەنی.

ژنه جوتیارهکەمی راست:

ئەمجا دەتوانین دانیشین نان بخۆین. گەر ئەو نەخشەکانی هەبێ و بتوانی مشتومریان له سەر بکات، شتەکه پیکهاتوو. من دەیناسم. ئەوانی دیکەمی له ئیمەش ئاوهان.

(نێردراوهکان جاریکی دیکه به دەم پیکهەنینهوه باوهش به یهکدا دهکەن).

بیرهمیتردهکەمی چەپ:

بژی کۆلخۆزی «گالینسک»، هیوای سەرکەوتن بۆ ئەسپ به خێوکردنەکەتان دەخوازم!

ژنه جوتیارهکەمی چەپ:

هەفالان، وا پلان دانراوه، بۆ شەرەفی سەردانی نێردراوهکانی کۆلخۆزی «گالینسک» و پسپۆر به هاوکاری ئارکادی چایدزهی گۆرانیبیژ شانۆگەرییەکتان بۆ نمایش بکری، که پێوهندی به پرسیارهکەمانهوه ههیه.

(چەپلە).

(ژنه گەنجە تراکتۆرناژۆکە رادەکا بۆ ئەوەی گۆرانیبیژەکە بهین).

ژنه جوتیارهکەمی راست:

هەفالان، شانۆگەرییەکتان دەبێ باش بێ. ئیمە به پێدەشتیک نرخەکەمی دەدەین.

ژنه جوتیارهکەمی چەپ:

ئارکادی چایدزە بیست و یەک هەزار کۆپله شیعی له بهره.

بیرهمیتردهکەمی چەپ:

ئیمە به سەرپەرشتی ئەو ئەم شۆناگەرییەمان ئاماده کردوو. مرۆف زۆر به زەحمەت ئەوی دەست دەکەوی. ئیوه له ئەنجومەنی پلاندانان دەبی مشووری ئەوه بخۆن، که خەلکی له باکور زیاتر ئەویان دەست بکەوی، هەفال.

پسپۆر:

ئیمە له راستیدا پتر خۆمان به ئابوورییەوه سەرقال دەکەین.

پیرەمێردەکی چەپ:

(بە دەم زەر دەخەنەوه): ئێو نەزم دەخەنە ئێو دابەشکردنی نوێی هێشووه تری و تراکتۆرهوه، بۆچی نەزم ناخەنە ئێو گۆرانییەوه؟

(کچە گەنجە تراکتۆرنائۆکە ئەرکادی چایدزە ی گۆرانییێژ دەهینیتە ناو بازنەکەوه، پیاویکی تیکسمراوی جەوهەر خاکەرۆ. لەگەڵیدا مۆسیقاژەنەکان بە ئامێرەکانیانەوه. بە چەپڵە پێشوازی لە هونەرماندان دەکریت).

کچە گەنجە تراکتۆرنائۆکە:

ئەرکادی، ئەوه هەقال پسیپۆرە.

(گۆرانییێژەکە سلۆو لە خەلکەکی دەورووبەر دەکا).

ژنە جوتیارەکی راست:

زۆر شەرەفە بۆ من بە ناسینتان. هێشتا لە قوتابخانە بووم کە گویم لە گۆرانییەکانتان بوو.

گۆرانییێژ:

ئەمجارەیان شانۆگەرییەکە بە گۆرانییەوه، کە نزیکە ی هەموو کۆڵخۆزەکە تیدا بەشدارە. دەمامکە کۆنەکانمان لەگەڵ خۆمان هێناوه.

پیرەمێردەکی راست:

یەکنێک دەبێ لە داستانە کۆنەکان؟

گۆرانییێژ:

یەکنێکی زۆر کۆن. ناوی «بازنە ی تەباشیرە» لە بنەچەدا چینییه. بێگومان ئێمە لە شێوێهێکی گۆراودا پێشکەشی دەکەین. یورا،

ماسکەکان پیشان بدە. هەفالان شەرەفیکی گەرەیه بۆ ئێمە، پاش دەمەتەقییەکی سەخت ئێو شاد بکەین. ئێمە ئومێدەوارین، کە ئێو و بێین دەنگی شاعیرە پیرەکە لە سێبەری تراکتۆرەکانی سوڤیەتیشدا زایەلە ی دی. لەوانە ی هەلە بێ شەرابی جیاواز تیکەل بکە ی، بەلام حیکمەتی کۆن و نوێ زۆر نایاب تیکەل دەکرین. ئیستا، من هیوام وایە، کە ئێمە هەموومان پێش ئەوهی نمایش دەست پێبکا خواردمان بدریتێ. ئەمە یارمەتی دەدا.

دەنگەکان:

بێگومان. هەموو بێنە ناو یانەکەوه.

(هەموو بە ئاسوودەیی بۆ خواردن دەچن. لە کاتی هەستاندا پسیپۆر روو لە گۆرانییێژەکە دەکا).

پسیپۆر:

ئەرکادی، ئەم حیکایەتە چەند دەخایەنی؟ من هەر ئەمڕۆ دەبێ بگەرێمەوه بۆ تیفلیس.

گۆرانییێژ:

(بێ دەریەست): لە راستیدا دوو حیکایەتن. چەند سەعاتێک.

پسیپۆر:

(زۆر بە نەهێنییەوه): ناتوانن کورتتری بکەنەوه؟

گۆرانییێژ:

نەخێر.

من چۆن دەتوانم وەسفی گۆرگی ئەباشقیلیتان بۆ بکەم؟

لەزەتی لە ژیان دەبینی.

لە بەیانییەکی یەکشەمەیی جەژنی ھەستانەوہ^(۳) دا

شاردار لەگەڵ خێزانەکەیدا چووہ کلیسا.

(لە کەوانەیی دەروازەیی کۆشکێکەوہ دەروژەکەرۆ تاکاکار جمەیان

دیی، مندالی رپوہلە، کەمئەندام، تکانامەکانیان بەرز کردۆتەوہ.

لە پشتیانەوہ دوو سەربازی زریپۆش، ئەمجا لە پۆشاکی

گرانبەھادا خێزانەکەیی شاردار).

دەرۆزەکەرۆ تاکاکار:

بەزەیی، جەنابی بەخشندە، باجەکە زۆرە. من لاقم لە شەری

فارسەکاندا لە دەست دا، لە کوێ دەستم دەکەوێ... -براکەم

بیتاوانە، جەنابی بەخشندە، بەحالیبوونە. ئەو لە برسائدا

دەمرێ. تکای بەخشینی دوا کورمان دەکەین لە خزمەتی

سەربازی. تکایە، جەنابی بەخشندە، چاودێری ئاو بەرتیلخۆرە.

(نۆکەرێک تکانامەکان کۆ دەکاتەوہ، یەکیکی دیکە لە

کیسەپەکەوہ لیرە دادەبەشینتەوہ. سەربازەکان لە دواوہ دێ بە

خەلکەکە دەدەن، بە قامچی چەرمی قورس لێیان دەدەن).

سەرباز:

بگەرێنە دواوہ، دەروازەیی کلیسەکە ئازاد بکەن!

(۳) جەژنی یادەوہری ھەستانەوہی مەسیح. بەپێی سەرچاوە مەسیحییەکان توانی

وہکو کورپی خوا بەسەر مەرگدا زال بی. ئاھەنگی ھەستانەوہ یان

زیندووہوونەوہ لە یەکشەمەییەکی دواي مانگی بەھار دەکری. (وہرگێر).

مندالی بەرز

گۆرانییژ:

(لە بەردەم مۆسیقاژەنەکانیدا لە سەر زەوی دانیشتووہ،

عەبایەکی رەشی لە پێستی مەر بە شانییەوہییەتی، پەرپی

کتیبیکی ژاکاوەلدەداتەوہ):

لە سەردەمیکی کۆندا، لە سەردەمیکی خویناویدا

لەم شارەدا، ئەوہی «نەفرەتی» پێدەگوترا حوکمی دەکرد

شاردارێک ناوی گۆرگی ئەباشقیلی بوو.

وہکو کرویسوس^(۲) دەوڵەمەند بوو.

ژنیکی جوانی ھەبوو.

مندالیکی تەندروستی ھەبوو.

ھیچ شاردارێکی دیکە لە گروزنیا

بە قەد ئەو ئەسپی لە تەویلەکەدا نەبوو

ھێندە دەروژەکەر لە ئاستانەکەیدا

ھێندە سەرباز لە خزمەتیدا

ھێندە تاکاکار لە کۆشکەکەیدا.

(۲) کرویسوس (۵۶۰-۵۶۶ پ. ز) پادشای لیدییا بە دەوڵەمەندییەکی ناودار بوو

(وہرگێر).

(له پشته شاردارو ژنهكهي و جيگرهوه له گومهزي دهروازوه مندالهكهي شاردار له ناو عهربهانهيهكي درهخشاووه بچووكهوه پال دهنري. ئاپورهكه ديسان دهچيتهوه پيشهوه، بۆ ئهوهي مندالهكه بييني.) له ئاپورهكهوه دهنگ و هاوار بهرز دهبيتهوه: «مندالهكه» - «من ناتوانم ببينم، پال مهنيين.» - «گهرهه خوا دهستي به بالتهوه بگري.»

گورانبيژ:

(له كاتيكدا ئاپورهكه به قامچي دهگهريئريته دواوه):

بۆ يهكهه جار لهه جهژني ههستانهوهيهدا گهلميراتگري بييني.

دوو دكتور ههنگاوئيك له منداله بهرزكه

بيلبيلهي چاوي شاردار دوور نهدهكهوتنهوه.

تهنانههت كازبيكي ميري به دهستهلات

ريزي خوي بۆ شاردار له بهردهم دهركاي كليسهدا سهلماند.

(ميريكي قهلهو ديته ناوهوهو سلاو له خيزاني شاردار دهكا).

ميره قهلهوهكه:

جهژنتان پيروژ بيت، ناتيلانهباشفيلي.

(فهريمانئيك دهبيستري. سوارئيك به غار دي، لئولهيهكه به

كاغزهوه بۆ شاردار رادهگري. به ئاماژهيهكي شاردار،

جيگرهكههي شاردار، كه كورئيك گهنجي قوزه، دهچي بۆ لاي

سوارهكهو نايهلي بيته پيشهوه. وچانئيك كورت ديته ئاراهه، له

كاتيكدا ميره قهلهوهكه به بهدگومانئيهوه له سوارهكه ورد

دهبيتهوه).

چهند رۆژئيك خۆشه! كاتئ دوينئ شهو باران باري، بيرم كردهوه: رۆژاني پشوو باو بۆرانه. بهلام ئهمرۆ بهياني: ئاسمانئيك سامال. ناتيلانهباشفيلي، من ههزم له ئاسماني ساماله، دليكي سادهه هيه. ميخلي بچكوله، شاردارئيك گهره، تيتيتي. (ختوكهي مندالهكه دهدا). جهژنت پيروژ، ميخلي بچكوله، تيتيتي.

ژنهكهي شاردار:

ئارسهن، چي دهليين، گيئورگي برياري داوه، دهست به

بيناكردني لايه نوييهكههي لاي رۆژهلات بكا. ههموو قهراغي

شار به كوچه بينهواكانهوه بۆ باخچهكه دهرووخئري.

ميره قهلهوهكه:

ئهمه ههوالئيك خۆشه پاش ئهوه ههموو ههواله ناخۆشانه.

گيئورگي برا، مرؤف چي ههوالئ جهنگ دهبيستئ؟ (به ئاماژهي

نهريني شاردارهوه): وهكو دهبيستم پاشهكشيهيهكي

ستراتيژييه؟، بهلي، ئهمانه نشوستي بچووكن، كه ههميشه

دهبن. جارئيك باشتره، جارئيك خراپتر. بهختي جهنگ.

مانايهكي كهمي ههيه، وا نبييه؟

ژني شاردار:

دهكوئئ؟ گيئورگي، گوئيت لي بوو؟ (به توندي به ههردوو

پزيشكهكه، دوو پياوي نهجييب، كه نزيكي عهربهانهكه

وهستاون): دهكوئئ.

دكتورئ يهكهه:

(به دكتورئ دووهه): بۆم ههيه جهنابتان ئاگادار بكههوه، نيكو

میکادزه، که من دژی همامه شله تینه که بووم؟ سهوئیکی
بچووک له کاتی دیاریکردنی پلهی گهرمی ئاوی همامه که دا
کراوه، جه نابی به خشنده.

دکتوری دووم:

(ئویش زور نه جیبانه): مه حاله بتوانم هاوړات بم، میخا
لؤلادزه، پلهی گهرمی ئاوی همامه که له لایه ن میشیکو
ئوؤلادزهی ئازیزو گهره مانه وه دیاری ده کری. پتر ته وژمی
هه وای شه وانیه، جه نابی به خشنده.

ژنی شاردار:

به لام سهیریکی وه زعی بکه. به وه دهچی تای بی، گیورگی.

دکتوری یه که م:

(به سه مندا له که وه): هیچ هویه که بو نیگه رانیی له ئارادا نییه،
به پریز. که میک ئاوی همامه که گهر متر بکن و ئیدی ئه مه روونادا.

دکتوری دووم:

(به نیگایه کی رقاوییه وه بو ئه و): من ئه مه م له بیر ناچی، میخا
لؤلادزهی ئازیز. پئویست به نیگه رانیی ناکا، به پریز.

میره قه له وه که:

ئای، ئای، ئای، ئای! من هه میشه ده لیم: جگهرم ده سووتیتته وه،
۵۰ قامچی به بن پیی دکتوردا ده کیشم. ئه مه ییش ته نیا له بهر
ئه وهی ئیمه له چاخیکی ناسکدا ده ژین؛ پیشووتر سووک و
سانا ده گوترا: ملی بپه ریئن!

ژنی شاردار:

با بچینه ناو کلیسه که وه، له وانیه ته وژمی هه واکه ی ئیره بی.

(کۆمه له خه لکه که، که له خیزان و دارو دهسته که یان پیکه اتبوو،
به ره و دهروازه ی کلیسه یه ک پیچ ده که نه وه. میره قه له وه که به
دوایاندا ده روا. جیگره که له ره وه که ده رده چی و ئامازه بو
سواره که ده کا).

شاردار:

شالفا، پیش نویت نا.

جیگر:

(به سواره که): شاردار هه ن ناکا پیش نویت هه والی بو به پیری،
به تایه تی وه کو گریمان ده که م، هه والی به سروشت خه مۆک
بن. برۆ بو متبه خه که تا خوار دنت بدنی، هاوړی. (جیگره که
تیکه لی ره وه که ده بیته وه، له کاتیکدا سواره که به جنیویکه وه
ده چیته ناو دهروازه ی کۆشکه وه. سه ربازیک له کۆشکه وه
ده رده چی و له ناو دهروازه که دا ده وهستی).

گۆران بیژ:

شار بیده نگه.

له گۆره پانی کلیسه دا کۆتره کان خویان باده دن.

سه ربازیکی پاسه وانی کۆشک

له گه ل کچیکی متبه قه که دا گه مه ده کا

که به پریاسکه یه که وه له چه مه وه دی.

(کاره که ریگ ده یه وی بچیتته ناو دهروازه که وه دیتته، گورزه یه ک

گه لای گهره ی سه وزی له بن هه نگلدا یه).

سه رباز:

چونه، کیژ و له له کلیسه نییه، خوی له نویت ده دزیتته وه؟

گروشه:

جلم له بهر كردبوو، بۆ خواردنی جهژن قازیک نوقسان بوو،
تکایان لی کردم من بیهینم، چونکه من کهمیک له قاز دهزانم.

سهرباز:

قاز؟ (به بهدگومانیی پیشاندانهوه): من له پیشدا دهبی ئەو
قازه ببینم.

(گروشه تیناگا).

مرۆف دهبی لهگهڵ ژناندا ئاگادار بی. دهلین: «من تهنیا قازیکم
هینا»، ئەمجا شتیکی زۆر جیاوازه.

گروشه:

(به متمانه بهخۆبوونهوه دهچی بۆ لای و قازهکهی پیشان دهدا):
ئهوتهانی. ئەگەر قازیکی ۱۵ پاوهنی نهبی و گەر گهنمهشامییان
دهرخوارد نهدابێ، من په رهکهی دهخۆم.

سهرباز:

شاژنیکی قاز! شاردار خۆی دهیخوا. کیژۆلهکه جاریکی
دیکهش له سهه چهه بوو؟

گروشه:

بهلی، له لای کولانهی پهلهوههکان بووم.

سهرباز:

ئاوها، له لای کولانهی پهلهوههکان، له خوارهوه له سهه
چهمهکه، له سههروه نهبووی له لای ههندی له دار بییهکان؟

گروشه:

من تهنیا کاتیک له لای داربییهکانم که کهتان بشۆم.

سهرباز:

(به ماناوه): وایه.

گروشه:

چی وایه؟

سهرباز:

(چاو دادهگرێ): ئەوه وایه.

گروشه:

بۆچی نابێ له لای داربییهکان کهتان بشۆم؟

سهرباز:

(به زیاده روییهوه پێدهکهنی): «بۆچی نابێ له لای داربییهکان
کهتان بشۆم؟» ئەمه باشه، به راستی باشه.

گروشه:

من له جهنابی سهرباز تیناگهم. چی دهبی باش بی؟

سهرباز:

(فیلبازانه): ئەگەر ههندی کهس بیانزانیایه، ههندی کهس چی
دهزانی، ساردی و گهرمی به لهشیاندا دههات.

گروشه:

من نازانم، مرۆف دهتوانی چی دهبارهی ههندی له دهر
داربییهکان بزانی.

سهرباز:

ئهو کاتهیش نا، ئەگەر له بهرامبهری دهوهنیک ههبی و، لهوێوه
مرۆف بتوانی ههموو شتیکی ببینی؟ ههموو شتیکی که لهوی

پرو ددها، گهر كه سټيكي دياريكراو «كه تان بشوا»!

گروشه:

چی له وټې پرو ددها؟ جه نابی سهر باز نایه وټې بلې مه به سستی
چییه و بپرېته وه؟

سهر باز:

شتيک پرو ددها، که له وانه یه بتوانرې شتيکی لې ببینرې.

گروشه:

خو جه نابی سهر باز مه به سستی نه وه نییه، که له روژيکی گهرمدا
جاريک په نجه ی پيم به ناودا ده که م، نه گینا هیچی دیکه نییه.

سهر باز:

زیاتریش. په نجه ی پي و زیاتریش.

گروشه:

چی زیاتر؟ زور زور پي.

سهر باز:

پي و که ميک زیاتر. (زور پیده که نی).

گروشه:

(به توپه یییه وه): سيمون خاخاڤا، ده بي شهرم بکه ی. له دارو
ده وندا دانیسی و چاوه پروان بی، هه تا که سيک له روژيکی
گهرمدا لاقی ده خاته چومه که وه و له وانه یه له گهل سهر باز يکی
دیکه دا! (را ده کا).

سهر باز:

(بانگی ده کا): له گهل یه کيکی دیکه دا نا!

(کاتی گورانبيبيژ دست به گيرانه وه ی چيرپوکه که ی ده کا،
سهر باز که به دوا ی گروشه دا را ده کا).

گورانبيبيژ:

شار کپه، به لام بوچی چه کدار هه یه؟

کو شکی شاردار نارامه

به لام بوچی بوته قه لا؟

(له دهر وازه ی چه په وه به ههنگاوی خيرا ميره قه له وه که دهر ده چي.
ده وه ستي، سه يری دهوروبه ر ده کا. له به ردم دهر وازه که ی دیکه دا
دوو سواری زريپوش چاوه پروان. مير ده يانبيني و به هیواشی
به لایاندا تیده په ري، ناماژ هیه کيان بو ده کا؛ نه مچا خيرا دهر واه.
سوار يکی زريپوش له دهر وازه که وه ده چيته ناو کو شکه وه؛ نه وي
دی وه کو پاسه وان ده مينيته وه. له چه ند لایه کی جيا وازه وه دهنگی
تاساو ده بيسترې «را وه ستي»: کو شک نابلو قه دراوه. له دور وه وه
زهنگی کليسا ده بيسترې. له دهر وازه که وه ره وه خه لکه که به
خيزانه که ی شاردار وه له کليسه ده که ريته وه).

شاردار گه رایه وه بو کو شکه که ی

قه لاکه داويک بوو

قاز که ناوه پروت کرابوو و سوور کرابوو وه

نيتر قاز که نه خورا

نيوه رو نيتر کات بو خوار دن نه مابوو

نيوه رو کاتی مهرگ بوو.

ژنی شاردار:

(به دم رو يشتنه وه): به راستی مه حاله له م کوخه دا بژي، به لام

گیوږگی بیگومان ته نیا بۆ میخله بچوکه که بینا دهکا، نهوهک
بۆ من. میخل هه موو شتیکه، هه موو شتیکه بۆ میخله!

شاردار:

گویت لی بوو، «جهژنیکی پیروژ» له کازبهکی براوه! باشه با
وابی، به لام ئه وهندهی من بزانه دوینی شهو له نوخا باران
نهباریوه. کازبهکی برا له هه کوی بووی، لهوی باران باریوه.
کازبهکی برا له کوی بوو؟

جیگر:

دهبی لیکۆلینهوهی لی بکری.

شاردار:

به لی، یه کسه ر. بهیانی.

(پهوهکه بۆ دهروازکه پیچ دهکاتهوه، ئه و سوارهی که له م
سهروبهندهدا له کۆشک گهراوهتهوه تووشی شاردار دهبی).

جیگر:

خاوهن شکۆ، ناتانهوی گوی له سوارهکهی پایتهخت بگرن؟
ئه مرق بهیانی به کاغزی نهینیهوه گهپشت.

شاردار:

(به دم رویشتنهوه): شالفا، پیش خواردن نا!

جیگر:

(له کاتیکه پوهکه دهچیتته ناو کۆشکهوه له بهرچاو دیار
نامینی و ته نیا دوو سواری زریپۆش له بهر دهروازکه
دهمیننهوه، به سوارهکه): پیش ناخواردن شاردار نایهوی
ههوالی سهربازی پی بگهیهنری و پاش نیوهرق خاوهن شکۆ

کاتی خوی بۆ گفتوگۆ له گه ل بهنا پایه بهرزهکاندا تهرخان
دهکا، که بۆ خواردن بانگهپشت کراون. ئه و هتا لیرهن. (سی
پیاو نزیکه دهبنهوه. له کاتیکه سوارهکه دهروا، جیگر سلاو له
بهناکان دهکا). گه ورهکانم. خاوهن شکۆ بۆ خواردن
چاوهروانتان دهکا. هه موو کاتهکهی ته نیا بۆ ئیوه تهرخانه. بۆ
پلانه نوئییه گه ورهکان! زوو وهرن!

یهکیکه له بهناکان:

ئیمه ئه مه مان پی سهیره، که خاوهن شکۆی له گه ل دهنگۆی
وهرچهرخانیکی خراپی جهنگدا له ولاتی فارس بیر له بیناکردن
دهکاتهوه.

جیگر:

با بلین: له بهر ئیوه! ئه مه هیچ نییه. ولاتی فارس دووره!
ئوردووهکهی ئیره خوی بۆ شاردارهکهی پارچه پارچه دهکا.
(له کۆشکهوه ههراو زهنا دی. قیژهی زیقنی ژنیکه، دهنگی
فرمان. جیگرهکه به شیواویی و به شپرزهی بهره دهروازکه
دهچی. سواریکی زریپۆش دیتته دهری، رمهکهی بهره رووی
را دهگری).

چی رویداوه؟ سهگه، رمهکهت لابه. (به توورهی به پاسهوانی
کۆشک): چهکی که! نابین، شالو بۆ شاردار دهبری؟

(سواره زریپۆشهکان گویرایه ل نابن. به نیگایهکی ساردو بی
پهروا سهیری جیگر دهکن و به بی به شداریکردن دواي ئهوانی
دیکه دهکهون. جیگر به ههول و کۆشش خوی دهروازی
کۆشکدا دهکا).

يەككىك لە بەناكان:

ميرەكان! دوینی شوو لە پایتەخت كۆبوونەوهی ئەو میرانە كرا،
 كه دژی میری گهوره و شاردارهكانین. گهورهكانم، باشتروایه
 ئیমে ونبین.
 (به پهله دهروڤن).

گۆرانیبیژ:

ئاخ كۆیری گهورهكان!
 وهكو نهمر ههلسوكهوت دهكهن
 گهوره به سهه ئهستۆی چهماوهوه، دلنیان
 به دهسته به كریگیراوهكان، متمانه
 به زهبرو زهنگ، كه هینده درێژهی خایاند.
 بهلام درێژ هه میسهیی نییه.
 ئاخ گۆرانی كاتهكان! تۆ ئومیدی گهل!
 (له دهروازهكهوه شاردار دهردهچی، دهستی بهستراوهتهوه،
 زهرد هه لگه پراوه، له نیوان دوو سهربازدا، كه چهكی زۆریان
 پێیه).

بۆ هه میسه، پیاوی گهوره! به به زهیییهوه، به سههری بهرزوه
 برۆ!

له كۆشكه كه تهوه چاوی دوژمنی كی زۆر به دواته وهن!
 تۆ پۆیوستیت به بهنا نهماوه، ته نیا دارتاشیكت به سه.
 تۆ ئیتر ناچیته ناو كۆشکی تازوه، بهلكو دهچیته كونیکی
 بچكۆلهی خاكهوه.

كۆیره، جارێکی دیکه سهیری دهوروبهه كه!

(زیندانیه كه سهیری دهوروبهه ری دهكا).

ئوهی ههتوو، به دلت بوو؟ له نیوان نوێژی جهژن و خواندا
 دهچی بۆ ئه و شوینهی كهس لێی ناگه ریتهوه.
 (دهیدهنه پیش خویان. پاسهوانانی كۆشك دوايان دهكهون.
 شووتی ئینزاریك دهبیستری. ههراو زهنا له پشتی دهروازهوه).

كه مالی گهورهیهك دهرووخی
 خهلكی بچووكی زۆر دهكوژین.
 ئهوانه ی له خۆشبه سختی دهسته لاتداران بیهش بوون
 زۆر جار له به دهوتی ئهواندا به شدارن.

كاتی گالیسكه یهك دهكهوی
 ئه سپه ئاره فکردوو هكان له گه ل خوی
 به رهو خه رهند راده كیشی.

(له دهروازه كه وه نۆكه رهكان به شپرزهی راده كه ن).

نۆكه رهكان:

(به یه كدا دین): سه به ته ی بارهكان! هه مووی به رنه هه وشی
 ته لاری سییه مه وه! خوارده مه نی بۆ پینج رۆژ. خانمی به ریز
 بوورا وه ته وه. مرۆف ده بی بیبا ته خوار، ده بی پروا. ئه ی ئیمه؟
 - ئیمه وهكو مریشك سه رده برن، ئه مه ده زانری. مه سیحی
 مریه م، چی رووده دا؟ - گوایه له شار خوی ر ئ دهكا. قسه ی
 قۆر، شاردار ته نیا به ریزه وه داوای لئ كراوه، له
 كۆبوونه وه یه کی میره كاندا به شدار بی، هه موو شتیك به ئاشتی

چاره سەر دەرکری، من ئەمەم لە سەرچاوەی یەكەمەو بەیستوو.
(دوو پزیشكەكەش رادەكەنە ناو تەلارەكەو).
پزیشکی یەكەم:

(هەول دەدا بەر بە پزیشکی دووهم بگرئ): نیکۆ میکادزە،
ئەركی سەر شانته وەكو پزیشك، كۆمەکی ناتیلانەباشقیلی
بکە.

پزیشکی دووهم:

ئەركی من؟ ئەو ئەركی ئێوێه!

پزیشکی یەكەم:

كۆ ئەمڕۆ منداڵەكە لە لایە، نیکۆ میکادزە، ئێو یان من؟

پزیشکی دووهم:

میکا لۆلادزە، بە راستی لەو برۆایەدان، كە من لە بەر ئەو
منداڵە لاسارە دەقیەك زیاتر لەو مائە بۆگەنەدا دەمێنمەو؟
(دەكەونە شەرەمشت. مەرۆف تەنیا دەبێستی «ئێو ئەركی
خۆتان بە جیناھین!» و «چی لە ئەرك بکەم، چیم داو بە سەر
ئەركەو!»، ئەمجا پزیشکی دووهم پزیشکی یەكەم دەخاتە سەر
زەویەكە). ئا، بە لەعنەت بی. (دەرۆا).

نۆكەرەكان:

هەتا ئێوارە كات ماو، هەتا ئەو كاتە سەربازەكان هێشتا
مەست نین. مەرۆف دەزانئ، ئایا یاخی بوونە؟ پاسەوانی
كۆشك چۆلی كردوو. هێشتا كەس نازانئ، چی پوویداو؟

گروشه:

میلیقاي ماسیگر دەلئ، لە پایتەخت ئەستێرەیهکیان بە کلکیکی

دریژی سوورەو بەینیو، ئەمە نەگبەتی دەگەیهنئ.

نۆكەرەكان:

گوايه دویئ لە پایتەخت ئاشكرا بوو، كە جەنگی فارسەكان
دۆراو. میرەكان نارەزاییهکی زۆریان دەربریو. دەلئین، میری
گەرە هەلەتوو. هەموو شاردارەكانی دەكوژرین. هیچ لە
بچووكەكان ناکەن. من براكەم لە سواری زرییۆشەكانە.
(سیمۆن خاخاقای سەرباز دئ و لە قەلەبالغیەكەدا بە دواي
گروشهدا دەگەرئ).

جیگر:

(لە ناو دەروازەكەو دەردەكەوئ): هەموو بچنە تەلاری
سێمەو! هەموو لە مائ كۆكردنەویدا یارمەتی بدەن!
(دەستویۆشەندەكان دەردەكا).
(سیمۆن گروشه دەدۆزئتەو).

سیمۆن:

گروشه، لێرە. نیازت هەیه چی بکەئ؟

گروشه:

هیچ، لە حالەتی مەترسیدا براهەكم لە چیاكان هەیه، زەوی و
زاری هەیه. بەلام ئەئ تۆ چی دەكەئ؟

سیمۆن:

من هیچ ناکەم. (جاریکی دیکە رەسمیانه): گروشه
ئاخانداسە، پرسیارەكەت دەربارەئ پلانەكانم ئاسوودەم دەكا.
من فەرمانم پیدراو وەكو پاسەوان یاوهری ناتیلانەباشقیلی
بکەم.

گروشه:

به لّام پاسه وانانی کۆشک یاخی نه بوون؟

سیمۆن:

(به جیدی) وایه.

گروشه:

خه تهر نییه یاوهری ژنه که بکهی؟

سیمۆن:

له تیفلیس دهوتری: چه قۆپیاکردن بۆ چه قۆ خه تهره؟

گروشه:

تۆ چه قۆ نیت، به لّکو مرۆفی، سیمۆن خاخاڤا. ئەو ژنه چ پیوهندی به تۆوه ههیه؟

سیمۆن:

ژنه که هیچ پیوهندی به منه وه نییه، به لّام من فه رمانم پیکراوه و من به سواریی ده پۆم.

گروشه:

جه نابی سه رباز مرۆفیکی ئەوهنده که لله رهقه، چونکه له هیچ و خۆرا خۆی دهخاته مهترسییه وه. (کاتی له کۆشکه وه بانگی دهکری): من دهبی بچمه ته لاری سێیه م و په له مه.

سیمۆن:

له بهر ئەوهی په له مانه نابی شه بکهین، چونکه شه ری باش کاتی دهوی. ریگام دهدهی ئەو پرسیاره بکه م، ئایا کیژۆله هیشتا دایک و بابی ههیه؟

گروشه:

نه خیر، ته نیا برایه ک.

سیمۆن:

له بهر ئەوهی کات کورته- پرسیارى دووهم ئەوهیه: ئایا کیژۆله وهکو ماسی ناو ئاو ته ندروسته؟

گروشه:

له وانیه شان ئیشهیه که له لای راسته وه، ئەگینا بۆ هه موو کاریک به هیزم، هه تا ئیستا کهس گارندهی نه کردوه.

سیمۆن:

ئوه زانراوه. ئەگه ر پیوهندی به وه وه هه بی له گه ل ئەوه شدا که یه کشه ممه ی جه ژنه کی قاز دهینى، ئەوا گروشهیه. پرسیارى سێیه م: کیژۆله تهبعیکى بی تهحه مولانه ی ههیه؟ له زستاندا داواى گیلّاس دهکا؟

گروشه:

بی تهحه مول نا، به لّام ئەگه ر یه کیک بیمانایانه بۆ جهنگ بچى و هه والی نهیهت، ئەوه باش نییه.

سیمۆن:

هه وال دى. (له کۆشکه وه جاریکى دیکه بانگی گروشه دهکرى). له کۆتاییدا پرسیاره سه رهکییه که...

گروشه:

سیمۆن خاخاڤا، له بهر ئەوهی دهبی بچمه ته لاری سێیه م و زۆر په له مه، وه لّامه که «به لى»یه.

سیمۆن:

(زۆر بە شەرەمەوه): دەوتری: «ئەو بایە پەلەپەتی که بە دەوری داربەستی خانوو سازیدا هەڵدەکا.» بە لام دەشوتری: «دەوڵەمەندەکان پەلەیان نییه.» من خەلکی...

گروشه:

کوئسک...

سیمۆن:

کهواته کێژۆڵە زانیاری کو کردۆتهوه؟ من تەندروستم، کهسم نییه مشووری بخۆم، له مانگیکا ده پیاستەر وەردهگرم، وهکو خەزنەدار بیست، له دلەوه خوازبیتیت دهکەم.

گروشه:

سیمۆن خاخاڤا، من رازیم.

سیمۆن:

(ملوانکهیهکی باریک له ملی دهکاتهوه، که خاچیکی پێوه هه‌ل‌واسراوه): خاچهکه هی دایکمه، گروشه فاخاندازه، زنجیرهکه زیوه؛ تکات لی دهکەم له ملی کهی.

گروشه:

زۆر سوپاس، سیمۆن.

(سیمۆن ملوانکهکه له ملی گروشه دهکا).

سیمۆن:

دەبی گالیسکهکه به ئەسپه‌کانه‌وه بیهستم، کێژۆڵه له‌مه تیدهگا. باشتره کێژۆڵه بچیته ته‌لاری سییه‌م، ئەگینا ته‌گه‌ره دیته ئاراهه.

گروشه:

به‌لی، سیمۆن.
(بی را ده‌هستن).

سیمۆن:

ته‌نیا یاوه‌ریی ژنه‌که هه‌تا ئەو ئۆردووانه ده‌کەم که به دلسۆزی ماونه‌ته‌وه. کاتی جه‌نگ کو‌تایی دی ده‌گه‌ریمه‌وه. دوو یان سی هه‌فته. هیوادارم بو ده‌زگیرانه‌که‌م کات زۆر درێژ نه‌بی هه‌تا من ده‌گه‌ریمه‌وه.

گروشه:

سیمۆن خاخاڤا، من چاوه‌روانت ده‌بم.

سه‌رباز، تو به ئارامیی برۆ بو جه‌نگ

جه‌نگی خویناوی، جه‌نگی تال

که هه‌موو که‌سیک لی نا گه‌ریته‌وه:

که تو بگه‌ریته‌وه، من لی‌رانه‌م.

له ژیر ئەو ناره‌وه‌نه سه‌وزه‌دا چاوه‌روانت ده‌بم

له ژیر ئەو ناره‌وه‌نه رووته‌دا چاوه‌روانت ده‌بم

چاوه‌روان ده‌بم، تا دوا که‌س ده‌گه‌ریته‌وه

ئهی دواي ئەوه.

له جه‌نگ ده‌گه‌ریته‌وه

پنل‌او له به‌ر ده‌رگا نییه

سه‌رینه‌که‌ی ته‌نیشتم خالییه

ده‌م هیشتا ماچ نه‌کراوه

کاتی دهگه ریته وه، کاتی دهگه ریته وه

دهتوانی بلتی: هه موو شتیگ وهک جارانه.

سیمۆن:

سوپاست دهگه م گروشه فاخاندزه. خواحافیز!

(به قوویی له بهردهم گروشه دا دادهچه میته وه. گروشه ش قوول

له بهردهمیدا دادهچه میته وه. ئەمجا گروشه خیرا رادهکا، به بی

ئوهی ئاوو بداته وه. له دروازه که وه جیگر دیته ده ری).

جیگر:

(به رهقیی): ئەسپهکان به گالیسکه گه وره که وه بهسته، وا

مه وهستی، هیج و پووچ.

(سیمۆن خاخاڤا به قیتی ده وهستی و ده پروا. دوو نوکەر له ژیر

باری سندووقی قورسدا چهماوه له دروازه که وه دینه ده ری. له

پشتیان وه ناتیلانا باشقیلی له تر دها، ژنه پیشخزمه ته کانی

دهیگرن: ژنیگ له دوايه وه مندا له که ی بو هه لگرتوو ه).

ژنی شاردار:

ئیتر که س مشوور ناخوا، من نازانم بیرم له کوئییه. میخل له

کوئییه؟ هینده بیسه لیکانه مهیگره! سندووقه کان بخه نه سه

گالیسکه که! هیج هه والکی شاردارتان نه بیستوو ه، شالفا؟

جیگر:

(سه ری راده وه شینی): ده بی ئیوه یه کسه ر برۆن.

ژنی شاردار:

هیج هه والکی شاردارتان هه یه؟

جیگر:

نه خیر، هه تا ئیستا هه موو شتیگ ئارامه، به لام نابی

دهقیقه یه که له دهست بدهین. سندووقه کان له سه ر گالیسکه که

جیجان نابیته وه. ئەو شتانه جیا بکه نه وه که ده تانه وین.

(جیگره که خیرا ده چیته ده ری).

ژنی شاردار:

ته نیا هه ره پیویسته کان! خیرا، سندووقه کان بکه نه وه، من

پیتان ده لیم، چی له گه ل خو مان ده بهین.

(سندووقه کان نه وی ده که نه وه ده یانکه نه وه).

ژنی شاردار:

(ئاماز ه بو هه ندی پۆشاک ی ئاوریشمی به زیرو زیو نه خشینراو

دهکا): سه وزه که یان و بیگومان ئه وه ی به فه روه که وه!

پزیشکه کان له کوین؟ دیسان ئەم سه ریئشه سامناکه م بو دی،

هه میشه له لاجانگه وه دهست پیده کا. ئەوه ی به قوچه

مروارییه کانه وه...

(گروشه دیته ژوو ری).

خۆت دوا ده خه ی، وا نییه؟ یه کسه ر جه وه نه کان به یته.

(گروشه راده کا، دوا ییتر به جه وه نه کانه وه ده گه ریته وه و له

لایه ن ژنی شاردار وه بیده نگ به ملاو به ولادا ده نیردری).

(چاودیری کاره که ریکی گه نج دهکا): قو له که ی مه دره!

کچه گه نجه که:

فه رموو، خانمی به ریژ، جله که هیچی لی نه هات.

ژنی شاردار:

له بهر نه وهی من گرت میت. من له زووه وه سه یرت ده که م. هیچت له می شکدا نییه نه وه نه بی چاویازی له گه ل جیگر دا بکه ی! من ده تکزژم، ده له سه گ. (لیتی دها).

جیگر:

(ده گه ریته وه): تکایه په له که ن، ناتیلان ه باشقیلی. له شار شه ره. (جاریکی دیکه ده پروا).

ژنی شاردار:

(واز له لیدانی کچه گه نه که ده هینتی): خوی گه وره! تو بلتی دهستم بو بهرن؟ بوچی؟ (هه موو بیده ننگن. دهست به وه دهکا خوی به ناو سندووقه کاندان بگه ری). به دوی چاکه ته زیر یافته که دا بگه ری! یارمه تی ده! میخل چی دهکا! خه وتووه؟

له له که:

به لئی، خانمی به ریژ.

ژنی شاردار:

ده بو تاویک داینی و له ژووری نووستن چه کمه بریقه داره کانم بو بهینه، بو سه وزه کان ده مه وین. (له له که منداله که داهنی و راده کا. به ژنه گه نه که): تو، ناوا مه وهستی! (کچه گه نه که راده کا). راره هستی، یان ده لیم قامچیکاریت که ن. (وچان). نه ی چون هه موو شته کان پیچراونه ته وه، به بی خو شه ویستی و به بی عه قل. گه مرؤف خوی هه موو شتیکیان پی نه لئی... له و کاتانه دا مرؤف ده بینتی چون پیشخزمه تیکی هه یه. ماشا! (به

دهست فرماتیک دها). ده توانن بخون، به لام شوکرانه بژییری نییه. من تیینی نه مه ده که م.

جیگر:

(زور شله ژاو): ناتیلان، یه کسه وهرن. داهوری دادگای بهرن، نیلو نوره لیانی هه ریستا له لایهن مافورچنه رابووه کانه وه هه لو اسراوه.

ژنی شاردار:

بوچی؟ ده بی زیوینییه که م هه بی، به ۱۰۰۰ پیاسته ر بوو. نه مه ش و هه موو فره کانش، نه ی شه رابییه که له کوپیه؟

جیگر:

(هه ول دها رایکی شتی): له قه راغی شار پشیوی دهستی پیکر دووه. هه ریستا ده بی برین. (نوکه ری که هه لئی) منداله که له کوپیه؟

ژنی شاردار:

(بانگی له له که ده کا) مارو! منداله که ناماده بکه! له کوپیه؟

جیگر:

(له کاتی رویشتندا): له وانیه دهستبهرداری گالیسکه که بین و به نه سپه کان برین. (ژنی شاردار به ناو جله کاندان ده گه ری، چهن پارچه یه که فری ده داته سه ر نه و کومه له جله ی ده بی بیانبا، جاریکی دیکه لایان ده باته وه. هه راو زه نا ده بیستر، دهنگی ته پل. ناسمان سوور ده بی).

ژنی شاردار:

(به درېدونکييه وه دهگهړئ): من ناتوانم شه رابيه که بدوژمه وه.
 (به شان هلقورتانندنه وه به ژنی دووهم): هه موو ئه م کومه له
 جله به رهو بيخه ره سهر گاليسکه که. ئه ی مارو نا گهړته وه؟
 هه مووتان شیت بوون؟ من ده لیم له ژیری ژیره وه یه.

جیگر:

(دهگهړته وه): خیرا، خیرا!

ژنی شاردار:

(به ژنی دووهم): راکه! فریيان بدهره ناو گاليسکه که وه!

جیگر:

گاليسکه که نابهین. وهرن، یان من به تهنیا به سواریی ئه سپ
 ده پرم.

ژنی شاردار:

مارو! مندا له که بهینه! (به ژنی دووهم): ماشا، بگهړئ! نه خیر،
 یه که م جار جله کان به ره بو ناو گاليسکه که. قسه ی قور، بیر
 له وه ناکه مه وه به سواریی ئه سپ بروم! (ناور دهداته وه،
 سووری سووتماک ده بینئ و له شوینی خوئی وشک ده بی):
 ده سووتئ! (رادهکا؛ جیگر به دوایدا. ژنی دووهم به سهر
 راوه شانندنه وه کومه له جله که ی هه لگرتووه به دوایدا دپروا. له
 دهر وازه که وه پیشخزمه ت دینه ژورئ).

ژنه ناشپهزمکه:

ده بی دهر وازه ی روزه لات بی که ده سووتئ.

ناشپهز:

رؤیشتن. به بی ئه و گاليسکه یه ی که خواردنی تیدا بوو، ئیستا
 ئیمه چون برؤین؟

مهیتەر:

به لئ ئیره بو ماوه یه ک مالئکی ناتهندرسته. (به کاره که ری
 سییم): زوله یخا، من چند به تانییه ک ده ینم، راده که ین.

له له که:

(له ناو دهر وازه که وه، به چه کمه وه) خانمی به پیز!

ژنیکی قه له و:

رؤیشت.

له له که:

ئه ی مندا له که؟ (بو لای مندا له که رادهکا، هه لئ ده گری).
 مندا له که یان به جیه یشته وه. ئه م هه یوانانه. (مندا له که دهداته
 دهستی گروشه وه). که میک بومی بگره. (به درو): سه یری
 گاليسکه که ده که م. (به دوا ی ژنی شارداردا رادهکا).

گروشه:

چیان له جه ناب کردووه؟

مهیتەر:

(ئاماژهی مل په رانندن دهکا): فت.

ژنه قه له وه که:

(ئاماژه که ده بینئ، تووشی هیستیریا ده بی): ئای خوايه ئوی
 خوايه ئوی خوايه ئوی خوايه! جه نابی گیورگی نه باشقیلی!

ئەمىرۆ لە نوپۇزى بەيانىدا ۋەكو شىر و خوين، ئىستائىش...
لامبەن. ئىمە ھەموو كارمان كراۋە، دەبى لە گوناھدا بمرىن.
ۋەكو جەنابى گىۋرگى ئەباشقىلى.

ژنى سىيەم:

(دەپەۋى ھىۋورى بىكەتەۋە): ھىمىن بەرەۋە، نىنا. لات دەبەن. تۆ
ھىچت لە كەس نەكردوۋە.

ژنە قەلەرەكە:

(لە كاتى بردنە دەرەۋەيدا): ئاى خىۋايە ئۆيخىۋايە ئۆي خىۋايە،
خىرا، خىرا، ھەموو بىرۆن، پىش ئەۋەي بىن، پىش ئەۋەي بىن!

ژنى سىيەم:

نىنا لە خانم بە پەرۋىشتەرە، تەنانەت گىرمانىش بەۋانى دىكە
دەكەن! (مندالەكە دەبىنى، كە گىرۋىشە ھىشتا ھەر ھەلى
گرتوۋە). مندالەكە! چى لى دەكەي؟

گىرۋىشە:

مندالەكە لىرە ماۋەتەۋە.

ژنى سىيەم:

خانم بەجىي ھىشت؟ مىخل، كە نەدەبوو تەۋرمى باي بەركەۋى!
(پىشخىزمەتەكان لە دەۋرى مندالەكە كۆ دەبنەۋە).

گىرۋىشە:

لە خەۋ ھەستا.

مەپتەر:

تۆ، باشترە داينىي! نامەۋى بىر لەۋە بىكەمەۋە، چى بە سەر

يەككىك دى، كە لەگەل مندالەكەدا بىبىنرى. من شتەكانمان
دەھىنم، ئىۋە چاۋەرۋان بىن.
(دەچىتە ناۋ كۆشكەۋە).

ژنە ئاشپەزەكە:

راست دەكا. ئەگەر دەست پىبىكەن، خىزان بە خىزان سەر
دەبىن. من شتەكانم دەھىنم.
(ھەموو رۆيشتوون، تەنيا دوو ژن و گىرۋىشە ھىشتا ۋەستاۋن،
گىرۋىشە مندالەكەي بە باۋەشەۋەيە).

ژنى سىيەم:

گويىت لى نەبوو، تۆ دەبى كۆرەكە دانىي!

گىرۋىشە:

لەلەكە دايمى بۆ تاۋىك ھەلى گرم.

ژنە ئاشپەزەكە:

خانم ناگەرپىتەۋە، گەۋجە!

ژنى سىيەم:

دەستى لى مەدە.

ژنە ئاشپەزەكە:

زىاتر بە دواى مندالەكەدا دەگەرپىن ۋەكو لە خانم. ئەۋ
مىراتگرە. گىرۋىشە تۆ مرۆقىكى باشى، بە لام خۆت دەزانى، كە
ئاقلىترىن كەس نىت. من پىت دەلىم، كەر مندالەكە گول بوايە،
لەۋە خراپىتر نەدەبوو، ھەۋل بەدە، قورتار بى. (مەپتەرەكە بە
بوخچەۋە دەگەرپىتەۋەۋە بە سەر ژنەكاندا دابەشى دەكا. جگە لە

گروشه هه موو خوڤيان بۆ رۆيشتن ئاماده دهكهن).

گروشه:

(پكه بهرانه): مندا له كه گول نيبه. سهير كردنى به جوړيكه وهكو سهيرى مرؤف بكا.

ژنه ناشپهزمكه:

ده كه واته تۆ سهيرى ئه و مهكه. تۆ ئه و گه مژديهى، كه مرؤف ده توانى هه موو شتتكت لى بار كا. ئه گه مرؤف پيت بللى: راکه كاهووه كه بینه، تۆ دريژترين لاقت پيوهيه، ئه مجا رادهكهى. ئيمه گاليسكهى گاميشه كه ده بين، تۆ ده توانى له گه لمان سهركهوى. عيسا، ئيستا هه موو ئه م ده ورو به ره ده سووتى!

ژنى ستيه م:

هيشتا هيچت نه پيچاوه ته وه؟ كات زۆر به دهسته وه نه ماوه، هه تا سواره زريپوشه كان له سهربازگه كه وه دين. (ههردوو ژنه كه و مه پته ره كه ده پۆن).

گروشه:

ئه و ديم.

(گروشه مندا له كه داده نى، تاويك لى ورد ده بيته وه، له سندووقه كانى ده ورو به ره وه چه ند پارچه جل درده هينى مندا له هيشتا نوستووه كهى پى داده پوشي. ئه مجا راده كاته ناو كو شكه وه بۆ ئه وهى شته كانى بهينى. دهنكى سمى ئه سپ و هاوارو قيژهى ژنان ده بيسترى. ميره قه له وه كه له گه ل سوارى زريپوشي سه رخوشدا دينه ژوروى. يه كيك له سواره كان سه رى شاردارى به نووكى رميكه وه هه لگرتووه).

ميره قه له ومكه:

ليره، له ناوه راست! (يه كيك له سهربازه كان ده چپته سه ر پشتى يه كيكي ديكه، سه ره كه ده گرى و به ئاگاداريه وه به سه ر كه وانهى ده روازه كه يه وه ده گرى). ئه وه ناوه راست نيبه، زياتر به ده ستى راستدا، ئاوها. ئه وهى ده يكه م، ئازيزانم به ريكوپيكي ده يكه م. (له كاتيكدا سه ربازه كه به چه كوش و بزمار سه ره كه به قژ به ديواره كه دا هه ل ده واسى): ئه مرؤف به يانى له به رده م ده رگاي كليسه دا به گيورگى ئه باشفيليم گوت: «من حه زم له ئاسمانى ساماله»، به لام له راستيدا من زياتر حه زم له و برووسكه يه يه كه له ئاسمانى ساماله وه دى، به لى. ته نيا به داخه وه، كه مندا له لاساره كه يان بردووه، من زۆر پيوستيم پييه تى. له هه موو گروزنيا به دوايدا بگه رين! ۱۰۰۰ پياسته ر!

(له كاتيكدا گروشه، به ئاگاداريه وه سه يرى ده ورو به ره ده كا، ميره قه له وه كه له گه ل سواره زريپوشه كان ده روا. جاريكى ديكه دهنكى سمى ئه سپ ده بيسترى. گروشه بوخچه يه كي پييه و به ره و كه وانهى ده روازه كه ده چى. خه ريكه بگاته ئه وى و، ئاور ده داته وه، بۆ ئه وهى ببينى، ئايا مندا له كه هيشتا له وييه. گورانبيژ ده ست به گورانى گوتن ده كا. گروشه به بى جووله له جيبى خوڤى ده وه ستى).

گورانبيژ:

كاتى له نيوانى ده رو ده روازه دا راوه ستابوو،
گوپى لى بوو
يان له و بپروايه دا بوو گوپى له بانگيكي كزه: مندا له كه

گۆرانیبیژ:

(به دهنگی بهرز):

دنه‌دان بۆ دلباشیی سامناکه!

(به ئاشکرا دیاره گروشه به دریژایی شه‌و به دیار مندال‌ه‌که‌وه به بیداری دانیشتوو. جاریک چراوگه‌که داده‌گیرسینی، بۆ ئەوهی لای مندال‌ه‌که‌ی پی رووناک بکاته‌وه، جاریک مندال‌ه‌که به پالتۆیه‌کی چنراو گهرمتر داده‌پۆشی. له نیواندا گوئی ده‌گری و سهیری ده‌وروبهر ده‌کا بزانی که‌س نایه‌ت).

زۆر لای مندال‌ه‌که دانیشت

هه‌تا ئیواره داها، هه‌تا شه‌و داها

تا کازیوه هات. له راده‌به‌ده‌ر دانیشت

له راده‌به‌ده‌ر ته‌ماشای کرد

هه‌ناسه‌ی بیده‌نگ، ده‌سته بچووکه‌کان

هه‌تا ده‌مه‌ویه‌یانی دنه‌دان به‌هیز بوو

هه‌ستا، به‌ده‌م هه‌ناسه‌دانه‌وه داچه‌مییه‌وه

مندال‌ه‌که‌ی هه‌لگرت و

له‌گه‌ل خۆیا بردی.

(گروشه ئەوه ده‌کا، که گۆرانیبیژ ده‌یلێ، وه‌کو ئەو چۆن

وه‌سفی ده‌کا).

وه‌ک نیچیری‌ک له‌گه‌ل خۆی بردی

هه‌ر وه‌کو دزی‌ک دزه‌ی کرد.

بانگی کرد، نه‌نووزایه‌وه، به‌لکو به ئاشکرا بانگی کرد

به هه‌ر حال ئاوه‌ای بۆ ده‌رکه‌وت، وتی: «خانم، یارمه‌تیم ده‌.»

دریژه‌ی پیتدا، نه‌نووزایه‌وه، به‌لکو زۆر به‌روونی قسه‌ی کرد:

«خانم، بزانه، ئەوه‌ی گوئی له‌هاواری کۆمه‌ک نه‌بی

به‌لکو به‌ته‌کیدا تیپه‌رێ، به‌گوئی شیواوه‌وه: هه‌رگیز

گوئی له‌بانگکردنی ئەسه‌پایی نازیزی نابێ

نه‌له‌کازیوه‌دا گوئی له‌پیشۆله‌ده‌بی

یان گوئی له‌هه‌ناسه‌ی تریچنه‌وه‌ده‌بی له‌کاتی نوێژی

به‌یانیدا.»

ئهمه‌ی گوئی لی بوو

(گروشه چهند هه‌نگاوێک له‌مندال‌ه‌که‌نزی‌ک ده‌بیته‌وه‌وه‌به

سه‌ریدا داده‌چه‌میته‌وه).

گه‌رایه‌وه، بۆ ئەوه‌ی جاریکێ دیکه‌مندال‌ه‌که‌ببینی.

ته‌نیا بۆ چهند چاوترووکانی

له‌لای دانیشتی، ته‌نیا هه‌تا یه‌کی‌کی تر دی-

له‌وانه‌یه‌دایکی یان هه‌ر که‌سیکی تر-

(به‌رامبه‌ر مندال‌ه‌که‌دانه‌نیشی، پشت به‌سندووکه‌که‌وه‌ده‌دا).

پیش ئەوه‌ی برۆا، چونکه‌مه‌ترسییه‌که‌گه‌وره‌بوو

شار پر بوو له‌سووتماک و شیوه‌ن.

(پرووناکییه‌که‌کرت‌ر ده‌بی، وه‌کو ئیواره و شه‌و دابی. گروشه

چۆته‌ناو کۆشکه‌وه‌وه‌چرایه‌ک و شییری هیناوه، که‌به

مندال‌ه‌که‌ی ده‌دا).

هەلاتن بەرەو چیاکانی باکوور

گۆرانیییز:

کاتێ گروشه فاخاندزە لە شار دەرچوو
بە سەر جادەى سەربازىي گروزنیدا
بە دەم رۆوه بەرەو شاخەکانی باکوور
گۆرانىي چرى، شىرى كرى.

مۆسیقاژەنەکان:

چۆن مەرۆف دەتوانی قورتارى بى
لە سەگە چەشەکان، لە داوونەرەووەکان؟
چوو بەرەو چیا لە مەرۆف خالییەکان
بە سەر جادەکانی گروزنیدا رۆشت
گۆرانىيەكى چرى، شىرى كرى.

(گروشه فاخاندزە رى دەکا، لە پشتەكۆلێكدا مندالەكەى
هەلگرتوو، بوخچەيەك بە دەستیکییەو و گۆچانیکی گەورە بە
دەستەكەى دیکەيەو.)

گروشه:

(گۆرانى دەلى):

چوار ژەنەرال

چوون بۆ ئىران.

یەكەمیان جەنگی نەكرد

دووهمیان سەركەوتنى بە دەست نەهینا

بۆ سێیەمیان كەش و هەوا خراب بوو

بۆ چوارەم سەربازەكان بە راستى تینەدەكۆشان.

چوار ژەنەرال و كەسیان نەگەيشت.

سۆسۆ رۆباكیدزە

بەرەو ئىران مارشى كرد.

جەنگىكى توندو تیژی كرد

سەركەوتنىكى خیرای بە دەست هینا

كەش و هەواى زۆر بۆ باش بوو.

سەربازەكانى باش بۆی تىكۆشان.

سۆسۆ رۆباكیدزە

پیاوی خۆمانە.

(كوخى ماله جوتيارىك دەردەكەوئ).

گروشه:

(بە مندالەكە): نيوەرۆيە، خەلكى نان دەخۆن. بە كونجكارىيەو
لە ناو سەوزە گىايەكەدا بە ئاگادارىيەو دادەنیشين، هەتا
گروشهى دلباش قۆرييەك شىر دەكرى. (مندالەكە لە سەر
زەوييەكە دادەنى و لە دەرگای كوخەكە دەدا؛ جوتيارىكى پير
دەرگای كوخەكە دەكاتەو). باپيرە، دەتوانن قۆرييەك شىرو
كولپرەيەكى گەنمەشاميم بدەنى؟

پیرهمیتردهکه:

(به سهر ږاوهشانندنهوه دهبینی، که مندالکه ئیتر نامژی. هه لدهستی، دهچی بۆ لای دهرگا کهو جاریکی دیکه له دهرگا دهدا).

باپیره، دهرگا بکهروهه، پاره ددهین! (به دهنگی نزم): بهر برووسکه بکهوی. (کاتی پیره میترده که جاریکی دیکه دهرگا دهکاتهوه): وام زانی به نیو پیاسته ره، به لام مندالکه که دهبی شتی که بخوا. چی ده لاین به یه که پیاسته ره؟

پیرهمیتردهکه:

دوو.

گروشه:

جاریکی دیکه دهرگا دامه خه. (له کیسه که پیدای زور به دوی پاره دا دهگه ری). نهوه دوو. به لام شیره که دهبی تیری بکا، ئیمه هیشتا ریگایه کی دریژمان له پیشه. نهمه فرتوفیل و گونا هه.

پیرهمیتردهکه:

سهر بازه کان بکوژن، نهگه شیرتان دهوی.

گروشه:

(به مندالکه ی دهدا بیخواته وه): نهمه گه مه یه کی گرانه. قوتی ده، میخل، نهمه نیوهی ههفتانه یه که. خه لکه که ی ئیره له و بر وایه دان ئیمه پاره که مان به قوون دهست که وتوه. میخل، میخل، به توه به زمم بۆ خۆم ناوته وه. (سهیری پالتو زیریافته که دهکا، که مندالکه ی پی پیچراوته وه): پالتویه کی زیریافت به ۱۰۰۰ پیاسته ره و یه که پیاسته رمان بۆ شیر نییه.

شیر؟ ئیمه شیرمان نییه. سهر بازه به ږیزه کانی شار بزنه کانمانیان برد. نهگه شیرتان دهوی ږوون بۆ لای سهر بازه به ږیزه کانی شار.

گروشه:

به لام قورییه که شیرتان بۆ مندالیک هه یه، باپیره؟

پیرهمیتردهکه:

ته نیا بۆ «خوات لی ږازیبتیک!»، وا نییه؟

گروشه:

کی باسی «خوات لی ږازیبتی!» کردوه؟ (جزدانی پاره که ی دهرده هینی). لیره وه کو لای میریک پاره ددری. سهر له هه وراو قوون له ئاودا! (جوتیاره که به بۆله بۆل شیر دینی). نهوه قورییه شیر به چه نده؟

پیرهمیتردهکه:

سی پیاسته ره. شیر گران بووه.

گروشه:

سی پیاسته ره؟ بۆ نهوه توزه؟ (پیره میترده که به بی قسه دهرگا که ی به ږوودا داده خا). میخل، گویت لی بوو؟ سی پیاسته ره! ئیمه ناتوانین نهمه بکرین. (دهگه ږیته وه، داده نیشی و مه مک به مندالکه دهدا). دهبی جاریکی دیکه ئاوا هه ول بدهین، بیمزه، بیر له سی پیاسته ره که بکهروهه! هیچی تیدا نییه، به لام تو وا بیر ده که یته وه، که دهخویته وه، نهمه ش له هیچ باشته ره.

(ټاور ددهاتهوه). بڼه نمونونه ټهوه گالیسکه که هی په ناهه نده دهوله مهنده کانه له وځی، ده بی سواری ټهوه گالیسکه هی بین. (له به ردهم کاروانسه رایه کدا. گروهه ده بینری، پالتو زیتربافته که هی له به ره، ده چی بڼه لای دوو ژنی نه جیب، منداله که هی به باوه شه و هیه.)

ټهوه، ټهوه خانمانه ش هه ز ده که ن لیره بخه ون؟ چنده سامناکه، هه موو شوینی پرهوه، گالیسکه ش ده ست ناکه وځی! گالیسکه وانه که م سووک و سانا گه رایه وه، نیو میل به پی ریم کرد، به پی خاوس! پیلاره ټیرانییه کانم- پاژنه به رزه کان ده زانن! به لام بوچی که س بڼه ټیره نایه ت؟

خانم پیره که:

خانچییه که خوی دوا ده خا. له وه ته هی له پایته خت ټهوه شتانه روویانداوه، له هه موو ولات خووی جوان نه ماوه. (خانچییه که دیته ده ری، پیاویکی زور به ریژ، پیره میردیکی ریش دریژ، خزمه تکاره که هی به دوا وه یه).

خانچی:

له پیره میردیک ببورن، که دوا ی خستن، خانمانم. کورپه زه بچو که که م دارقوخیکی پیشاندام که خه ریکه گول ده گری، له به رزاییه که، له ودیوی کتلگی گه نمه شامییه کانه وه. ټیمه له وځی داری میوه جات ده روینن، چنده دارگیلاسیک. له روژناوایه وه - پیشانده دا- که زه وییه که به ردینتر ده بی، جوتیاره کان م په رکه نیان بڼه ټهوه ده بن. ده بی گولی قوچه که بینن، په نکه په مپییه که هی بی هاوتایه.

خانم پیره که:

دهشت و ده ریکی به پیتتان هه یه.

خانچی:

له خوا به زیاد بی. گولکردنی داره کانی پایینتر له چیدایه، گه وره کانم؟ ټیوه له باشووره وه دین؟

خانم گه نجه که:

من ده بی بلیم، به ټاگادارییه وه له دهشت و ده رکه م نه روانی.

خانچی:

(به ریزه وه): تیده گم، ته پ وتوز. زور باشته رایه، له سه ر جاده سه ربازییه که خیراییه کی هیدی هه لبری، به مریچیک مروف په له ی نه بی.

خانم پیره که:

ټازیزترین، ملپیچه که به ملته وه بئالینه. به وه ده چی بای ټیواران لیره سارد بی.

خانچی:

خانم کانم. ټیوه له به سته له که کانی یانگا- تاوه وه دین.

گروهه:

به لئی، ده ترسم کورپه که م له سه رما نه خوش که وځی.

خانم پیره که:

کاروانسه رایه کی گه وره یه! ده توانین بچینه ژووره وه.

خانچی:

ټای، خانمان ژووریان ده وځی؟ به لام کاروانسه راکه پرپره،

خانمانم. پيش خزمه ته كان هه لاتوون. من غه مگينم، به لام ناتوانم كه سى ديكه وهرگرم، ته نانهت ئه گهر يه كيك لايه نغيري و پشتگيريشى هه بى...

خانمه گنجهكه:

به لام ئيمه ناتوانين ليره له سهر جاده بنووين.

خانمه پيرمهكه:

(به وشكى): به چهنده؟

خانچى:

خانمه كانم، ده بى تيبگهن، كه خانوويهك له م كاته دا، كه په ناهه نده يه كى زور، بىگومان زور سه ننگين، به لام لاي فه رمانبه ره كانى ميرى ناپه سه نند، به دواى په ناگه يه كدا ده گهرين، مرؤف ده بى زور ئاگادار بى. له بهر ئه وه...

خانمه پيرمهكه:

پياوى ئازيز، ئيمه په نابهر نين. ئيمه بؤ كوستانه كانمان ده چين له چياكان، ئه مه هه موو شتيكه. ئيمه هه رگيز ئه وه مان به خه يالدا نايهت داواى ميوانداريى بكهين، له گه ل ئه وه يشدا كه زور پيوستمان - پييه تى.

خانچى:

(به رازيبوونه وه سه رى نه وى ده كا): بىگومان نه، من ته نيا گومان ده كه م، ئايا خانمان به و ژوره بچووكه خالييه رازى ده بن. من ده بى هه ر نه فه ره و 60 پياسته ر حسيب بكه م. خانمه كان به يه كه وه ن؟

گروشه:

تا راده يه ك. منيش پيوستم به دالده يه كه.

خانمه گنجهكه:

60 پياسته ر! ئه مه قؤلبرينه.

خانچى:

(به ساردييه وه): خانمه كانم، من ئه و ئاره زووم نيه قؤل بىرم،

له بهر ئه وه...

(وه رده چه رخي بؤ ئه وه ي پروات).

خانمه پيرمهكه:

بؤ ده بى ئيمه باسى قؤل بكهين؟ وه ره. (ده چي ته ژوره وه،

نوكره كه به دوايدا).

خانمه گنجهكه:

(به دردونگيه وه): 180 پياسته ر بؤ ژور يكا! (به دواى

گروشه دا سه يرى ده ورو به ر ده كا): به لام مه حاله له گه ل

مندال يكا! چى بكهين ئه گه ر بزيكى نى؟

خانچى:

ژوره كه به 180 يه، بؤ دوو يان بؤ سى نه فه ر.

خانمه گنجهكه:

(به هوى ئه وه وه به رامبه ر گروشه ده گور ي): له لايه كى ديكه وه

بؤ من مه حاله، بزائم تو له سهر جاده ده مي نيه ته وه، ئازيزه كه م.

فه رموو، وه رن.

(ده چنه ناو كاروان سه را كه وه. له لايه كه ي ديكه ي شان وو)

نۆكەرەكە لە پشتەووە بە هەندى جانتاوە دەردەكەوى. لە دوايەو
پيرىژنەكە، ئەمجا ژنى دووهم و گروشه بە منداڵەكەو.

خانمە گەنجەكە:

١٨٠ پياستەر! لەو تەي ئىگۆرى ئازىز بۆ مال هينرايەو هيندە
هەلنەچووم.

خانمە پيرمەكە:

دەبى باسى ئىگۆر بكەى؟

خانمە گەنجەكە:

لە راستيدا چوار كەسەن، منداڵەكەيش كەسيكە، وا نيبە؟ (بە
گروشه): ناتوانى بە لاي كەمەو نيوەى نرخەكە بگريتە
ئەستۆى خۆت؟

گروشه:

ئەمە مەحالە. ببين، دەبوو خيرا دەرچم و جيگر لە بيري چوو
پارەى تەواوم بداتى.

خانمە پيرمەكە:

بۆ ٦٠ هەكەشت نيبە؟

گروشه:

ئەو پارەيە دەدم.

خانمە گەنجەكە:

تەختى خەو هەكان لە كوێن.

نۆكەر:

تەختەى خەو نيبە. ليرە ليفەو گوڤنبيەن. دەبى خۆتان

رايانخەن. دەبى ئاسوودە بن، كە وەكو زۆرى ديكە نەخراونەتە
ناو چالايكەو. (دەرپوا).

خانمە گەنجەكە:

گویت لى بوو؟ يەكسەر دەچم بۆ لاي خانچى. ئەو مروڤە دەبى
قامچيكارىي بگرى.

خانمە پيرمەكە:

وەكو ميژدەكەت؟

خانمە گەنجەكە:

تۆ چەند دلرەقى. (دەگرى).

خانمە پيرمەكە:

چۆن دەتوانين جۆرە مۆلگەيەك دروست بكەين؟

گروشه:

من دەيكەم. (منداڵەكە دادەنى). ئەگەر چەند كەسيك بن
هەميشە ئاسانترە يارمەتى يەك بدەن. هيشتا گاليسكەكەيان
لايە. (زەوييەكە گسك دەدا): من بە تەواوى تووشى موفاجەئە
بووم. ميژدەكەم پيش نانى نيوەرۆ پيى وتم ئەناستازيا
كاتارينوڤسكاي ئازىز، هيشتا كەميك راکشى، تۆ دەزاني،
چەند ئاسان سەرئيشەكەت بۆ دى. (گونيبەكان دەهينى، مۆلگە
دروست دەكا؛ ژنەكان چاوديريى كارەكەى گروشه دەكەن،
سەيرى يەكتر دەكەن). بە شاردارم وت گيۆزگى، بە ٦٠
ميوانەو كە لە مالى ئيمە نان دەخۆن ناتوانم راکشيم،
ناتوانرى متمانه بە پيشخزمەتەكان بكرى و، ميخل گيۆرگەفيچ
بە بى من نان ناخوا، (بە ميخل): ميخل، دەبيني، هەموو شتيك

بەرەو باشى دەروا، چىم پى وتى! (له پر دەبىنى خانمەكان بە شىۋەيەكى سەير تەماشاي دەكەن و چرپەچرپىانە). ئاۋھا مروڧ بە ھەر حال لە سەر زەويىيە رەقەكە پال ناكەوئى. من لىفەكانم دوو قات داناۋە.

خانمە پىرەكە:

(بە فەرمان بە سەرداكردەنە) ئازىزەكەم، ئىۋە زۆر بە سەلىقەن لە جىگا راخستندا. دەستەكانتم پى پىشانده!

گروشه:

(بە ترسەۋە) مەبەستتان چىيە؟

خانمە گەنجەكە:

دەبى دەستەكانتان پىشاندهن.

(گروشه دەستەكانى پىشانى خانمەكان دەدا).

(بە خۆشىيەۋە): دەستى قلىشاۋىيە! پىشخزمەتە!

خانمە پىرەكە:

(دەچى بۆ لاي دەركاكە، بۆ دەرەۋە ھاۋار دەكا): خزمەتچى!

خانمە گەنجەكە:

تۆ لە قافدا گىراى، ساختەچى، دانى پىدا بنى، چىت لە ژىر سەردا بوو.

گروشه:

(بە پەشۋكاۋىيەۋە): من ھىچم لە ژىر سەردا نەبوو. بىرم كردهۋە كە رەنگ بى بە گالىسكەكە لەگەل خوتان بمانبەن، تاۋىك. تكايە، مەيكەن بە ھەراۋ ھوربا، من خۆم دەرۆم.

خانمە گەنجەكە:

(له كاتىكدا پىرېژنەكە ھىشتا بە ھاۋار بانگى خزمەتچى دەكا): بەلى، تۆ دەرۆى، بەلام لەگەل پۆلىسدا. بە كاتىي لىرە دەمىنئىتەۋە. تۆ، لە جىي خوت نا جولئىتەۋە!

گروشه:

بەلام من وىستم تەنانەت ۶۰ پىاستەرەكە بەم، ئەۋەتا. (جزدانەكە پىشاندهدا). خوت سەير كە، ھەمە، ئەۋ چۈار دەيىيە ئەمەش پىنجىيەكە، نە، ئەۋەيش دەيىيە، ئىستا ۶۰ن. من تەنيا دەمەۋى مندالەكە بخەمە ناۋ گالىسكەكەۋە. ئەمە راستىيە.

خانمە گەنجەكە:

ئاۋھا، دەتويست سوارى گالىسكەكە بى! ئىستا بۆمان دەرکەوت.

گروشه:

خانمى بەرېز، من دانى پىدا دەنېم، من رەسەن نزم، تكايە، پۆلىس مەيەنن. مندالەكە لە چىنى بەرزە، سەيرى كەتانەكە بکەن، ۋەكو ئىۋە لە ھەلاتندايە.

خانمە گەنجەكە:

چىنى بەرز، ئەمە دەزانرى. باۋكى شازادەيە، وا نىيە؟

گروشه:

(شىتگىرانە بە پىرېژنەكە): نابى ھاۋار بکەن! ئىۋە دلتان نىيە؟

خانمە گەنجەكە:

(بە پىرېژنەكە): ئاگادار بە، شتىكت لى دەكا، ژنىكى خەتەرە! فريامان كەون! بكوژ!

خزمتچی:

(دی): چی بووه؟

خانمہ پیرمکہ:

ئەم ژنە دزەوی کردۆتە ئیرەوہ، بەوہی خووی بە خانم پیشاندا.
لەوانہیە دز بی.

خانمہ گەنجەکە:

لە سەرۆوی ئەوہوہ دزیکی خەتەریشە، ویستی ساردمان
بکاتەوہ. ئەمە حالەتیکە بۆ پۆلیس. ھەست دەکەم سەرئیشەکەم
بۆ دی، خوایە.

خزمتچی:

لەم کاتەدا پۆلیس نییە. (بە گروشە): خوشکە، شتەکانت کۆ
بکەرەوہو وەکو بلقی سەر ئاو ونیە.

گروشە:

(بە توورەیییەوہ منداڵەکە ھەلدەگرئ): ئیوہی نامرؤف! سەرتان
بە دیوارەوہ ھەلدەواسرئ!

خزمتچی:

(بۆ دەرەوہ پالی پتوہ دەنی) دەمت داخە. ئەگینا پیرەمێردەکە
دی و، ئەو گەمە نازانی.

خانمہ پیرمکہ:

(بە خانمہ گەنجەکە): سەیر کە بزانی ھیچی نەدزیوہ!
(لە کاتیکیدا خانمہکان بە شپرزەیییەوہ لە لای راستەوہ
دەگەرین، بۆ ئەوہی بزانی ئایا ھیچ دزراوہ، لە لای چەپەوہ
خزمتەتچیەکە لەگەڵ گروشەدا لە دەروازەکەوہ دەچیتە دەرئ).

خزمتچی:

من دەلیم، سەیر کە ئەمجا متمانە بە یەکیک بکە. لە ئایندەدا
سەیری خەلکەکە کە، پیش ئەوہی متمانەیان پی بکە.

گروشە:

من وامزانی بە حورمەت مامەلە ی ھاوشیوہی خویان دەکەن.

خزمتچی:

بیر لەوہ ناکەنەوہ. بروام پێبکە، لەوہ سەختتر نییە، لاسایی
مرؤقیکی تەوہزەل و بی سوود بکەیتەوہ، گەر تۆ گومانە لئ
بکری، کە تۆ خۆت بتوانی قوونی خۆت بسری یان جاریک لە
ژیانتدا بە دەستت کارت کردبی، پیستت دەچیتە دەباخانە.
تاویک چاوەرپیکە نانێکی گەنمەشامی و چەند سیویکت بۆ
دەھینم.

گروشە:

باشتر وایە نەبھیانی. باشترە برۆم پیش ئەوہی خانچیەکە بی.
گەر شەو ری بکەم، لەو بروایەدام لە مەترسی پرگام دەبیت.
(دەرۆا).

خزمتچی:

(بە دەنگی نزم لە پاشییەوہ): لە چوار ریانی داھاتوودا لای
راست بگرە.

(گروشە دیار نامینی).

گۆرانییژ:

کاتی گروشە ئاخذازە بەرەو باکوور رویشت

زرتیپۆشهكانى كازباكى مير به دوايهوه بوون.

مۆسیقاژهنهكان:

چۆن پىخاوسهكه دهتوانى له زرتیپۆشهكان قورتارى بى؟

له سهگى چهش و، داونهرهوهكان؟

ههتا له شهویشدا راو دهكهن.

شوینى هه لگرهكان هىلاكى نازان.

جه لادهكان زۆر كهه دهخهون.

(دوو زرتیپۆش به كاوهخۆو تهمهلى به جاده سهربازىيهكهدا

دهرۆن).

بهروان:

بى ميشك، تۆ هىچ به هىچ ناكهى. بۆچى، تۆ به دل كارهكهت

ناكهيت. لىپرسراو به وردهكارى تىبىنى ئه و شتانه دهكا. پىرى

كاتى خۆم زل كردهوه، تۆ پىاوهكهت راگرت، وهكو فهروانم پى

كردبووى و، سكيت بهرشهق دا، به لام تۆ وهكو چهپه لىكى باش

به خۆشىيهوه كردت، يان له بهر حهياو حورمهتى خۆت؟ بى

ميشك، من سهيرم دهكردى. تۆ وهكو پوووشى بهتال يان وهكو

زهنگىك واى، تۆ پلهو پايهت بهرز ناكريتتهوه. (تاويك به

بىدهنگى له رۆيشتن بهردهوام دهبن). وا نهزانى، كه من تىبىنى

ناكهم، تۆ به ههموو شىويهكه پيشانى دهدهى كه تۆ مل نادهى.

من لىتى قهدهغه دهكهم، كه بشهلى. تۆ تهنيا له بهر ئهوه وا

دهكهى، له بهر ئهوهى من ئهسپهكانم فرۆشت، له بهر ئهوهى

جارىكى دىكه ئهوه پارهيهم بۆ ناكا. بهم شهلىنه دهتهوى پىم

پيشاندهى، كه تۆ حهز ناكهى به پى برۆى، دهتناسم. سوودت

پى ناگهيهنى، زىانت لى دهدا. گۆرانى!

ههردوو سواره زرتیپۆشهكه:

(گۆرانى دهلین):

دهچم بۆ جهنگ جادهكانم خهبارن

دهبى نازىزترىنم له مالهوه جى بىلم.

دهبى هاورىيانم شهروهفیان بپارىزن

ههتا له جهنگ دهگه پىمهوه.

بهروان:

به دهنگى بهرزتر!

ههردوو سواره زرتیپۆشهكه:

كاتى له حهوشهى كلىسهدا پال دهكهوم

نازىزترىنم پر چنگىك خۆل دههينى.

دهلى: لىردها ئهوه پىيانه ئاراميان گرتووه، كه بۆ لای من دههاتن

لىردها ئهوه قۆلان، كه زۆر جار منيان له ئامىز دهگرت.

(مىانهيهكى دىكه بىدهنگ دهرۆن).

بهروان:

سهربازىكى باش به روح و جهسته كارهكهى جىبهجى دهكا. بۆ

بهپرسهكهى خۆى پارچه پارچه دهكا. به چاوى برىندارهوه

هيشتا دهبىنى چۆن بهروانهكهى بۆ ئافهرىن سهرى دهلهقینى.

ئهمه پاداشتىكى باشه، ئهگىنا هىچى دىكهى ناوى. به لام تۆ

سهرت بۆ نالهقینى، دهبى بتۆپى. به لهعنهتى شهيتان بى،

چۆن دهوانم لهگه ل خواردهستىكى ئاوادا مندال له زۆلهكهى

شاردار بدۆزمهوه، دهمهوي ئهमे بزنام.
(له رۆيشتن بهردهوام دهبن).

گزارانيبژ:

كاتى گروشه فاخاندزه گهيشته گوي رويارى سيرا
ههلاتن بوي زور بوو، منداله داماوكهى بو قورس بوو.

موسيقاژهنهكان:

له كىلگهكانى گهنمه شاميدا سپيدهى پهमेيبى
بو شهوبيدار جگه له سارد هيچى ديكه نيبه.
دهفرى شير

تهق و توقىكى ئاسوودهى ماله جوتيار
كه دووكهلى لى بهرز دهبيتتهوه

مهترسيدار ديتته بهر گويى پهناهندهكه

كه مندالهكهى له گه ل خوي هه لگرتوووه

ههست به بارى قورس و كه ميك زياتر دهكا.

(گروشه له بهردهم ماله جوتيارىكدا وهستاوه).

گروشه:

ئهوا تو جاريكى تر خوت ته ر كردوووه و، دهزاني من دايبيم
نييه، ميخل، دهبي له يهك جيا ببينهوه، ئيره زور له شارهوه
دوووره. خو ههتا ئيره دواى توي چهپه ل ناكهون. ژنه جوتيارهكه
ميه رهبانه، بون كه چون بون و بهرامهى شير دى. هه
سهلامهت بى، ميخل، من دهمهوي له بيري كه، چون به
درى ژايى شهو شهقت له پشتم دا، بو ئهوهى باش راكمه و،

تويش خواردنه كه مهكه له بيري كه، له دلباشى بوو. ههزم دهكرد
له لام بمينيتهوه، له بهر ئهوهى لووتت هينده بچووكه، به لام
ناكرى. من ههزم دهكرد يه كه م كه رويشكت پى پيشاندهم و- كه
ئيتتر خوت ته ر نهكهى، به لام دهبي بگه ريتمهوه، چونكه نازيزترين
كه سم، سه ربازهكه، له وانه يه بهم زوانه بگه ريتهوه و ئهه ئه گه ر
له وي نه مدوژيتهوه؟ ميخل، ناتواني داواى ئه مه بكهى.

(ژنه جوتيارىكى قه له و دولكه يهك شير دهباته ناو ده رگا كه وه.
گروشه چاوهرى دهكا، ههتا بچي ته ژوو ره وه، ئه مجا به
ئاگاداريى به ره و لاي ماله كه دهچى. ههتا ده رگا كه دزه دهكا و
منداله كه له ئاستانهى ده رگا كه دادهنى. ئه مجا له پشتى
داري كه وه خو ي ده شار يته وه و چاوهر وان ده بي، ههتا ژنه
جوتياره كه ده رده چي ته وه و قوماته كه ده بيني ته وه).

ژنه جوتيارهكه:

خوايه گيان، چى ليره كه وتوووه؟ پياوهكه!

جوتيار:

(ديت): چييه؟ بيه له شوربا كه م بخوم.

ژنه جوتيارهكه:

(به منداله كه): دا يكت له كو ييه، دا يكت نييه؟ كوره. كه تانه كه ش
ناسكه، ئه مه مندال يكي ناسكه. هه روا له به رده م ده رگا كه يان
داناوه، چ سه رده مي كه!

جوتيار:

گه ر له و پرايه دا بن ئيمه خوار دنى ده ده ينى، سه هويان كر دووه.
تو ده بيه يته گوند بو لاي قه شه، ئه مه هه موو شتي كه.

ژنه جوتيار:

قەشە چى لى بكا، دايكىكى پىيوستە. ئەو، تا، لە خەو ھەستا.
لەو پروايەداى، ئىمە ناتوانىن بىگرىنە خۆمان؟

جوتيار:

(بە قىژەو): نەخىر!

ژنه جوتيار:

ئەگەر لە گۆشەكە لە تەنىشت نىشتۆكى ئىسراھەتەو
رايكشىنم، من تەنيا سەبەتەيەكم پىيوستە و لەگەل خۆم
دەببەمە سەر كىلگە، دەبىنى، چۆن پىدەكەنى؟ پياوگە ئىمە
پەناگەيەكمان بە سەر سەرەوئەو دەتوانىن ئەمە بگەين، نامەوئ
گويم لە ھىچى دىكە بى.

(منداڵكە دەباتە ژورەو، جوتيارەكە بە نارەزايى دەربىرەو
دواى دەكەوئ، گروشە لە پشتى دارەكەو دەتە دەرى، پىدەكەنى
و، بە ئاراستەيەكى پىچەوانەو خىرا دەروا).

گۆرانىيىز:

ئەوھى بۆ مال دەگەرپتەو، بۆ ھىندە دلى خۆشە؟

مۆسىقاژەنەكان:

لە بەر ئەوھى ئەو داماو

بۆ دايك و باوكىكى نوئ پىكەنى، دلم خۆشە.

لە بەر ئەوھى من ئازىزەكەم لە كۆلم بوو، خۆش نوووم.

گۆرانىيىز:

ئەى لە بەر چى خەمبارە؟

مۆسىقاژەنەكان:

لە بەر ئەوھى من ئازادم و تەنيا دەروم، خەمبارم
وھكو دزى لى كراوئىك
وھكو ھەژار كەوتوويەك.

(ماوھىەكى كورت رۆىشتوو، كاتىك دوو سوارە زىپۆشەكەى
تووش دەبى، كە رەمەكانىان بەرەو پرووى پادەگرن).

بەروان:

كىژۆلە، تۆ تووشت بە تووشى ھىزى سەربازىيەو بوو. لە
كوئە دىي؟ كەى دىي؟ پىوھندى رى پى نەدراوت لەگەل دوژمندا
ھەيە؟ لە كوئىيە؟ چى جوولانەوھىەك لە پشتدا دەكا؟ ئەى
گردۆلكەكان چى؟ ئەى پىدەشتەكان چى، پووزەوانەكان چۆن
قايم كراون؟

(گروشە بە ترسەو ھەستاو).

گروشە:

زۆر قايم كراون، باشتەرە ئىو بکشىنەو.

بەروان:

من ھەمىشە لە كشانەوھدام، من جىگاي متمانەم. بۆچى وا
سەيرى رەمەكە دەكەى؟ «سەرباز رەمەكەى لە شەرگەدا بۆ
چاوترووكانىكىش دانانى»، ئەمە فەرمانە، ئەزبەرى كە، بى
مىشك. دەى، كىژۆلە، بۆ كوئى دەچى؟

گروشە:

بۆ لاي دەسگىرانەكەم، جەنابى سەرباز، سىمۆن خاخاڤا

ناویک، له پاسه وانه کانی کۆشکه له نوخا. ئەگەر بۆی بنووسم،
هه موو ئیسقانه کانتان دهشکینى.

به روان:

سیمۆن خاخاڤا، بیگومان، دهیناسم. کلیله کهى دامى بۆ ئەوهى
جارو بار چاویکم لیت بى. بى میشک، ئیمه حه زمان لى ناکرى.
ئیمه ده بى ئاشکرای کهین، که مه به سستی راشکاومان ههیه.
کیژۆله، من سروشتیکى جیدیم ههیه، که خۆی له پشتی گه مهى
پووکه شه وه حه شار داوه و، من به فهرمى پیت ده لیم: ده مه وئ
مندالیکم لیت هه بى.
(گروشه به دهنگى نزم ده زریکینى).

بى میشک، لیمان تیگه یشت. چى، چه ند ترسانیکى شیرینه؟
«جه نابى ئەفسه ر، ده بى له پيشدا ماکه رۆنیه کان له فرن
ده ربه یتم. جه نابى سه ره نگ، ده بى له پيشدا کراسه دپاوه که
بگۆرم!» با واز له گه مه به ینین، با واز له گه مه به ینین، کیژۆله،
ئیمه له م ناوچه یه دا به دواى مندالیکدا ده گه رین، هیچت
ده ربارهى مندالیکى وا بیستوه، که له شاره وه هاتوه وه لیره
ده رکه وتوه، مندالیکى ناسک، له که تانیکى ناسکدا؟

گروشه:

نه خیر، من هیچم نه بیستوه.

گۆرانیه یز:

راکه میهره بان، بکوژه کان دین!

داماو، کۆمه کی داماو که بکه! ئەو وا را ده کا.

(له پر گروشه وه رده سووریتته وه له شیرزه یی و ترسدا راده کا،
به و رینگایه ی پیدایا هاتوه ده گه ریتته وه. سواره زریپۆشه کان
سه ییری یه کتر ده که ن و به ده م نه فره تکرده وه دواى ده که ون).

مۆسیقاژهنه کان:

له خوینا ویتترین کاته کاندایا

مرۆڤى میهره بان ده ژین.

(له مالى جوتیاره که ژنه جوتیاره قه له وه که به سه ر سه به ته ی
منداله که دا داچه میوه ته وه، کاتى گروشه فاخاندزه خۆی به
ژووردا ده کا).

گروشه:

خیرا بیشاره وه. سواره زریپۆشه کان دین. من له بهر ده رگا که م
دانا، به لام مندالی من نییه، مندالی خه لکی به نه زا که ته.

ژنه جوتیاره که:

کى دى، سواری زریپۆشى چى؟

گروشه:

زۆر پرسیار مه که. ئەو سواره زریپۆشانه ی که به دوایدا
ده گه رین.

ژنه جوتیاره که:

له ماله که ی مندایا به دواى هیچدا ناگه رین، به لام وا ده رده که وئ
ده بى له گه ل تۆدا چه ند قسه یه ک بکه م.

گروشه:

که تانه ناسکه که ی له بهر دا که نه، ئەمه ئاشکرمان ده کا.

ژنه جوتيارهكه:

من كارم به سهر ئەم كهتان و مهتانهوه نيبه. له ماله كهدا من بپيار دهدهم، له ماله كه مدا دهست له كاروبارم وهرمه ده، بۆ منداله كهت فریدا؟ ئەوه تاوانه.

گروشه:

(سهيرى دهرهوه دهكا): ئیستا له پشتى دارهكه دهردهچن. نه دهبوو ههلبيم، ئەوه وروژاندنى. ئیستا چى بکه م؟

ژنه جوتيارهكه:

(ئەويش سهيرى دهرهوه دهكا و له پى به قوولیی ترسى لى دەنیشى): ئۆى خوايه، سواری زىپۆش!

گروشه:

به دواى منداله كهدا دهگهريين.

ژنه جوتيارهكه:

به لام گهر بينه ژوورى؟

گروشه:

تۆ نابى منداله كهيان بدهيتى، بللى، مندالى خۆته.

ژنه جوتيارهكه:

به لى.

گروشه:

ئەگەر بياندهيتى، به پى كوناودهرى دهكهن.

ژنه جوتيارهكه:

به لام ئەگەر داواى بکه ن؟ بۆ حهقى درويينه پارهى زيوم له ماله وه ههيه.

گروشه:

ئەگەر بياندهيتى، به پى كوناودهرى دهكهن، ليره له ماله كهتدا. دهبى بللى مندالى خۆته.

ژنه جوتيارهكه:

باشه. به لام ئەگەر پىروا نهكهن.

گروشه:

تۆ ئەگەر له دلله وه بيللى.

ژنه جوتيارهكه:

ماله كه مان دهسووتين.

گروشه:

له بهر ئەوه دهبى بللى مندالى تۆيه. ناوى ميخله. نه دهبوو ناوه كهيت پى بللىم.

(ژنه جوتيارهكه سهر دهله قينى).

گروشه:

ئاوا سهر مهله قينه. ههلبيشمه له رزى، ئەوه دهبين.

ژنه جوتيارهكه:

باشه.

گروشه:

واز له «باشه» بينه، ناتوانم له وه زياتر ببستم. (گروشه ژنه جوتيارهكه رادهوشينى). خۆت مندالت نيبه؟

ژنه جوتيارهكه:

(له ژير ليوه وه): له جهنگه.

گروشه:

شيرهكهم له سهر ئاگرهكه بهجی هیشتبوو. ئەوهم بىر كهوتهوه.

بهروان:

وام به بى—ردا هات، له بهر ئەوهى تۆ لهو بروايه داى من داوینپيسانه تهماشام كردى. به جوړىكى وهكو من بىر له شتىك له نىوان خۆم و خۆتدا بكمهوه. نيگايهكى گوشتين، لىم تىدهگهى؟

گروشه:

من ئەوهم نهبينى.

بهروان:

به لام لهوانه بوو، وانىيه؟ دهبى پىي لى نىي. من لهوانه بوو چهپه لى بم. من زۆر كراوهم لهگه لندا: من دهتوانم بىر له زۆر شت بكمهوه، ئەگه به تهنيا بووينايه. (به ژنه جوتيارهكه): هىچ كارىكت له حهوشه نىيه؟ دان به مريشكهكان بدهى يان شتىكى لهو بابته؟

ژنه جوتيارهكه:

(له پر خۆى دىته سهر چۆك): جهنابى سهرباز، من هىچم نهدهزانى. خانووهم مهسووتين!

بهروان:

باسى چى دهكهى؟

ژنه جوتيارهكه:

جهنابى سهرباز، من هىچ پىوهندىم پىيهوه نىيه. ئەو بوى خستبوومه بهردهم دهركاكه، سويند دهخۆم.

گروشه:

لهوانهيه ئىستا خۆى سوارى زىيوش بى. دهبى مندالان به رم كوناودر كا؟ ئەوسا باش دهيانگوڤيتهوه. «له مالهكه مدا واز له يارىي بىنه به رمهكهتهوه، من بۆ ئەمه بهخىوم كردى؟ ملت بشۆ، پيش ئەوهى لهگه ل دايكتدا قسه بكهى.»

ژنه جوتيارهكه:

راسته، نابى وا بكا.

گروشه:

پهيمانم بدهرى، كه پىيان دهلىي مندالى تۆيه.

ژنه جوتيارهكه:

باشه.

گروشه:

ئىستا دىن.

(له دهركا دهرى. ژنهكان وهلام نادهنهوه. سواره زىيوشهكان دىنه ژورهوه. ژنه جوتيارهكه سهرى زۆر دادهنويناى).

بهروان:

ئهوه تانى. چىم پى وتى؟ لووتم. من بوى دهكهم، كىژۆله پرسىارىكم لىت ههيه: بۆ له دهستم ههلهاتى؟ بىرى چىت كردهوه، كه چىم له تۆ دهوى؟ مهرجت لهگه ل دهكهم، كه بىر له شتىكى داوینپيسانه دهكهيتهوه، دانى پىدا بنى!

گروشه:

(له كاتىكدا ژنه جوتيارهكه پهيتا پهيتا سهر دادهنويناى):

بهروان:

(سهیری مندالەکه دهکا، فیکه لیدەدا): ئەها، ئەوه شتیکی بچووکه له سهبهتهکهدا، بی میشک، من بۆنی ۱۰۰۰ پیاستهر دهکهه. پیریژنهکه بهره دهروهو توند بیگره، وهکو بۆم دهردهکهوئ دهبی بکهومه پرسیارو وهلام. (پیریژنهکه به بیدهنگی دهیهلی سهربازهکه بیبته دهروهه).

بهروان:

وا تۆ ئەو مندالەت پییه که من لیتیم دهویست. (بهروه سهبهتهکه دهروا).

گروشه:

جهنابی ئەفسەر، ئەوه مندالی منه. ئەمه ئەو مندالە نییه که ئیوه به دوایدا دهگهڕین.

بهروان:

دهمهوئ سهیری کهه. (به سه سهبهتهکهدا دادهچهمیتهوه). (گروشه به دردۆنگییهوه سهیری دهوروبهر دهکا).

گروشه:

مندالی منه، مندالی منه!

بهروان:

که تانیکی ناسکه.

(گروشه خوئی به سهریدا دهدا، بۆ ئەوهی رایکیشی، بهروانهکه پال به گروشهوه دهنی و جاریکی دیکه به سه سهبهتهکهدا دادهچهمیتهوه. گروشه به دردۆنگییهوه سهیری دهوروبهاری دهکا، تهخته داریکی گهوره دهبینی، له دردۆنگیدا ههلی دهگرئ

و له دواوه به سهری بهروانیدا دهدا، بهروانهکه دهکهوئته سهه زهویی. گروشه مندالەکه به پهله ههلهگرئ، رادهکاته دهروهه).

گۆرانییژ:

له کاتی ههلاتندا له دهست سواره زریپۆشهکان دواي ۲۲ پۆزی گهپان له پایینی بهستهلهکی - یانگا - تاودا گروشه مندالەکهی وهکو هی خوئی ههلهگرتهوه.

مۆسیقاژمنهکان:

داماوهکه داماوکهی وهکو مندالی خوئی ههلهگرتهوه. (له سهه چۆمیکی نیوه بهستوودا گروشه فاخاندره له سهه چیچکان دادهنیشی و به قوولهدهستی ئاو بۆ مندالەکه ههلههینجی).

گروشه:

(گۆرانی دهلی):

کهس نایهوی تۆ بگرئته خوئی

من دهبی تۆ بگرمه خووم

له بهر ئەوهی کهسی دیکه نهبوو

پۆزی رهش له سالی نههاتدا

دهبی تۆ خووت

لهگهله مندا بگونجینی.

چونکه زۆر ههلهگرته و

به پیی تلوقاوییهوه

چونکہ شیر ھیندہ گران بوو

خۆشم ویستی.

(نہمویست ئیتر له دەستت دەم.)

کراسە ناسکەکەت فرێدە

خۆت بە شپو پڕە بپێچەو

بە ئاوی بەستەلەک

خۆت بشوؤ خو له ئاوی بەستەلەک ھەلکێشەو خۆت پیرۆز کە.

(دەبێ دەربەری.)

(کەتانە ناسکەکە له بەر منداڵەکە دادەکەنێ و شپو پڕە پێو

دەپێچێ).

گۆرانییژ:

کاتی گروشه فاخاندزە، سوارە زرییۆشەکان بە دواپەو

گەیشتە سەر پردی بەستەلەکە،

کە دەچیتە سەر گوندەکانی پایینی رۆژھەلات

گۆرانی پردی پووکاوی گوت، پرکیشی دوو ژبانی دەکرد.

(بایەک ھەلی کرد. له بولێدا پردی بەستەلەکە بەرز بۆتەو.

له بەر ئەوێ گوریسیکی قرتاوه، به نیوہیی له خەرەندەکەدایە.

بازرگانیک، کاتی گروشه به منداڵەکەو دیت دوو پیاو و ژنیک،

بێرا له بەردەم پردەکەدا وەستاون، به لام پیاویک دەپوێ بە

پارچە ئاسنیک گوریسە قرتاوەکە بگرێ).

پیاوی یەکەم:

پەلە مەکە، ژنی گەنج، ناتوانی بە سەر دەربەندەکەدا برۆی.

گروشه:

بە لام دەبێ له گەل منداڵە بچووکەکەمدا بەرەو لای رۆژھەلات بۆ

لای براکەم بپەریمەو.

ژنە بازرگانەکە:

دەبێ! دەبێ مانای چییە! من دەبێ بپەریمەو، له بەر ئەوێ

دەبێ دوو مافوور له ئاتوم بکرم، که یەکیکیان ژنیک دەبێ

بیفرۆشی، له بەر ئەوێ میتردەکە ی دەبوو بمری، نازیزەکەم.

بە لام ئەو شتە دەتوانم، که دەبێ بیکەم، ژنەکە دەتوانی؟

ئەندەری دوو سەعاتە ھەول دەدا گوریسەکە بگریتەو. ئەو

چون دەتوانین قایمی کەین، که بیگریتەو، پرسیار دەکەم.

پیاوی یەکەم:

(گوێ دەگرێ): بیدەنگ بە، وا بزنام، گویم له شتیکیە.

گروشه:

(بە دەنگی بەرز) پردەکە زۆر پووکاو نییە. لەو بروایەدام دەتوانم

ھەول بەدەم، بپەریمەو.

ژنە بازرگانەکە:

گەر شەیتان خۆیشی بە دواوهم بی تاقی ناکەمەو. بۆچی، له

بەر ئەوێ خۆکوشتنە.

پیاوی یەکەم:

(بە دەنگی بانگ ھاوار دەکا): ھۆ!

گروشه:

بانگ مەکە! (بە ژنە بازرگانەکە): پێی بلێ، با بانگ نەکا.

پياوى يەكەم:

بەلام لە خوارەووە بانگ دەكرى. لەوانەيە لە خوارەووە پريان ون
كردبى.

ژنە بازركانەكە:

ئەي بۆچى دەبى بانگ نەكا! شتيك لە ئارادا ھەيە؟ دوات
كەوتوون؟

گروشه:

دە دەبى پيتانى بلیم. سوارە زريپوشەكان بە دوامەوھن. من لە
يەككيانم دا.

پياوى دووھم:

شەكان لابەن!

(ژنە بازركانەكە كيسەيەك لە پشتى بەردىكەووە دەشاريتمەووە).

پياوى يەكەم:

بۆ يەكسەر نەتگوت؟ (بەوانى ديكە): گەر مندالەكەيان بەر
دەست بكەوى، پارچە پارچەى دەكەن!

گروشه:

پيم بۆ چۆل كەن، دەبى لە پردەكە بپريمەووە.

پياوى دووھم:

ئەووە ناتوانى بكەي ئەم خەرەندە ۲۰۰۰ پى قوولە.

پياوى يەكەم:

ھەتا ئيمە ئەگەر گوريسەكەيش بگرينەووە ھيچ سوودىكى نيبە.

دەتوانين بە دەست بيگرين، بەلام سوارە زريپوشەكانيش
دەتوانن بە ھەمان شيوە بپرنەووە.

گروشه:

لاچن!

(دەنگە دەنگ لە دووريبەكەووە: «لەوى بۆ سەرەووە!»)

ژنە بازركانەكە:

زۆر نزيكن. بەلام تۆ ناتوانى مندالەكە بە سەر پردەكەدا بەرى.
بە دلنيايبەووە خەريكە بپسى. سەيرى خوارەووەيش كە.
(گروشه سەيرى خەرەندەكە دەكا. لە خوارەووە جاريكى ديكە
دەنگى ھات و ھاوارەى سوارە زريپوشەكان دى).

پياوى دووھم:

۲۰۰۰ پى.

گروشه:

بەلام خراپى ئەمە بە خراپى ئەو مرۆفانەدا ناگا.

پياوى يەكەم:

تۆ لە بەر مندالەكە نابى برۆى. ئەگەر بە دواتەوھن، سەركيشى
بە ژيانتەووە بكە، بەلام نەك بە ژيانى مندالەكەووە.

پياوى دووھم:

بە مندالەكەووە قورستى.

ژنە بازركانەكە:

لەوانەيە بە راستى دەبى بپريمەووە. مندالەكەم بەدەرى، من
دەبشارمەووە تۆ بە تەنيا بە سەر پردەكەدا برۆ.

گروشه:

من ئەوه ناکەم، ئیمە بە یەکه‌وهین. (بە منداڵەکه): ئیمە بە یەکه‌وه هاتین، بە یەکه‌وه بەستراوین. (گۆرانی دەلی):

خەرەندەکه قوولە، کورە

پردەکه پووکاوهیه

بەلام کورە، ئیمە ریگای خۆمان

هەلناپژیرین،

دەبی بەو رییه‌دا برۆی

که من دەیزانم

دەبی ئەو نانه بخۆی

که من بۆ تۆ پەیدای دەکه‌م،

دەبی ئەو چەند پارووه بەشکه‌ین

سی له چوارت بەر دەکه‌وی

بەلام ئایا گەرەم

من ئەوهیان نازانم.

من تاقی دەکه‌مه‌وه.

ژنه بازرگانه‌که:

واته خوداوه‌ند تاقی دەکه‌یتە‌وه.

(دەنگ له خواره‌وه).

گروشه:

تکاتان لی دەکه‌م، پارچه ئاسنه‌که فرێدەن، ئەگینا گوريسه‌که‌ی

پی دەرگرنه‌وه‌و به دوامدا دین.

(دەچپێته سەر پرده له‌رزۆکه‌که. ئەو کاته‌ی به‌وه دەچپیت که پرده‌که خه‌ریکه بریوخیت، ژنه بازرگانه‌که هاواری لی هه‌ل‌دەستیت. بەلام گروشه له‌ رویشتن به‌رده‌وام دەبی و ده‌گاته ئەو به‌ره‌وه).

پیاوی یه‌که‌م:

که‌یشتە ئەوبه‌ره‌وه.

ژنه بازرگانه‌که:

(که به‌ سەر چۆکدا که‌وتبوو و نزای ده‌کرد، به‌ توورەبی): خۆ خۆی گونا‌ه‌بار کرد.

(سواره‌ زریپۆشه‌کان دەرده‌که‌ون. سەری به‌روانه‌که به‌ستراوه).

به‌روان:

که‌سیکتان به‌ منداڵیکه‌وه نه‌بینیوه؟

پیاوی یه‌که‌م:

(له‌ کاتی‌کدا پیاوی دووهم پارچه ئاسنه‌که فری دەداته خه‌ره‌نده‌که‌وه): به‌لی. ئەوه‌تان و پرده‌که ئیوه هه‌ل‌ناگری.

به‌روان:

بی‌ می‌شک، ئەمه‌ت له‌ کونه‌لووت دەرده‌هینم.

(گروشه، له‌وبه‌ره‌وه، پێده‌که‌نی و منداڵه‌که پێشانی سواره‌ زریپۆشه‌کان ددا. له‌ رویشتن به‌رده‌وام دەبی، پرده‌که ده‌مپێتته‌وه. بایه).

گروشه:

(سه‌یری می‌خل ده‌کا): نابێ له‌ با بترسی، ئەویش سه‌گیکی

داماوه. ئەو دەبى پال بە ھەورەكانەو ە بنى و خوئى لە ھەمووان
زىاتر سەرمايەتى.

(بەفر دەست بە بارىن دەكا).

بەفرىش، مىخل، خراپترىن شت نىيە. دەبى تەنيا سەنەوبەرە
بچووكەكان دابووشى، بو ئەو ە لە زستاندا نەفەوتىن. ئىستا
گۆرانىيەك بە تۆدا دەلیم، گوئى بگرە!

(گۆرانى دەلى):

باوكى تۆ جەردىيە

دايكى تۆ سۆزانييە

لە بەردەم تۆدا راشكاوترىن پىاو

سەرى دادەنەوئى.

كوپى پلنگ

ئالىك دەداتە ئەسپە بچووكەكان

مندالى مار

شیر بو دايكان دەھىنى.

٤

لە چياكانى باكووردا

گۆرانىيەت:

خوشكە ەوت رۆژ بە رۆيە بوو.

بە سەر بەستەلەكا، بەرەو خوار بە قەدپالەكاندا رۆيشت.

بىرى كردهو، ئەگەر بچمە ناو مالى براكەمەو

ھەلدەستى و باوھشم پيدا دەكا.

پىم دەلى: «خوشكە لىرەى؟»

«لە مێژەو ە چاوەرپوانتم. ئەمە ژنە ئازىزەكەمە

ئەمە زەوى و زارەكەمە، بە ھۆى ھاوسەرگىرىيەو دەستم
كەوتوو.

بە ١١ ئەسپ و ١٣ مانگاوه. دانىشە!

بە مندالەكەتەو ە لە پال مێژەكەمانەو ە دابنىشەو نان بخۆ.»

مالى براكەم لە پىدەشتىكى دلرپىندا بوو

كاتى خوشك بو لای برا ەات، لە گەراندە خۆش كەوتبوو.

برا لە پال مێژەكەدا راوہستابوو.

(ژن و مېردىكى جوتيارى قەلەو، كە ھەر ئىستا بو نانخواردن

دانىشتوون. لافرینتى فاخاندزە بەرامپىلەكەى بە ملەوہیە، كاتى

گروشه، كە پىشخزمەتیک چۆتە ژیر بالى، گروشه رەنگى

په ریوه، به مندالکهوه دهچیتته ژوروهوه).

لافرینتی:

گروشه، له کوپوه دیتی؟

گروشه:

(به کزیی): لافرینتی، به سهر دهریهدی یانگا- تاودا رۆیشتم.

نۆکه:

له بهردهم کادانهکه دا دۆزیمهوه. مندالیکی پییه.

براژن:

برۆو ئهسپه بۆزهکان رنهک بکه. (نۆکه رهکه دهروا).

لافرینتی:

ئهمه ئه نیکوی ژنمه.

براژن:

وامانزانی تو له نوخا له کاری.

گروشه:

(که به حال دهتوانی له سهر پی بوهستی): به لئی، لهوئی بووم.

براژن:

کاریکی باش نه بوو؟ بیستمان که کاریکی باشه.

گروشه:

شاردار کوژرا.

لافرینتی:

به لئی، دهبی نائارامیی بووبی. پوریشته گتیرایهوه، ئه نیکو، له

بیرته؟

براژن:

لای ئیمه لیره زۆر هیمنه. شارییهکان دهبی همیشه شتیکیان
هه بی. (به دهم رۆیشتنهوه بو لای دهراکه بانگ دهکا): سووسو،
سووسو، کولیرهکه هیشتا له فرنهکه دهرمه هینه، گویت لیه؟ له
کوپی؟ (به دهم بانگکردنهوه دهروا).

لافرینتی:

(به چرپه، خیرا): باوکت بو مندالکه ههیه؟ (کاتی گروشه سهر
رادهوه شینی): من وام بیر کردهوه. دهبی شتیکی بدۆزینهوه. ئهو
ژنیکی ئیمانداره.

براژن:

(دهکه ریتهوه): پیشخزمه تهکان! (به گروشه): تو مندالت ههیه؟

گروشه:

مندالی منه. (دهکه وی، لافرینتی ههلی دهگریتهوه).

براژن:

حه زهتی مریه م و حه زهتی یوسف، نه خوشه، چی بکهین؟
(لافرینتی دهیه وی گروشه بهری بو لای نیشتهوکی زۆپاکه،
ئهنیکو به په شوکاوییهوه ئاماژهی بو دهکا، دهست بو کیسهی
پال دیوارهکه درێژ دهکا).

لافرینتی:

(گروشه بو لای دیوارهکه دهبا): دانیشه. دانیشه. ته نیا بیهیزییه.

براژن:

ئه گهر ئهمه سوورته تا نه بی!

لاڦرینتی:

دەبوو پەلە ی پێوه بێ. تەنیا بێهێزییە، یەنیکۆ، بێدەنگ بە. (بە
گروشه): دانیشتن باشترە، وانییە؟

براژن:

مندالەکە هی تۆیە؟

گروشه:

هی منە.

لاڦرینتی:

بە پێوهیە بۆ لای مێردەکە ی.

براژن:

ئاوھا. گۆشتەکەت سارد دەبێتەو. (لاڦرینتی دادەنیشی و
دەست بە خواردن دەکا). بە ساردیی پێت ناکەوێ، چەورییەکە
نابێ سارد بێت. تۆ گەدەت بێهێزە، خۆ خۆت دەزانی. (بە
گروشه): مێردەکەت لە شار نییە، ئە ی لە کوێیە؟

لاڦرینتی:

دەلێ لەویدیوی چیا شووی کردوو.

براژن:

ئاوھا، لەویدیوی چیا. (ئەویش دادەنیشی بۆ خواردن).

گروشه:

لاڦرینتی، وا بزانی دەبێ لە شوینیک ڤامکشین.

براژن:

(لە پرسیارو وەلام بەردەوام دەبێ): ئەگەر دەرەباریکە بێ،

هەموومان تووشی دەبین. مێردەکەت زەویوزاری هەیه؟

گروشه:

سەربازە.

لاڦرینتی:

بەلام لە باوکییەو زەوی و زاری هەیه، یەکیکی بچووک.

براژن:

لە جەنگ نییە؟ بۆ لە جەنگ نییە؟

گروشه:

(بە سەختی): بەلێ، لە جەنگە.

براژن:

بۆ دەتەوێ بچی بۆ زەویوزارەکە؟

لاڦرینتی:

کە لە جەنگ دەگەرێتەو، دەچی بۆ زەویوزارەکە ی.

براژن:

بەلام تۆ ئیستا دەتەوێ بچی بۆ ئەو ی؟

لاڦرینتی:

بەلێ، چاوەروانی مێردەکە ی دەکا.

براژن:

(بە دەنگی زیقن هاوار دەکا): سۆسۆ، کولێرەکە!

گروشه:

(بە دەم تا لێهاتنەو مەنگەمەنگ دەکا): زەویوزار، سەرباز.

چاوەروانی. دانیشە، نان بخۆ.

بrazن:

ئەم سوورەتايە .

گروشه:

(بە جۆش): بەلّی، زەویوزاری ھەییە .

لافرینتی:

من لەو برۆایەدام بێھێزییە، ئەنیکۆ. ناتەوی بزانى کولپەرکە
چى بەسەرھات، ئازیزەکەم؟

بrazن:

بەلام مپردەکەى کەى دەگەرپتەو، ئەگەر جەنگ، وەکو
دەببستری، سەر لە نوێ دەستی پیکردبیتەو؟
(بە قورسی دەجوولّی و بۆ دەرەو ھاوار دەکا): سۆسۆ، لە
کوئی؟ سۆسۆ!

لافرینتی:

(خپرا ھەلدەستی، دەچى بۆ لای گروشه): ھەر ئیستا
جیگەییەکت لە ژوورەکەدا دەدریتى. مرۆقیکی باشە، بەلام لە
دوای خواردن.

گروشه:

(منداڵەکەى بۆ رادەگرئ): بیگرە! (لافرینتی بە دەم سەیرکردنى
دەوروپەرەو مندالەکەى لى وەرەگرئ).

لافرینتی:

بەلام ناتوانن زۆر بمپننەو. ئەو ئیماندارە، دەزانى. (گروشه
دەکەوى. براکەى دەیگرپتەو).

گۆرانیبیژ:

خوشکە زۆر نەخۆش بوو.

برا ترسنۆکەکە دەبوو جیگای بکاتەو.

پایز رۆیشت و زستان ھات.

زستان درپژ بوو.

زستان کورت بوو.

خەلکى نەدەبوو ھیچ بزائن.

مشکەکان نەدەبوو بکرۆژن

بەھار نەدەبوو بیت.

(گروشه لە گەنجینەدا لە سەر تەون دانیشتوو، خۆى و
منداڵەکە، کە لە سەر زەویبەکە بە چیچکانەو دانیشوو
پەتوویەکیان لە خۆیان ئالاندوو).

گروشه:

(لە کاتى تەونکردندا گۆرانى دەلّی):

ئازیز خۆى ئامادە کرد برۆا

دەزگیرانەکەى بە پارانەووە بە دوایدا راي کرد

بە دەم پارانەووەو گریانەو، بە دەم گریان و ئامۆژگاریکردنەو:

ئازیزەکەى من، ئازیزەکەى من

گەر تۆ ئیستا بۆ جەنگ دەرپۆى

گەر تۆ دژى دوژمن دەجەنگی

مەرپۆرە بەرایى جەنگەو

لە دوای جەنگیشەو مەرپۆ

پيشهوه ئاگرى سووره

پشتهوه دووکهلى سووره.

له ناوهراستى جهنگهوه برۆ

له نزىكى ئالاهه لگرهوه به.

ئهوانهى پيشهوه ههميشه دهمرن

ئهوانهى دواشهوه دهپيكرين

ئهوانهى ناوهراست بو مال دينهوه.

مىخل، ئيمه دهبي ژير بين. ئهگه ئيمه خويمان وهكو سيسرك

بچووك بكهينهوه، براژنم له بىرى دهچى كه ئيمه له

مالهكه داين. دهتوانين ههتا بهفرتوانهوه ليره بمينينهوه. له بهر

سهرماش مهگرى. ههژار بيت و سهرمات بى ئيسكت قورس

دهكا.

(لافرينتى ديتته ژوورهوه. له لاي خوشكه كهيهوه داده نيشى).

لافرينتى:

بوچى وا وهكو گهميه وان دهمامكتان كردووهو دانيشتوون؟ ئهم

ژووره سارده؟

گروشه:

(خيرا ملپچهكه لا دهبا): لافرینتی، سارد نییه.

لافرينتى:

ئهگه زور سارد بوايه نه دهبوو له گه له منداله كه دا ليره دانيشى.

ئهگينا ئه نيكو سهركونهى خوى دهكا. (وچان). هيوادارم

قهشهكه زور پرسيارى دهبارهى منداله كه لى نه كردي؟

گروشه:

پرسيارى لى كردم، به لام من هيجم نه گوت.

لافرينتى:

وا باشه. ويستم دهبارهى ئه نيكو قسهت له گه له بكه م. ئه نيكو

مروقيكى باشه، ته نيا زور، زور ههست ناسكه. پيوست ناك

خه لكه كه شتيكى تايبهت دهبارهى زهويوزاره كه بلين، ئه و

ترسى لى ده نيشى. هينده به قوولوى ههست دهكا، ده زانى.

چارىكيان كچه شيردوشه كه له كليسه كونيك له كولونه كهيدا

بوو، له و روزهوه ئه نيكوى نازيزم دوو جووت كولون بو كليسه له

پى دهكا. ئه مه جيگاي باوه ر نيه، به لام ئيتر ئه و له خيزانتيكى

ديرينه. (گوئى دهگرئ). دنياى كه ئيره جرجى لى نيه؟ ئيوه

ناتوانن ليره بميننهوه. (دهنگى دلۆپه لى ئاو دئ، كه له

بنمىچه كهوه ديتته خواري). ئه وه چيه دلۆپه دهكا؟

گروشه:

دهبي بوشكه يهك كوني تيدا بى.

لافرينتى:

به لى، دهبي بوشكه بى. ئه وا بو نيو سال دهچى ليره، وا نيه.

باسى ئه نيكوم كرد؟ بيگومان من مه سه له سواره

زريپوشه كانم بوى نه گيرايه وه، دلى لاوازه. له بهر ئه وه نازانى،

تو ناتوانى به كارتىك پهيدا بكه و تيبينيه كانى دوتيبيشى له

بهر ئه وه بوو. (چارىكى ديكه گوڤيان له دلۆپه لى به فرى تاوه

دهبيت). دهتوانى ويناي ئه وه بكه، كه بىر له سه ربازه كه لى

ميردت دهكات هوه؟ «ئهگه ر بيت هوه و ژنه كه لى نه دوزيته وه؟» وا ده لى

و به بیداری رادهکشى. پى دەلیم «له پيش بهار سه‌بازه‌که ناتوانى بىت». ئەنىكو دلى باشه. (تنۆكه‌كان خىراتر ده‌كه‌ون). له‌و پرواىه‌داى كه‌ى دىت، راي تو چىيه؟ (گروشه بىدهنگه) پيش بهار نا، خو تويش له‌و پرواىه‌داى؟ (گروشه بىدهنگه) ده‌بىنم، تو خوتيش له‌و پرواىه‌دا نه‌ماوى، كه ده‌گه‌رپته‌وه. (گروشه هىچ نالى). به‌لام كه به‌هار دىت و لىره به‌فر له سه‌ر رىگاكانى ده‌ربه‌نده‌كه ده‌تووتته‌وه ئىتر ناتوانى لىره بمىنپته‌وه، ئەمجا ده‌توانن بىن به دواتدا بگه‌رپن و خه‌لكه‌كه باسى مندالىكى ناشه‌رى ده‌كه‌ن. (گه‌مه‌ى زهنگى دلۆپه‌كان گه‌وره‌وه‌ميشه‌بىيه). گروشه، به‌فر له سه‌ربان ده‌تووتته‌وه‌و به‌هاره.

گروشه:

به‌لى.

لافرىنتى:

(به جوش): بمه‌يله پىت بلیم، كه چى ده‌كه‌ين. تو شوپىنىكت پىويسته بتوانى بوى بروى و له به‌ر ئەوه‌ى تو مندالىكت هه‌يه-هه‌ناسه هه‌لده‌كىشى-، ده‌بى پىاوىكت هه‌بى، بو ئەوه‌ى خه‌لكى قسه نه‌كه‌ن. من به ئاگادارىيه‌وه زانىاريم كو كرده‌وه، چون بتوانين پىاوىكت بو بدوزينه‌وه. گروشه، من پىاوىكم دوزيوته‌وه. له‌گه‌ل ژنىكدا قسه‌م كرد كه كورپكى هه‌يه، هه‌ر له‌ودىوى چىاوه، مال و كىلگه‌يه‌كى بچووك، ژنه‌كه رازىيه.

گروشه:

به‌لام من ناتوانم شوو به هىچ پىاوىك بكه‌م، من ده‌بى چاوهروانى سيمون خاخاڤا بم.

لافرىنتى:

بىگومان. بىر له هه‌موو ئەو شتانه كراوته‌وه. تو پىاوىكت پىويست نىيه له نىو جىگا له‌گه‌لت بنووت، به‌لكو پىاوىكت پىويسته له سه‌ر كاغه‌ز مىردت بىت. من يه‌كىكى ئاوهام دوزيوته‌وه. كورپى ژنه جوتياره‌كه، كه له‌گه‌لى رىكه‌وتم، له سه‌ره‌مه‌رگدايه. ئەمه ناياب نىيه؟ دوا هه‌ناسه‌كانى ده‌دا. هه‌موو شتىكىش، وه‌كو بانگه‌شه‌مان بو ده‌كرد، «پىاوىكه له‌ودىوى چىاوه»، كاتى تو هاتى بو لاي، دوا هه‌ناسه‌كانى دا و تو بىوه‌ژن كه‌وتى. چى ده‌لىي؟

گروشه:

له‌وانه‌يه من كاغه‌زىكم به موره‌وه بو مىخل پىويست بى.

لافرىنتى:

مورىك هه‌موو شتىك مه‌يسه‌ر ده‌كا. به بى مور شاي ولاى فارسىش ناتوانى بانگه‌شه‌ى ئەوه بكا كه شايه. تو دالده‌يه‌كىشت ده‌بى.

گروشه:

ژنه‌كه بوچى ئەمه ده‌كا؟

لافرىنتى:

بو ٤٠٠ پىاسته‌ر.

گروشه:

پاره‌كه‌ت له كوئى بوو؟

لافرىنتى:

(به هه‌ست به گوناهاى كردنه‌وه): پاره‌ى شيره‌كه‌ى ئەنىكوئيه.

گروشه:

لهوئى كهس نامانناسى. كهواته دهيكهم.

لافرينتى:

(هه لدهستى): يه كسه خه بهر بۆ ژنه جوتياره كه ده نيرم. (خيرا ده روا).

گروشه:

ميخل، تو زور ئه ركت قورسه. من بۆ لاي تو هاتم، هه وهكو چۆن دارى هه رمى بۆ لاي پاسارى بچى. له بهر ئه وهى مه سيحييه ك داده چه ميته وهو پارچه يه ك نانه رهق هه لده گريته وه، بۆ ئه وهى هيچ شتيك نه فه وتى. ميخل، باشتروا بوو له يه كشه مهى جه ژندا خيرا له نوخا برؤ شتمايه. ئيستا من گه مژه م.

گۆرانبيژ:

كاتى بووكى گه يشت، زاوا له سه ره مرگا بوو.

دايكي زاوا له بهر ده رگا چاوه پروان بوو و

بۆ په له پهل كردن دنه ي ددا.

بووكى مندا ئيكي له گه ل خوئى هينا، برا زاوا

له كاتى زهما وهندا شاردييه وه.

(ديواريك نيوان جيگا كه ده كاته دوو به شه وه: له لايه كييه وه

قه ره ويلاه يه ك دانراوه. له پشتى په رده يه كي ته نكه وه به بى

جووله پياويكى زور نه خوئش پالنه وتوو. له لايه كه ي ديكه وه

خه سوو به را كردن دى، ده ستى گروهه ي گرتوو. له دوايانه وه

لافرينتى به مندا له كه وه دى).

خه سوو:

خيرا، خيرا، ئه گينا پيش ماره برينه كه گياني ده رده چى. (به لافرينتى): به لام باسى ئه وه نه كراوه كه مندا لى هه يه.

لافرينتى:

ئه مه چى له مه سه له كه ده گوڤى؟ (به سه ر نه خوئشه كه وه): له و بارودوخه يدا بۆ ئه و گرینگ نيه.

خه سوو:

بۆ ئه و! به لام من ئه م شووره ييه ده رنا به م. ئيمه خه لكى به حه يان. (ده ست به گريان ده كا). يوسوبى كورم پڊويستى به وه نيه، يه كيك بخوازي كه مندا لى هه يه.

لافرينتى:

باشه، ٢٠٠ پياستهرى ده خه مه سه ر. كه مال و كيلگه كه بۆ تو ده بى، به نووسين هه ته، به لام ئه و مافه ي هه يه، دوو سال ليره نيسته جى بى.

خه سوو:

(به دم فرميسك وشكردنه وه): ئه مه به حال به شى خه رجى ناشتنه كه ي ده كا. هيوادارم، گروهه به راستى له كاروباردا يارمه تيم بدا. ئه ي ئيستا قه له نده ره كه بۆ كوئى چوو؟ ده بى له په نجه ره ي متبه خه كه وه چوويته ده ره وه. ئيستا هه موو خه لكى گونده كه ده كه ون به سه رماندا، كه بيستن يوسوب له كوئاييدا يه. ئاي خوايه! ئيستا ده يه نيم، به لام نابى مندا له كه بينى.

لافرینتی:

من مشوری ئەو دەخۆم، که نهیبینی، به لام بۆچی قه له ندهریک نه ک که شیشیک؟

خهسوو:

ئویش به هه مان شیوه باشه. من ته نیا ئەو هه له یه م کرد، که نیوهی مزه که م له پیش ماره برین پیی دا، وا توانی بچی بۆ مهیخانه. هیوادا... (را دهکا).

لافرینتی:

کلۆله، له که شیش دهستی گرتۆته وه. قه له ندهریکی هه رزانی هتاوه.

گروشه:

سیمۆن خاخاف بنیره بۆ ئیره، گه دهگه ریته وه.

لافرینتی:

باشه. (به سه ر نه خو شه که وه): ناتهوئ سهری که ی؟ (گروشه که میخلی وهرگرتوه سه ری را ده وه شینئ).

هه ر هیچ ناجوولیته وه. هیوادارم درهنگ نه هاتین.

(له پر گوئ را ده دیرن. له ولاوه دراوسی دینه ژوورئ، سهیری دهووبه ر ده که ن و له لای دیواره کانه وه را ده وه ستن. دهست پیده که ن، به منگه منگ، نزا بخوینن. خه سوو و قه له ندهر دینه ژوورئ).

خهسوو:

(دوای سه رسامییه کی توور به قه له ندهر): ئەو به زمه که یه. (له

به رده م میوانه کاندادا ده چه میته وه)، تکایه چه ند چاوترووکانیک ته حه مول که ن. بووکی کوره که م له شاره وه گه شتووه و ماره برینیکی له ناکاو جیبه جی ده کریئ. (له گه ل قه له ندهر که دا ده چیته ژووری نووستنه که). من زانیم، تو بلاوی ده که یته وه. (به گروشه). ماره برینه که ده توانی یه کسه ر جیبه جی بکریئ. ئەمه به لگه نامه که یه. من و برای بووک... (لافرینتی هه ول دها خوئی له پشته وه بشاریته وه، دوای ئەوهی خیرا جاریکی دیکه میخلی له گروشه وهرگرتوه. ئیستا خه سوو ئاماژه ی بۆ دهکا بروا). من و برای بووک شایه دین.

(گروشه له به رده م قه له ندهر دا سه ری داده نه وینئ. ده چن بۆ لای قه نه فه که. خه سوو په رده که لاده دا. قه له ندهر که ده ست پیده کا به لاتینی دهقی ماره برینه که بخوینیته وه. له و کاته دا خه سوو ئاماژه بۆ لافرینتی دهکا، که ده یه وئ سروشه که پیشانی مندال که بدا بۆ ئەوهی نه گری، به بی چیران داینئ. جاریک گروشه سهیری مندال که دهکا، لافرینتی دهستی مندال که ی بۆ را ده وه شینئ).

قه له ندهر:

ئاماده ی، بۆ پیاوه که ت ژنیکی دلسۆز، گوپرایه ل و باش بی و پیوه ی پابه ند بی هه تا مه رگ له یه کتان جیا ده کاته وه.

گروشه:

(سهیری مندال که دهکا): به لئ.

قه له ندهر:

(به پیاوه که ی که له سه ره مه رگدایه): ئەی تو ئاماده ی، بۆ

ژنه کهت میردیکی باش و مشوورخوَر بی ههتا مهرگ له یهکتان
جیا دهکاتهوه؟
(له بهر ئهوهی پیاوهکهی که له سههرمه رگدایه وهلام ناداتهوه،
قهله ندهرکه پرسیاره کهی دوویاره دهکاتهوه و سهیری دهوویه ر
دهکا).

خهسوو:

بیگومان ئامادهیه. گویت له «بهلی» نه بوو؟

قهله ندر:

باشه. دهمانه وی ژن و میردایه تییه که به رهوا رابگه یه نین؛ به لام
ئه هی فاتحاکه چی؟

خهسوو:

هیچم نییه. ماره برینه که ئه وهنده گران بوو. ده بی ئیستا
خه ریکی میوانانی پرسه بم. (به لافرینتی): ۷۰۰ مان گوت؟

لافرینتی:

۶۰۰ (پاره که دهدا). من نامه وی لای میوانه کان دانیشم و
له وانیه بیمه ناسیاویان له گه ل پهیدا کهم. گروهه، مالئاوا،
ئه گهر جاریک له جارن خوشکه بیوه ژن که وتوو کهم بۆ
سهردانم دئ، ئهوا گوئی له «به خیری بی» ژنه کهم ده بی، ئه گینا
توو ره ده بم.
(دهروا. میوانانی پرسه بیپهروایانه له پشته وه سهیری دهکن،
کاتی به نیوانیاندا دهروا).

قهله ندر:

دهتوانین بپرسین، ئه و مندا له چییه؟

خهسوو:

ئیره مندالی لییه؟ من مندال نابینم. تویش مندال نابینی.
تیگه یشتی؟ ئه گینا له وانیه منیش له پشتی مه یخورییه که وه
زۆر شتم بینیی که پرووی دهدا. ئیستا وهره.
(دهچنه دیوه خانه که وه، دوا ی ئه وهی گروهه منداله که ی له سه ر
زهوییه که داناو ئاگاداری کرده وه که بیده نگ بی. گروهه به
دراوسیکان ده ناسینری).

خهسوو:

ئه مه بوو که که مه. یوسوی ئازیزی به زیندووی بیی.

یه کیک له ژنه کان:

ئیستا و سالتیکه یوسوپ له جیدا که وتوو، وانییه؟ کاتی
قازیلی کورمیان بۆ سه ربازی برد، یوسوپ هیشتا له
مالئاوایی کردن له گه لمان بوو.

ژنیکی دیکه:

شتیکی ئاوها بۆ مال و کیلگه سامناکه، گهنمه شامی به
چله وهو جوتیار له ناو جیدا. من ده لیم فریاد پره سییه بۆ ئه و
ئه گهر زۆری دیکه ئازار نه چیژی.

ژنی یه کهم:

(به په نهانی): له سه ره تا وه و امان بیر کرده وه له بهر خزمه تی
سه ربازییه که له ناو جیدا که وتوو، ئیوه تیده گهن. ئیستاش
ئهوا کو تایی دئ!

خهسوو:

تکایه، دانیشن و کیک بخۆن. (خهسوو ئاماژه بۆ گروهه دهکا

و هردوو ژنه که دهچنه ژووری نووستنه وه، له سهر زهوییه که چهند سینیه که هله دهگرن که له سهر دانراوه. میوانه کان، له نیویاندا قهله ندره که، له سهر زهوییه که داده نیشن و دست به گفتوگویییه کی دامرکا و دهکن).

جووتاریک:

(قهله ندره که بوتلیکی داوه پتی، که له جبهه که یه وه دهری هیناوه): دهلین، مندالیک لیره یه؟ دهبی له کوئی له یوسوپ روویدا بی؟

ژنی سییه م:

به هه حال ژنه که به ختی هه بوو پیش ئه وه زهماوندی کرد، که یوسوپ ئه وه نده حالی پهریشانه.

خه سوو:

ئیسنا ئه وا چه نه بازیی دهکن و کیکی مهرگ دهخۆن، ئه گهر ئه مرۆ نه مرئی، دهبی سبهی کیکی تازه بکه م.

گروشه:

من دهیکه م.

خه سوو:

کاتی دوینی ئیواره سواره کان هاتن و من چوومه دهری تا بزانه کییه و هاتمه وه ژووره وه، وه کو مردوو راکشابوو. له بهر ئه وه به دواي ئیوه مدا نارد. زوری دیکه ناخایه نی. (گوئی دهگرئی).

قهله ندر:

میوانه نازیزه کانی زهماوندو پرسه! به هاوسۆزییه وه له

ته نیشته قهره ویله یه کی مردوو و زاواوه وه ستاوین، چونکه بووکه په رده ی بووکی نی له سهر دهکا و پیاوه که دهچته ژیر خاکه وه. زاوا شوژاوه بووکه ئاماده یه. چونکه له ته خته ی زاوادا وه سیه تنامه یه که هه یه، ئه مه یه مرۆف شه هوانی دهکا. ئاخ، نازیزه کانم، چاره نووسی مرۆقه کان چه ند جیاوازن! یه کیکی دهری، بو ئه وه ی بنمیچیکی به سهر سهر وه بی، یه کیکی دیکه هاوسه رگیری دهکا، بو ئه وه ی ئه و گوشتیه ی خوی لی پیکه اتوو به بی به خۆل، ئامین.

خه سوو:

(گوئی گرتبوو): تو له ی خوی دهکاته وه، نه ده بوو یه کیکی وا هه رزان بگرم، به لام شایانیه تی. گرانیک رهفتاری جوانه. له سورا یه کیکی هه یه، دهلین ته نانه ت بۆن و به رامه ی پیرۆزیی گرتوو، به لام بیگومان سامانیکی پاره داوا دهکا. ۵۰ پیاسته رییه کی ئاوا ئابرووی نییه و ئیمانیشی هه ر بای ۵۰ پیاسته هه یه زیاتر نا. کاتی له مه یخانه که هی نامه وه خه ریک بوو وتاری دداو هاواری ده کرد: «جهنگ کۆتایی هات، له ناشتی بترسن!» دهبی بچینه ژووره وه.

گروشه:

(کیک به میخل ددا): میخل، کیکه که بخۆو ئاقل بیده نگ به. ئیمه ئیسنا خه لکی ریز لیگیرا وین. (سینیه کیکه کان ده بن بو میوانه کان. پیاوه که ی له گیانه لادا بوو له پشتی په رده که وه قیت بوته وه سهری دهر هیناوه ته دهره وه، له پشته وه سهیری دوو ژنه که دهکا. ئه مجا پال

دهکه ویتته وه. قه له ندره که دوو بوتلی له جبهه کهی دهر هیئاوه و
دهداته ئه و جوتیاره ی که له تهنیشتییه وه دانیشتووه. سی
مؤسیقاژهن هاتوونه ته ژووره وه، که قه له ندره که به دم
زهرده خه نه وه دستیان بۆ راده وه شینئ.

خه سوو:

(به مؤسیقاژهنه کان): بهم ئامیرانه وه لیره چیتان دهوئ؟

مؤسیقاژهنه کان:

برا ئه ناستاز یوز - دست بۆ قه له ندره که دریژ ده کهن - پپی
وتین که لیره زهماوند ههیه.

خه سوو:

چی، تۆ هیشتا سی که سی دیکه م ده هینیتته سه ر؟ ده زانن، لیره
یه کیک که وتوو له گیانه لادایه؟

قه له ندره:

بۆ هونه رمه ند ئه کیک لاسد ره. له وانیه ببیتته مارشیک کزی
غمگین یان سه مایه کی شادی پرسه.

خه سوو:

به لای که مه وه بژهن، دستتان له خواردن پی هه لئاگیرئ.
(مؤسیقاژهنه کان مؤسیقایه کی تیکه ل ده ژهن. ژنه کان کیک
ده دهنه میوانه کان).

قه له ندره:

دهنگی که ره نا که وه کو گریانی به کولی مندالی بچووک وایه، ئه ی
چی دهنگیک به هه موو دنیا دا په خش ده که ی، که ره نای بچووک؟
جوتیاره که ی تهنیشته قه له ندره که:

ئه ی چیه ئه گه ر بووک که میک لاقی بۆ سه ما با بدا؟

قه له ندره:

لاقی بۆ سه ما بابدا یان ئیسک و پروسکی بۆ سه ما با بدا؟

جوتیاره که ی تهنیشته قه له ندره که:

(گۆرانی ده لئ):

کیژۆله ی قوون خر پیاویکی پیری هیئا.

وتی که وتۆته سه ر هاوسه رگیرییه که.

که حه زی له گه مه بی

له په یمانی هاوسه رگیرییه که دهرده چی

مۆم گونجاوتره.

(خه سوو سه رخۆشه کان وه دهرده نی. مؤسیقا راده گیری.

میوانه کان ته ریق بوونه ته وه. وچان).

میوانه کان:

(به دهنگی به رز): بیستووتانه: میری گه وره گه راوه ته وه؟ - به لام

میره کان دژین. ئوی، ده لئین، شای ولاتی فارس له شکرکی

گه وره ی داوه تی، بۆ ئه وه ی بتوانی نه زم بخاته ناو گروزنیا وه.

چۆن ئه مه شیاوه؟ خو شای ولاتی فارس دوژمنی میری

گه وره یه! به لام دوژمنی بینه زمییشه. به هه ر حال جهنگ کوتابی

هات. سه ربازه کانمان ده گه ریته وه.

(گروشه سینی کیکه که ی له دست ده که ویتته خواره وه).

ژنیک:

(به گروشه): سه رت ده سووریتته وه؟ ئه وه له شپرزهیته بۆ

یوسوپی نازیز. دانیسه و بحه سییره وه، نازیز.

(گروشه به لهرزۆکی دهووستی).

میوانهکان:

ئێستا هه موو شتیکی وهکو جارانی لی دیتته وه. ته نیا ئیستا باج زیاد دهبی، له بهر ئه وهی ئیمه دهبی حیسابی جهنگ بدهین.

گروشه:

(به کزیی): یه کیک وتی سهربازهکان گهراونه ته وه؟

پیاویک:

من.

گروشه:

ئه مه مه حاله.

پیاومهک:

(به ژنیکی): ملپچه که پیشانده! له سهربازیکمان کری. هی ولاتی فارسه.

گروشه:

(له ملپچه که ورد ده بیته وه): لیره ن. (وچانیکی دریژ دیتته ئاراوه، گروشه ده که ویتته سهر چۆک وهکو کیکه که کو بکاته وه. به لام خاچه زیوینه که له ملوانکه که ی ژیر بلووزه که ی دهرده هینی، ماچی ده کاو دهست به نزا دهکا).

خه سوو:

(له بهر ئه وهی میوانهکان به بیدهنگی سهیری گروشه ده که ن): چیتته؟ ناته وی خزمه تی میوانهکان بکه ی! کالفامیه کانی شار

پتوهندیان به ئیمه وه چیه؟

میوانهکان:

(له بهر ئه وهی گروشه ته ویلی به زهوییه که وه نووساندوو، گفتوگو که یان به دهنگی بهرز دهست پیده که نه وه): مرۆف ده توانی زینی فارسی له سهربازهکان بکری، هه ندیکیان به دارشقه دهیگۆرنه وه. ئه وانه ی سه ره وه ته نیا له لایه که وه ده توانن جهنگ ببه نه وه، به لام سه ربازهکان له هه ردوو لاهه ده دۆرین. به لای که مه وه ئیستا جهنگ کو تایی هاتوو. ئه مه شتیکی باشه، ئه گه ر نه توانن ئیتر ئیوه بو خزمه تی سه ربازی ببه ن. (جوتیاری سه ر نوینه که خو ی راست ده کاته وه. گو ی ده گری). ئه وه ی ئیمه پیویستمانه دوو هه فته ی دیکه ئاو و هه وای خو شه. دار هه رمیکانمان ئه مسال ه یچ نا گرن.

خه سوو:

(کیکیان ده داتی): هیشتا که میکی تر کیک بخۆن. عافی تان بی. هیشتا زۆر ماوه.

(خه سوو به سینیه خالییه که وه ده چیتته ژوره که وه. نه خو شه که نابینی و بو سینیه کی پر له کیکی سه ر زهوییه که داده چه میتته وه، کاتی نه خو شه که به دهنگی نووساوه وه دهست به قسه دهکا).

یوسوپ:

چه نیکی تر کیکیان به قورگه وه ده که ی؟ من کارخانه ی پارهم هه یه؟ (خه سوو داده چله کی و به حه په ساوییه وه زهق زهق ته ماشای دهکا. یوسوپ له پشتی په رده که وه دیتته ده ری). وتیان

که جهنگ کۆتایی هاتوو؟

ژنی پهگم:

(له ژورره که ی دیکه به میهره باننیه وه به گروهه): ئەم ژنه گه نجه که سی له جهنگ هه یه؟

پیاوهکه:

ئەمه هه وایکی خوۆشه که دهگه پینه وه. وانیه؟

یوسوپ:

چاو زهق مه که ره وه، ئەو که سه له کوپیه که تو وه کو ژن له گه ردنت ئالاندووم؟

(له بهر ئەوهی وه لآمی دهست ناکه وئ، له نوینه که داده به زئی و به له تردان به کراسه وه به تهنیشته دایکیدا دهچیتته ژورره که ی دیکه. خه سوو به له رزینه وه سینیه کیکه که ی به دهسته وه دوا ی ده که وئ).

میوانه کان:

(سهیری ده که ن، ده قیزین): مه سیح، مریه م و یوسف! یوسوپ!
(هه موو به ترسه وه هه لدهستن، ژنه کان به ره و ده رگا پاله په ستۆکی ده که ن. گروهه، هیشته له سه ر چۆکه، ئاو و ده داته وه له جوتیاره که راده مینئ).

یوسوپ:

خواردنی پرسه، ئەمه تان به دلّه. بۆ ده ره وه، پێش ئەوهی به شهق ده رتان بکه م.

(میوانه کان به شیرزهیی ماله که به جی ده هیلن).

(به پروترشییه وه به گروهه): ئەمه ریسه که ت لئ ده کاته وه به

خوری، وانیه؟

(له بهر ئەوهی گروهه هیهچ نالی، یوسوپ وه رده چه رخیته وه و کیککی گه نه شامی له سینیه که ده با، که به دهستی خه سوو وه یه).

گۆرانیهیژ:

ئاخ پیوه بوون! ژنه ده زانی که میردی هه یه!

به رۆژ مندا له که ی هه یه. به شه ویش پیاو.

ئازیز شه و و رۆژ به پیوه یه.

ژن و میرد له یه که راده مین. ژورره که بچکۆله یه.

(جوتیاره که به پروتی له ته شتیکی داریندا دانیشتوو وه و خه سوو به دۆلکه یه ک ئاو ده کاته ته شته که وه، له ژورره که ی تهنیشته وه گروهه لای میخل هه لته رووشکا وه، که یاری دۆشه کی پووش پینه کردن ده کا).

یوسوپ:

ئەمه کاری ئەوه نه ک تو. له کوپیه دیسان؟

خه سوو:

(بانگ ده کا): گروهه! جوتیاره که پرس یاری تو ده کا؟

گروهه:

(به میخل): ئەوه دوو کونی دیکه ن، ده بی هیشته ئەوانیش پینه بکه ی.

یوسوپ:

(کاتی گروهه دیتته ژورره وه): وه ره پشتم بشو!

گروشه:

جوتيارهكه ناتوانى خوځى بيكا؟

يوسوپ:

«جوتيارهكه ناتوانى خوځى بيكا؟» به له عننه بى، فلچهكه هه لگره! تو ژنمى يان نامو؟ (به خه سوو): زور سارده!

خه سوو:

دهرؤم ئاوى گهرم دههينم.

گروشه:

با من برؤم.

يوسوپ:

تو دههينيتتهوه! (خه سوو دهروا) توندتر بيشؤ! وا خوت پيشان مهده، تو زور جار پياوى رووت بينيوه. مندا لكهت به ههوا دروست نه بووه.

گروشه:

مندا لكه به خو شيبه وه له دايك نه بووه، نه گهر جوتيارهكه مه به ستي ئه وه يه.

يوسوپ:

(به زهرده خه نهى ته وساوييه وه ئاورى لى دداته وه): تو وا ديارنيت. (گروشه واز له پشت شوړيني دههينى و دهكشيته وه. خه سوو ديتته ژوروى) شتيكى دانسقهت به تووشه وه كردووم، ژنه كه م كه مدويه كى ئيزعاجه.

خه سوو:

به دل و به گيان له گه لدا نيبه.

يوسوپ:

ئاوى تيكه، به لام ئاگاداربه. ئاى! پيم وتى ئاگاداربه. (به گروشه): پيم سهير ده بى، نه گهر له شار هيچت به سهرنه هاتبى، نه گينا بوچى ليره ي؟ به لام من باسى ئه وه ناكم. من هيچيشم دژى مندا له ناشه رعييه كه نه گوتووه، كه بو ت هيناومه ته ماله وه، به لام خه ريكه له گه ل تودا سه برم نامينى. ئه مه دژى سروشته. (به خه سوو): زياتر! (به گروشه): نه گهر سه ربازه كى ميرديشت بگه رپته وه تو شووت كردووه.

گروشه:

به لى.

يوسوپ:

به لام سه ربازه كى ميردت ناگه رپته وه، تو پيوست ناكه له و بروايه دا بى.

گروشه:

نه خير.

يوسوپ:

تو فيلم لى دهكه ي. تو ژنمى و ژنيشم نيت. له و شوينه ي لى راده كشيى، هيچى لى نيه و كه سى تريش ناتوانى له وئ پالكوئ. كه به يان يان دهچم بو سه ر كيلگه زور شه كه تم؛ كه ئيواران دهچم بخه وم، وه كو شه يتان به خه به رم. خودا ره گه زيكي پى به خشيوى و، تو چى دهكه ي؟ كيلگه كه م هينده بهر ناگرئ، كه بتوانم له شار ژنيك بكرم و ئه وئيش هيشتا ريگايه كى ديكه يه. ژن له كيلگه بزار دهكاو لاقى دهكات وه، لاي

ئېمە لە ساانامەدا وا نووسراوه. گویت لیمه؟

گروشه:

بهائی. (به دهنگی نزم): من به حهقی نازانم که فیلت لی بکه.

یوسوپ:

به حهقی نازانی! ئاوی تیکه! (خهسوو ئاو دهکاته تهشتهکهوه)
ئای!

گۆرانیبیژ:

کاتی له سهەر چۆم دانیشتبوو، بۆ ئهوهی که تانهکه بشوا
وینهکهی له لیشاوهکهدا دهبینی و لهگهڵ مانگی ریکردوودا
رهنگی روخساری پتر پهپری.

کاتی قیت بووهوه، بۆ ئهوهی که تانهکه بگوشی
گوپی له دهنگی بوو له دارکهوتهوه ههلی کرد،
دهنگی نزم بوو

لهگهڵ مانگی ریکردوودا.

بههانه و ههناسهی قوول پتر بوون،

فرمیسک و ئارهقه رژینران

لهگهڵ مانگی ریکردوودا مندا له که گوره بوو.

(له کهناری چهمیکی بچکۆلهدا گروشه له سهەر چیچکان
دانیشتوووه که تان له ئاو ههلهکه کیشی. له دوورهوه چهند
مندا لیک وهستاون. گروشه لهگهڵ میخل قسه دهکا).

گروشه:

میخل، دهتوانی یارییان لهگهڵ بکهی، بهلام مهیه له فهرمانت به

سهردا بکهن، له بهر ئهوهی تۆ له ههموویان بچووکتی.

(میخل سهەر دهله قیننی و دهچی بۆ لای مندا لهکانی دیکه.

یارییهک دروست دهبی).

گهورهترین کور:

ئهمرۆ گه مهی-مل-په راندنه. (به کورپیکی قهلهو): تۆ میری و
پیدهکه نی. (به میخل): تۆ شاردار ی. (به کچیک): تۆ ژنه که ی
شاردار ی، تۆ دهگری کاتی مله که دهپه رینری. من مله که
دهپه رینم. (شمشیر ه دارینه که پیشاندهدا). بهمه. یه کهم جار
شاردار دهبریتته ته لاره که وه. میر له پیشه وه دهروا، له دوا ییدا
ژنی شاردار دی.

(په وه که خۆی ریکدهخا، کوره قهله وه که له پیشه وه دهروا و
پیدهکه نی. ئهجا میخل و گهورهترین کور دین و دوا ی ئه وه
کچه که دی. که دهگری).

میخل:

(ده وهستی): ملیش دهپه رینری.

گهورهترین کور:

ئه وه ده کهم. تۆ بچووکتی نی. شاردار ئاسانترینه. بکه وه سهەر
چۆک و بیه له ملت به رینن، زۆر ئاسانه.

میخل:

شمشیریشته هه بی.

گهورهترین کور:

ئه مه شمشیری منه. (شه قیک له میخل دهدا).

كچهكه:

(بانگی گروشه دهكا): ئەو نایه‌وێ یاریمان له‌گه‌ڵ بكا.

گروشه:

(پێده‌كه‌نێ): ده‌وتری بیچوووه قاز زوو فێری مه‌له ده‌بی.

گه‌وره‌ترین كور:

تۆ ئە‌گه‌ر بتوانی پێبكه‌نی.

(میخڵ سه‌ر راده‌وه‌شینی).

كور هه‌له‌وه‌كه:

من له هه‌موویان باشتەر پێده‌كه‌نم. بیه‌لی با ئە‌و جارێ مل

به‌په‌رینی، ئە‌مجا تۆ ملی ئە‌و به‌په‌رینه و ئە‌مجا من.

(گه‌وره‌ترین كور به‌ نابه‌دلییه‌وه شمشیره دارینه‌كه‌ی ده‌دات و

خۆی ده‌خاته سه‌ر چۆك، كور هه‌له‌وه‌كه دانیشه‌توووه، به‌ ئە‌ژنۆی

خۆیدا ده‌داو پر به‌ دل پێده‌كه‌نێ. كچه‌كه زۆر به‌ ده‌نگی به‌رز

ده‌گری. میخڵ شمشیره گه‌وره‌كه راده‌وه‌شینی و ملی

ده‌په‌رینی، له‌گه‌ڵ مل په‌راندنه‌كه‌دا ده‌كه‌وێ).

گه‌وره‌ترین كور:

ئای! من پیت پێشان ده‌ده‌م، چۆن به‌ راستی مل ده‌په‌رینی!

(میخڵ راده‌كا، منداڵه‌كان به‌ دوایدا. گروشه پێده‌كه‌نێ، له

پشته‌وه سه‌هیریان ده‌كا. كاتی وه‌رده‌چه‌رخیشه‌وه، سیمۆن

خاخاقای سه‌رباز له‌وبه‌ره‌وه‌ی چۆمه‌كه راره‌ستاوه. جلی

یه‌كپۆشیی درای له‌ به‌ره).

گروشه:

سیمۆن!

سیمۆن:

ئێوه گروشه فاخاندزیه‌ه؟

گروشه:

سیمۆن!

سیمۆن:

(فه‌رمیانه): سلۆی خوداو سه‌لامه‌تی بۆ ئە‌م كیژۆله‌یه.

گروشه:

(به‌ دلخۆشییه‌وه هه‌له‌ده‌ستیه‌ سه‌ر پێ و به‌ قوولی خۆی

داده‌چه‌مینیته‌وه): سلۆی خودا له‌ جه‌نابی سه‌رباز بی.

سوپاس بۆ خوا كه به‌ سه‌لامه‌تی گه‌رايه‌وه.

سیمۆن:

ماسییه بچووكه‌كه گوتی، ماسی باشتریان له‌ من دۆزییه‌وه، له

به‌ر ئە‌وه منیان نه‌خوارد.

گروشه:

شاگردی ئاشپه‌زه‌كه گوتی، ئازایه‌تی، پالوان گوتی، نه‌خیر

به‌خت.

سیمۆن:

ئێه ئیره‌ چۆنه‌؟ زستان لیره‌ ته‌حه‌مول ده‌كرا؟ دراوسی به

ته‌نگتانه‌وه ده‌هات؟

گروشه:

زستان كه‌مێك سه‌خت بوو، دراوسیكه وه‌كو هه‌میشه بوو،

سیمۆن.

سىمۆن:

مرۆڧ دەتوانى پرسیار بکا: ھىشتا كەسىكى ديارىكراو ئەو نەرىتەسى ھەپە، لە كاتى جل شۆرىندا لاقى بخاتە ئاۋەكەۋە؟

گروشه:

ۋە لامەكە «نە» ە، لە بەر چاۋەكانى نىۋ دارو دەۋەنەكە.

سىمۆن:

كىژۆلە باسى سەرباز دەكا. لىرە خەزنەدار ۋەستاۋە.

گروشه:

ئەمە ۲۰ پياستەر نىپە؟

سىمۆن:

دالدىش.

گروشه:

(فرمىسك دەزىتە چاۋى): لە پشتى سەربازگەكەۋە، لە ژىر دارخورماكاندا.

سىمۆن:

بە تەۋاۋى لەۋى. دەبىنم، مرۆڧ بە دەۋرۋبەردا گەپراۋە.

گروشه:

مرۆڧ گەپراۋە.

سىمۆن:

مرۆڧ لە بىرى نەكردۋە. (گروشه سەر پادەۋەشىنى). ۋەكو دەۋترى، ھىشتا دەرگا لە چوارچىۋەى خۆىداپە؟ (گروشه بە بىدەنگى سەبرى دەكاۋ جارىكى دىكە سەرى پادەۋەشىنى).

ئەۋە چىپە؟ شتىك لە جىى خۆىدا نىپە؟

گروشه:

سىمۆن خاخاڧا، من ھەرگىز ناتوانم بۆ نوخا بگەپرىمەۋە. شتىك پروویداۋە.

سىمۆن:

چى پروویداۋە؟

گروشه:

ۋا ھاتە پىشى، كە من لە سۋارىكى زىپۆشم دا.

سىمۆن:

دەبى گروشه ڧاخاندزە ھۆپەكى گرىنگى ھەبوۋى.

گروشه:

سىمۆن خاخاڧا، من ناۋىشم ۋەكو جاران نەماۋە.

سىمۆن:

(پاش ۋچانىك): ئەمە تىناگەم.

گروشه:

سىمۆن، ژنان كەى ناۋەكانىان دەگۆرن؟ بىپەلە با من بۆتى روون بگەمەۋە. ھىچ لە نىۋانماندا نىپە، ھەموو شتىك لە نىۋانماندا ۋەكو خۆى ماۋەتەۋە، دەبى بروام پى بگەى.

سىمۆن:

چۆن ھىچ شتىك لە نىۋانماندا نىپە ۋە بەلام بە جۆرىكى دىكەپە؟

گروشه:

چۆن بۆتى روون بگەمەۋە، ھىندە خىراۋ ئەم چەمە لە

نیوانماندا، ناتوانی به سهر پردهکه‌دا بیی؟

سیمۆن:

له‌وانه‌یه ئیتر پیویست نه‌کا .

گروشه:

زۆر پیویسته . وهره ئەمبه‌ره‌وه، سیمۆن، خیرا!

سیمۆن:

کیژۆله ده‌یه‌وی بلی، که مرۆف دره‌نگ هاتوو؟

(گروشه به در‌دۆنگییه‌وه سه‌یری ده‌کا، روخساری به فرمی‌سک داپۆشراوه . سیمۆن له بۆشایی ده‌روانی . پارچه‌داریکی هه‌لگرتوووه ده‌یتاشی).

گۆران‌بیژ:

هینده وشه ده‌وترین، هینده وشه بیده‌نگییان لی ده‌کرۆ .

سه‌ربازه‌که هاتوو، له کوپوه هاتوو نایلی .

گوئی بگرن، چی بیر کرده‌وه، به‌لام نه‌یگوت:

جه‌نگ له کازیوه‌دا ده‌ستی پیکرد،

له نیوه‌رۆدا خویناوی بوو .

یه‌کم که‌س له پیشمدا که‌وت، دووهم له پشتمه‌وه،

سییه‌م له تهنیشتمه‌وه .

به سهر یه‌که‌مدا رویشتم، دووهمم به جیه‌ه‌شت،

سییه‌م سه‌روان کوناودهری کرد .

برایه‌کم به تفه‌نگ مرد، براکه‌ی دیکه‌م به دووکه‌ل .

ئاگر نرا به گهر‌دنه‌وه،

ده‌سته‌کانم له ده‌ستکێشدا، پتییه‌کانم له گۆره‌ویدا به‌ستبوویان .

گۆپکه‌ی سپیدارم ده‌خوارد، شیله‌ی دارکه‌وتم ده‌خواردوه،

له سهر به‌رد، له ئاودا ده‌خه‌وتم .

سیمۆن:

له ناو گژو گیاه‌که‌دا کلاویک ده‌بینم . منداڵ له ئارادایه؟

گروشه:

به‌لی، سیمۆن، چون ده‌توانم بیشارمه‌وه، به‌لام نامه‌وی

خه‌مبارت که‌م، هی من نییه .

سیمۆن:

ده‌وتری: ئە‌گه‌ر جارێک با هه‌لبکا، به ناو هه‌موو کون و

که‌له‌به‌ریکدا هه‌لده‌کا . پیویست نا‌کا خانم له‌وه زیاتر بلی .

(گروشه سه‌ری دادنه‌وه‌ینی و هیچی دیکه نالی).

گۆران‌بیژ:

تاسه هه‌بوو، که چاوه‌روانی نه‌کرد .

سویند شکینرا . بوچی، هیچی پینه‌گوترا .

گوئی بگرن، چون بییری کرده‌وه، به‌لام نه‌یگوت:

سه‌ریان، کاتی له شه‌ردا ده‌جه‌نگای

له شه‌ریکی خویناویدا، له شه‌ریکی تفت و تالدا

من منداڵیکم تووش بوو، داماو بوو

دل‌م نه‌یه‌یلا به جی به‌یلم .

ده‌بوو مشوری بخۆم، ئە‌گینا ده‌فه‌وتا

ده‌بوو بۆ نانه‌ره‌قی سهر زه‌وی داچه‌می‌مه‌وه

دەبوو خۆم بە فەتارەت بدم بۆ ئەو شتەى، هى خۆم نەبوو.
مندالە نامۆكە.

دەبى يەككە كۆمەككەر بى.

چونكە درەختى بچووك ئاوى دەوى.

گوپرەكە رپى لپى ون دەبى، ئەگەر گاوان بخەوى
كەس گوپى لە دەنگى نابى!

سىمۆن:

ئەو خاچەى كە دام پىت بمدەرەو، يان باشتەرە فرپىدە
چەمەكەو. (بۆ رپوشتن وەردەسوورپىتەو).

گروشه:

سىمۆن خاخافا، مەرۆ، مندالى من نىيە، هى من نىيە! (گوپى)
لە مندالەكان دەبى بانگ دەكەن). مندالان، چىيە؟

دەنگ:

ئەمانە سەربازن! ميخل لەگەل خۆيان دەبەن!
(گروشه حەپەساو. دوو سەربازى زرىپوش بەرەو رووى دىن،
ميخيليان بە دەستەوويه).

سەربازىكى زرىپوش:

تۆ گروشهى؟ (گروشه سەر دەلەقنى). ئەمە مندالى تۆيە؟

گروشه:

بەلى. (سىمۆن دەروا) سىمۆن!

سەربازى زرىپوش:

ئيمە فەرمانى دادگامان پىيە، ئەم مندالەى لە سەرپەرشتى تۆدا

بينيمانەو، بەرىن بۆ شار، چونكە گومان دەكرى، ئەمە ميخل
ئەباشقىلى بى، كورى شاردار گيورگى ئەباشقىلى و ناتىلا
ئەباشقىلى ژنى. ئەمە كاغەزەكەيە بە مۆرەكانەو.
(مندالەكە لەگەل خۆياندا دەبەن).

گروشه:

(بە دواياندا رادەكا، بە دەم هاوار كردنەو). تىكايە لپرە بەجپى
بەيلن، مندالى منە!

گورانپىز:

سوارە زرىپوشەكان مندالە بە نرخەكە لەگەل خۆيان دەبەن،
بەدبەختەكە بۆ شارە پرمەترسىيەكە بە دوايان كەوت.

دايكە راستەقینەكەى داواى مندالەكەى كردەو.

لەلەكەى دراىە دادگا.

كى پرىارى ئەم حالە دەدا، مندالەكە بەر كى دەكەوى؟

دادوەر كى دەبى، يەككى باش، ياخود خراپ؟

شار دەسووتا. ئازداك لە سەر كورسى دادوەر دانىشتبوو.

دەست بە خواردنی دەکا). لە مێژووە هیچت نەخواردوو؟
(پەناھەندەکە دەبلمینێ). بۆچی وا راتکرد، هەمی حیز؟
پۆلیسەکە ھەر نەیدەبینیت.

پەناھەندە:

دەبوو.

ئەزداک:

ورە بەردان؟ (پەناھەندە پیرەکە بە بێ ئەوھی لێ تیبگا لێی ورد دەبیتەو). زراو چوون؟ ترس. ھم. وەکو میریکی گەورە یان وەکو مالۆس مەلچە مەکە! من تەحەمولی مەلچە مەلچ ناکەم. مرۆف تەنیا دەبێ تەحەمولی بۆگەنێکی خاوەن شکۆ بکا، بەو جۆرەیی خوا خولقاندوووەتی. نەک تۆ. من لە سەر دادوهریکم بیست، کە لە بازارێ لە کاتی نانخواردندا لە بەر ناوابەستەیی تری لێداو. کە لە کاتی خواردندا تەماشای تۆ دەکەم بیرۆکەیی ترسناکم بۆ دێ. بۆ هیچ قسە ناکە؟ (بە توندی): دەستەکانتم پێ پێشانده! گویت لێ نییە؟ دەبێ دەستەکانت پێشان بدە. (پەناھەندەکە بە دوولییەو دەستەکانی بۆ رادەگرێ) سپی. تۆ خۆ ھەر سوالکەر نیت! ساختەچیتیی، فیلیکی گۆراو! منیش تۆ وەکو مرۆفیککی سەرراست دەشارمەو. بەلام بە راستی بۆ رادەکەیی، کە تۆ خاوەن مولکی، چونکە تۆ خاوەن مولکی، نکۆلی لێ مەکە، من لە پوختسارت دەیبینم ھەست بە گوناھباری دەکە! (ھەلەستیتە سەر پێ). بۆ دەرەو! (پەناھەرەکە بە نادلنیایییەو سەیری دەکا). چاوەروانی چیت، لە جوتیار ھەلەدەر؟

چیرۆکی دادوهرەکە

گۆرانیبیژ:

ئێستا گوێ لە چیرۆکی دادوهرەکە بگرن:
چۆن بوو دادوهر، چۆن حوکمی دەدا، چۆن دادوهریک بوو.
لە یەکشەمەیی جەژنی رابوونە گەورەکەدا،
کاتی میری گەورە پووختنراو
ئەباشقیلی شاردار، باوکی ئەم مندالە، بوو قوربانیی
دەفتەرداری گوند ئەزداک لە دارستاندا پەناھەندەییەکی
دۆزییەو
لە کوخەکەیی خۆیدا شاردییەو.
(ئەزداک بە شەرەو پڕەو مەستە، یارمەتی پەناھەندەییەک دەدا،
کە وەکو سوالکەر خۆی لە بەر کردوو بچیتە کوخەکەو).

ئەزداک:

فیشکەفیشک مەکە خۆ تۆ ئەسپ نیت. لای پۆلیسیش یارمەتیت نادری، ئەگەر تۆ وەکو چلمیکی نیسان رابکە. پیت دەلیم، رابووستە. (جاریکی دیکە پەناھەندەکە دەگریتەو، کە خەریکە مل دەنێ، وەکو بیەوئ بە نیو دیواری کوخەکەدا مل بنی). دانیشە نان بخۆ. ئەو پارچەییەک پەنیرە. (لە سندوقیکەو لە ژێر شەرەو پڕەدا پەنیریک دەردەھینێ و پەناھەندەکە چلپسانە

په‌ناهنده:

راو نراوم، تکای ئاگاداریی ته‌واوتان ده‌که‌م، پیشنیار ده‌که‌م.

ئەزداک:

ده‌ته‌وئ چی بکه‌ی، پیشنیاریک؟ ئە‌مه‌ چله‌پۆپه‌ی بیشه‌رمییه‌!
پیشنیاریک ده‌کا! گازلگیگراو هه‌تا خوین لیهاتن په‌نجه‌ی خو‌ی
ده‌خورینئ، زه‌رووش پیشنیاریک ده‌کا. پیت ده‌لیم، بۆ ده‌ره‌وه‌!

په‌ناهنده:

روانگه‌ت تیده‌گه‌م، قه‌ناعه‌ت. ۱۰۰۰۰۰ پیاسته‌ر بۆ شه‌ویک
ده‌ده‌م، باشه‌؟

ئەزداک:

چی، ده‌ته‌وئ بلئی، تۆ ده‌توانی بمکری؟ بۆ ۱۰۰۰۰۰ پیاسته‌ر؟
زه‌ویوزاریکی په‌رپووت. با بلئین ۱۵۰۰۰۰ کوا پاره‌که‌ت؟

په‌ناهنده:

بیگومان پیم نین، بۆمی ده‌نیرن، هیوادارم به‌دگومان نه‌بن.

ئەزداک:

به‌ قوولیی به‌دگومانم. بۆ ده‌ره‌وه‌!
(په‌ناهنده‌که‌ هه‌لده‌ستی و بۆ ده‌رگا‌که‌ مل ده‌نی. ده‌نگیک له
ده‌ره‌وه‌).

ده‌نگ:

ئەزداک!
(په‌ناهنده‌که‌ ده‌گه‌ریته‌وه‌، بۆ گۆشه‌که‌ی پیچه‌وانه‌ مل ده‌نی،
ده‌وه‌ستی).

ئەزداک:

(ده‌قیژینئ): من کاتی قسه‌کردنم نییه‌. (ده‌چیته‌ به‌رده‌م
ده‌رگا‌که‌). دیسان سیخوریی ده‌که‌ی، شاوفا؟

شاوفا‌ی پزلیس:

(له‌ ده‌ره‌وه‌، به‌ سه‌رکۆنه‌کردنه‌وه‌): تۆ دیسان که‌رویشکیکت
گرتووه‌، ئازداک. تۆ گفتم پیدام، که‌ ئیتر شتی وا روو نادا.

ئەزداک:

(به‌ توندی): باسی شتگه‌لیک مه‌که‌، که‌ تۆ لییان تیناگه‌ی،
شاوفا. که‌رویشک گیانه‌وه‌ریکی مه‌ترسیدارو زیانبه‌خشه‌، که‌
پروه‌که‌کان ده‌خوا، به‌ تایبه‌تی ئە‌وه‌ی پیتی ده‌وترئ گزوگیا، له‌
به‌ر ئە‌وه‌یشه‌ ده‌بی قه‌لاچۆ بکری.

شاوفا:

ئەزداک، هینده‌ له‌گه‌لمدا سامناک مه‌به‌. کاره‌که‌م له‌ ده‌ست
ده‌ده‌م ئە‌گه‌ر دژی تۆ هیچ نه‌که‌م. خو من ده‌زانم تۆ دلئیکی
باشت هه‌یه‌.

ئەزداک:

من دلئ باشم نییه‌. چهند جارت پی بلیم، که‌ من مروڤئیکی
روڤانیم؟

شاوفا:

(فیل‌بازانه‌): ئە‌زداک من ده‌زانم. تۆ خو‌ت ده‌لئی، که‌ تۆ
مروڤئیکی بالاده‌ستی؛ من لی‌ت ده‌پرسم، وه‌کو مروڤئیکی
مه‌سیحی و ناشی: گه‌ر که‌رویشکیک له‌ میر بدزری‌ت، منیش
پۆلیسم، ده‌بی چی له‌و تاوانباره‌ بکه‌م؟

ئەزداك:

شاوفا، شاوفا، شەرم بىكە! لىرە ۋەستاۋى و پىرسىيارم لى دەكەي، ھىچ شىتېكى دىكەيش نىيە بتوانى لە پىرسىيار فرىودەرتىر بى. ۋەكو تۆ ژنىك بى، بۆ نمونە نونوڭنا، ئەو مەخلوقە خراپە و ۋەكو نونوڭنا رانتم پىشان دەدەي و لىم دەپىرسى، چى لە رانم بىكەم، رانم گازم لى دەگرى، ئەمە بىگوناھانەيە كە نونوڭنا دەيكا؟ نەخىر، من كەرويتشكىك دەگرم، بەلام تۆ مروڭقىك دەگرى. مروڭ لە نمونەي وىنەي مروڭ كراۋە، بەلام كەرويتشك نە، تۆ ئەمە دەزانى. من كەرويتشكخورم، بەلام تۆ مروڭخورى، شاوفا، خودا دادوهرى ئەمە دەكا. شاوفا، برۆرەۋە بۆ مالىۋەۋە پەشىمان بىرەۋە. نەخىر، راۋەستى، لەۋانەيە ئەمە شىتېك بى بۆ تۆ. (سەپىرىكى پەناھەندەكە دەكا، كە ۋەستاۋە ھەلدەلەرزى). نەخىر، نە، ھىچ نىيە. برۆرەۋە بۆ مالىۋەۋە پەشىمان بىرەۋە. (دەرگاگەي بە روۋدا دادەخا. بە پەناھەندەكە): ئىستا پىت سەپىرە، وا نىيە؟ كە نەتمدەيە دەستەۋە. بەلام من ناتوانم ھەتا مېروۋىيەك بدەمە دەستى ئەم گىيانەۋەرەۋە، بىزم لى دەبىتەۋە. لە بەردەم پۇلىس ھەلمەلەرزە. ھىندە پىرو ھىندە ترسەنۆك. پەنيرەكەت تەۋاۋە، كە، بەلام ۋەكو پىۋىكى ھەژار، ئەگىنا دەتگرن. دەبى پىشانىشت دەم، پىۋىكى ھەژار چۆن رەفتار دەكا؟ (فشارى دەخاتە سەر بۆ دانىشتن و دىسان پارچە پەنيرەكە دەداتەۋە دەستى). سىندوقەكە مېزە. مەچكەكانت بخەرە سەر مېزەكە و، ئىستا گەمارۆي پەنيرى سەر قابەكە بدە، ۋەكو يەككىك لە ھەموو چاۋتروۋكانىكدا بىھوئى لىت بەرى، چۆن دەتەۋى دلىيا بى؟

چەقۆكە ۋەكو داسىكى زۆر بچوۋك ھەلگىرە ئەۋەندە چىساھە سەپىرى پەنيرەكە مەكە، پتر بە خەمبارى سەپىرى كە، چونكە لە دەست دەچى، ۋەكو ھەموو شتە جوانەكان. (سەپىرى دەكا). بە دواتەۋەن، ئەمە بۆ تۆ باشە، تەنيا من چۆن بزىانم، كە لە تۆدا بە سەھوۋدا نەچوون؟ جارىكىان لە تىفلىس خاۋەن مولكىكىان ھەلۋاسى، توركىك بوو. توانى بۆيان بسەلمىنى، كە جوتيارەكانى چوار پارچە كىرۋە، نەۋەكو دوو پارچە ۋەكو نەرىت بوو، بە زۆر دوو قات لەۋانى دىكە باجى لى سەندبوون، بەپەرۋىشى لە سەروۋى ھەموو گومانىكەۋە بوو، بەلام ۋەكو تاۋانبارىك ھەر ھەلىيان ۋاسى، تەنيا لە بەر ئەۋەي تورك بوو، خۆ خەتاي ئەم نەبوو كە توركە، نادادپەرەۋەرىيە. بە رىكەوت و بە ناھەق گەيەنرايە سىدارە. بە كورتى: من متمانەم پىت نىيە.

گۆرانىيىز:

بەجوۋرە ئەزداك دالدىيەكى شەۋانەي دايە سۋالگەرە پىرەكە. بىستى، كە مىرى گەرە خۆيەتى، مىرى خنكىنەر شەرمى كرد، گلەيى لە خۆي كرد، فەرمانى بە پۇلىسەكە كرد بۆ نوخاي بەرى، بۆ بەردەم دادگا، بۆ حوكمدان. (لە ھەۋشەي دادستاندا سى سۋارى زىپۆش ھەلتروشكاۋن و دەخۆنەۋە. لە بەردەم كۆلەكەيەكدا پىۋىك ھەلۋاسراۋە كە جبەي دادوهرى لە بەردايە. ئەزداك دىتە ژوورەۋە، كۆت و زنجىرى لە دەستدەيەۋ شاوفا بە دۋاي خۆيدا رادەكىشى).

ئەزداك:

(دەقىزىنى): من يارمەتى مىرى گەرە، دزى گەرە، خنكىنەرى

گه وره دا تا هه لبيت! من داواي حوكميكي تيز له
دادگاكاريبهكي گشتيدا دهكهم. به ناوي دادپهروه ريبه وه!

سواری زړیپوشی یه کهم:

ئه مه چنه تهریکی سهیره؟

شاوفا:

ئه مه نه زداکی نووسکارمانه.

نه زداک:

من سووکم، من خائیم، من بهرپرسیارم! هه ولبدن، پولیس،
من خوم داوام کرد، که له کوټ و زنجیردا بو پایتخت بهیریم،
له بهر نه وهی من به هه له دالدهی میری گوره یان باشتره
بلین ساخته چی گه وره دا، وهکو من له پیی ئه م به لگه نامه یه ی
له کوخه که مدا دوزیمه وه، له دوا پیدا بوم روون بووه وه. (سواریه
زړیپوشه کان به لگه نامه که دهویننه وه. به شاوفا): ئیوه ناتوان
بخویننه وه. سهیر که، بهرپرسیاره که خوئی شکات له خوئی
دهکا! هه وال بده، چوون من توم ناچار کرد، نیوهی شهو له گه ل
مندا بو ئیره بیی، بو نه وهی هه موو شتیک روون بیته وه.

شاوفا:

هه موو شتیک به هه رشه، نه زداک ئه مه جوان نییه بو تو.

نه زداک:

که لبت داخه، شاوفا، تو له مه تینا گه ی. سه رده میکی نوی
هاتووه، که به سه ر تودا گرمه ی دی، تو حالت شره، پولیس له
ناو دهرین، پفت. له هه موو شتیک ده کو لرتیه وه، په رده ی له
سه ر هه لده درتیه وه. باشتر وایه خه لکی له خووه خوئی ناشکرا

بکا، له بهر چی، ناتوانی له دهستی گه ل قورتاری بی. پیان
بلین، چوون من به ناو کو لانی پینه دوزاندا هوارم ده کرد.
(دیسان به دست بادانکی زوره وه هوار دهکا، به گوشه ی
چاو سهیری سواریه زړیپوشه کان دهکا). «من له بیئاگاییه وه
هیشتم نه که له کبازه دهر بازی بی، براینه، پارچه پارچه م
که ن!» بو نه وهی پیش هه موو شتیک بکه وم.

یه کهم سواری زړیپوش:

ئه ی چوون وه لامیان دایته وه؟

شاوفا:

له کو لانی قه سابه کان دلنه وایبیان کرد و له کو لانی پینه دوزه کان
هه تا سکیان که وته ئیش پیی پیکه نین، ئه مه هه موو شتیک بوو.

نه زداک:

به لام لای ئیوه به شیوه یه کی تره، من دوزانم، ئیوه ئاسنین.
براینه، دادوهره که له کوئی، من ده بی لیم بکو لرتیه وه.

یه کهم سواری زړیپوش:

ئه وه دادوهره که یه. واز بینه له وهی، ئیمه بکه یته برا، نه و
کوئی مان ئه مرؤ ئیواره هه سته وهره.

نه زداک:

«ئه وه دادوهره که یه» ئه مه وه لامیکه که مرؤف هه تا ئیستا له
گروزنیا هه رگیز گوئی لینه بووه. شاریه کان، جه نابی شاررداری
خاوه ن شکو له کوئی؟ (دهست بو سیداره که دریز دهکا):
خاوه ن شکوئی لیره یه، نامو. سه روک باجر له کوئی؟
سه ر بازگری ده فته ردار؟ سه روک که شیشان؟ به ریوه بهری

پولیس؟ لیرہ، لیرہ، لیرہ، ہموویان لیرہن. برایان، ئەمە
ئەوہیہ، کہ من لیتان چاوەروان بووم.

دووم سواری زرتیپۆش:

راوہستی! چاوەرانی چیت دەکرد، تەپروکە؟

ئەزداک:

چی لە ولاتی فارسان روویدا، برایان، چی لە ولاتی فارساندا
روویدا.

دووم سواری زرتیپۆش:

ئەى چی لە ولاتی فارسان روویداوہ؟

ئەزداک:

پیش ٤٠ سال. ههـموویان، ههـلواسران، وهـزیرهـکان،
باجگرهـکان، باپیرم، مرۆڤیکى سهـیر بوو، به چاوى خۆى
بینیبوو. سى رۆژ، له ههـموو شوینى.

دووم سواری زرتیپۆش:

ئەى كه وهـزیر ههـلواسرا كى حوكمى دهـکرد؟

ئەزداک:

جوتیارىك.

دووم سواری زرتیپۆش:

ئەى كى فهـرماندهـیى لهـشكرى دهـکرد؟

ئەزداک:

سهـرباز، سهـربازىك.

دووم سواری زرتیپۆش:

ئەى كى مووچهـى دهـدا؟

ئەزداک:

خومگهـرىك، خومگهـرىك مووچهـى دهـدا.

دووم سواری زرتیپۆش:

ئەى كى دهـلى مافوورچنىك نهـبووه؟

یهكهم سواری زرتیپۆش:

ئەى بۆ ئەو ههـموو شتانه روویانداوه، فارسى!

ئەزداک:

بۆچی ههـموو ئەو شتانه روویانداوه؟ گوايه ئەمە پىویستی به
هۆى تايبهـته؟ بۆ تۆ خۆت دهـخوړینی، برا؟ جهـنگ! جهـنگى دريژ
خایهـن! نا دادپهـروهـرى! باپیرم گۆرانىیهـكى لهـگهـل خۆى
هیناوه، گۆرانىیهـكه باسى ئەوه دهـكا لهـوى چۆن بووه. من و
پۆلیسهـكهـى هاوړیکهـم، بۆتانی دهـلپین. (به شاوفا): گوريسهـكه
باش بگره، ئەمە لهـگهـلى دهـگونجی.

(گۆرانى دهـلى، شاوفا گوريسهـكهـى به دهـستهـوهـیه):

بۆچی كورهـكانمان ئیتر خوینیان لى نایه،

كچهـكانمان ئیتر ناگرین؟

بۆچی تهـنیا گوێرهـكهـكان لهـقهـسابخانه خوینیان ههـیه؟

بۆچی تهـنیا دار بییهـكانى كهـنارى گۆلى ورمى فرمیسكیان
ههـیه؟

پادشای مهـزن دهـبى دهـقهـرى تازهـى ههـبى،

جوتيار دەبى پارەى شيرەكەى رادەست بكا .

بۇ ئەوھى سەربانى دىنيا داگىر بكرى،

سەربانى كووخەكان ھەلدەگىرىن .

پىاۋەكانمان بە ھەر چوار ئاراستەدا پەلكىش دەكرىن،

بۇ ئەوھى ئەوانەى سەرەوھ لە مائەوھە بتوانن نان بخون

سەربازەكان يەكتىرى دەكوژن، سەرلەشكرەكان سالاو لە يەكتىر

دەكەن .

گاز لە قروشى باجى بىوھژن دەگىرى بزانن قەلب نىيە .

شمشپىرەكان دەشكىن .

ئەم جەنگە دۆراوھ، بەلام پارەى كلاوخودەكان دراوھ .

وا نىيە؟ وا نىيە؟

شاوفا:

بەلى، بەلى، بەلى، بەلى، بەلى، واىە .

ئەزداك:

دەتانهوى تا كۆتايى گوپتان لى بى؟

(سەربازى يەكەم سەرى دەلەقنىن).

سەربازى زىتپوشى دووھ:

(بە پۆلىسەكە): ئەو گۆرانىيەكەى فىر كردوى؟

شاوفا:

بەلى . تەنبا من دەنگم خوڭش نىيە .

سەربازى دووھى زىتپوش:

نەخىر . (بە ئەزداك): لە گۆرانى وتن بەردەوامبە .

ئەزداك:

كۆپلەى دووھم باسى ئاشتىى دەكا .

(گۆرانى دەلى):

فەرمانگەكان پراو پىرن، فەرمانبەران ھەتا سەر شەقامەكان

دانىشتوون .

پروپارەكان دەپژىنە سەر كەنارەكەو كىلگەكان وپىران دەكەن .

ئەوانەى خوپان ناتوانن پانتۆلەكانىان داكەنن، حوكمى

دەولەمەندەكان دەكەن .

ناتوانن ھەتا چوار بژمىرن، بەلام چوار بەشە ژەم نان دەخون .

جوتيارانى گەنمەشامى بە دواى كىياردا دەگەرىن، تەنبا برسى

دەبىنن .

تەونكارەكان بە شىرەو پىرەوھ تەونەكان بە جى دەھىلن

واىە؟ واىە؟

شاوفا:

بەلى، بەلى، بەلى، بەلى، بەلى، واىە .

ئەزداك:

لە بەر ئەوھ كورەكانمان ئىتر خوپىيان نارژى، ئىتر كچەكانمان

ناگرىن .

لە بەر ئەوھ تەنبا گوپىرەكە لە قەسابخانە خوپىنى ھەيە .

تەنبا لەوھرەگاكان بە بەيانىان لە سەر گوومى ورمى فرمىسكىان

ھەيە .

یهکهم سهربازی زرتیپۆش:

(پاش وچانیک): دتهوی ئهم گۆرانیه لیره له شار بلیی؟

ئەزداک:

چی خەوشیکی تێدایه؟

یهکهم سهربازی زرتیپۆش:

ئەو پەنگە سوورە لەوی دەبینی؟ (ئەزداک سەیری دەورووبەری خۆی دەکا). سووری سووتماکیک بە ئاسمانەوهیه. ئەو لە قەرەغی شارە. کاتێ کازبێکی میر ئەمرۆ بەیانی فەرمانی دا ملی ئەباشقیلی شاردار بپەین، مافوورچنەکانمانیش تووشی «نەخۆشی فارسی» بوون و پرسییان، ئایا کابێکی میریش بەشە ژەمیکی زۆر ناخوا. ئەمجا ئەمرۆ نیوهرۆیش دادوهری شاریان هەلواسی. بەلام ئیمە هەر مافوورچنیکمان بە دوو پیاستەر کردە ئاردهوا، تێدەگە؟

ئەزداک:

(پاش وچانیک): تێدەگەم.

(بە ترسەوه سەیریان دەکا و دوور دەکەوێتەوه، بەرەو کەنار، لە سەر زهوییهکە دادەنیشی و سەری دەخاتە نیو دەستەکانییهوه).

یهکهم سوارى زرتیپۆش:

(دواى ئەوهی هەموو خواردیانەوه، بە سێیهەم سەرباز): ئاگادار بە ئیستا چی دیت. (یهکەم و دووهم سوارى زرتیپۆش بەرەو ئەزداک دەچن، دەرگای چوونه دەرەوهی لی دەگرن).

شاوفا:

گەرەکانم، من لەو برۆایه دا نیم، که ئەو راستەوخۆ مرۆڤیکی خراب بێ. کهمیەک مریشک دەدزی و لیره و لەوی لەوانهیه که رویشکیک بدزی.

دووم سوارى زرتیپۆش:

(دەچی بۆ لای ئەزداک): تۆ هاتووی بۆ ئیره، که بتوانی لە ئاوی لێخندا ماسی بگری، وا نییه؟

ئەزداک:

(سەری بەرز دەکاتەوه و سەیری دەکا): من نازانم بۆچی هاتووم بۆ ئیره.

دووم سوارى زرتیپۆش:

تۆ یهکیکی که له گەل مافوورچنەکان دەستت تیکەله؟ (ئەزداک سەری رادهوشینی). ئەی ئەو گۆرانیه چیه؟

ئەزداک:

له باپیره مه وه بۆم ماوه ته وه. مرۆڤیکی گەمزەهی هیچ نەزان.

دووم سوارى زرتیپۆش:

راسته. ئەی ئەو خومگەرە چیه، که مووچە دەدا؟

ئەزداک:

ئەوه له ولاتی فارس بوو.

یهکهم سوارى زرتیپۆش:

ئەی ئەو خۆ خەتابارکردنە چیه، که تۆ میری گەرەت بە دەستی خۆت هەلنەواسیوه؟

ئەزداك:

خۆ پېم وتن، كە بەرەلام كرد؟

شاوفا:

من شاپهتي دەدەم، بەرەلام كرد.

(سوارە زىپۆشەكان ئازداك بۆ سىدارەكە پەلكيش دەكەن، ئەزداك ھاوار دەكا. ئەمجا بەرەلام دەكەن و تۆقىنەر پىدەكەنن. ئەزداك پىكەنپىكەنى تىكەلى پىكەنپىكەنى ئەوان دەكا و لە ھەموويان بەرزتر پىدەكەنى. ئەمجا كۆت و زنجىرەكەى لى دەكرىتەو. ھەموو دەست بە خواردەو دەكەن. مېرە قەلەو كە لەگەل كورپىكى گەنج دىتەو زوورى).

يەكەم سوارى زىپۆش:

(بە ئەزداك) ئەوا سەردەمە نوپىكەت دەست پىدەكا.

(دىسان پىكەنپىكەن).

مېرە قەلەو كە:

ھاوړپىيانم، لىرەدا چى ھۆيك بۆ پىكەنپىكەن ھەيە؟ مۆلەتى وشەيەكى جىدىم پى بدەن. مېرەكانى گروزنيا دوپنى بەياني حكومەتە بۆ جەنگ چلپسەكەى مېرى گەورەيان رووخاندو شاردارەكانيان لە ناو برد. بە داخەو مېرى گەورە خۆى ھەلاتووه. لەم كاتە كارەساتتەمىزەدا مافوورچنە ھەميشە نائارامەكانمان پركيشييان كرد، راپەرىنىك بەرپا بكەن و دادوهرى لای ھەموو كەس خۆشەويستمان ئىلو ئۆبەليانى بە نرخمان ھەلواسن. پەح، پەح، پەح. ھاوړپىيانم، ئىمە

پىويستمان بە ئاشتى، ئاشتى، ئاشتى، ئاشتى ھە گروزنيا. دادپەرورەيش! من بىزەرگان كازبىكى، برازاي خۆشەويستم ھىناو، مرقىكى بەرەوهر، دەبى بىتە دادوهرى نوئى. من دەلیم: پىيار لە لای گەلە.

يەكەم سوارى زىپۆش:

ئەمە واتە ئىمە دادوهر ھەلدەبىزىرین؟

مېرە قەلەو كە:

دروستە، گەل مرقىكى بەرەدار دادەنى. ھاوړپىيان راپوژكارىي بكەن. (لە كاتىدا سوارە زىپۆشەكان سەر بە يەكەو دەنن): پىوى بىدەنگ بە، شوپنەكە ھى تۆيە. كە مېرى گەورە دەستگىر كرا، پىويستمان بەو نامىنى مەرايى بۆ ئەم ھەرچى و پەرچىيانە بكەين

سوارە زىپۆشەكان:

(لە نىوان خۆياندا): خۆيان پىس كردووه، لە بەر ئەوھى مېرى گەورەيان ھىشتا نەگرتووه. ئىمە قەرزبارى ئەم مېرزاي گوندەين، ئەو بەرەلام كرد. ھىشتا ھەست بە دلىايى ناكەن، ھىشتا دەلین «ھاوړپىكانم» و «پىيار لە لای گەلە». ئىستا تەنانەت دادپەرورەى بۆ گروزنيا دەوئى. بەلام ھاركردن ھاركردەو ئەمە دەبىتە ھاركردن. ئىمە لە مېرزاي گوند دەپرسىن، ئەو ھەموو شتىك دەربارەى دادپەرورەى دەزانى. تۆ، نارەسەن، برازات وەكو دادوهر دەوئى؟

ئەزداك:

مەبەستتان منە؟

یہ کہم سواری زرتیپوش:

(دریژھی پیدهدا): برازات وھکو دادوھر دھوئی؟

ئەزداک:

لە من دەپرسن؟ ئیوھ لە من ناپرسن، وا نییھ؟

یہ کہم سواری زرتیپوش:

بۆ نا؟ وا دەزانی ھەمووی بۆ نوکتە یھ!

ئەزداک:

من وا لیتان تیدەگەم، کە ئیوھ دەتانەوئ ھەتا رەگەموو لئی بکوئنەوھ. قسەگەم راستە؟ تاوانباریکتان وھکو یەدەک ھە یھ، کە وھکو پالیئوراو پیشانی بدا چی دەتوانی بکا، یەکیکی دنیادیدە؟

یہ کہم سواری زرتیپوش:

با ببینن. ئیمە دوو دکتۆرە دەلەژنەکە ی شاردارمان لە خواروھ لە لایە. ئەوانە دینن.

ئەزداک:

راوھستی، ئەمە نابئی، ئیوھ نابئی تاوانباری راستەقینە بەینن، ئەگەر دادوھر دانەنرابی. با گامیشیکیش بی، بەلام دەبی دانرابی، ئەگینا یاسا دەشکینری، کە بوونەوھریکی زۆر ھەستەوھرە، وھکو زراو، کە ھەرگیز نابئی بە مست لئی بدری، ئەگینا مەرگ دیتە ئاراوھ. ئیوھ دەتوانن ھەردووکیان ھەلواسن، بەمە ھەرگیز ناتوانری یاسا پیشیل بکری، لە بەر ئەوھ ی دادوھر ئامادە نییھ. حوکم دەبی ھەمیشە لە جیدیەتیک سەرو مریدا بدری، ئەوھندە کالفامییھ. ئەگەر بۆ نموونە دادوھر پیک سزایەک بۆ ژنیک دەبریتەوھ، لە بەر ئەوھ ی نانیک گەنمەشامی

بۆ مندالەکە ی دزیوھ و دادوھر جبەکە ی لە بەر نییھ یان لە کاتی حوکمدانەکە دا خۆی دەخوریئ، بە جوڑیکی سنیھ کی جەستە ی پرووت بی، واتا، دەبی ئەمجا رانی بخوریئ، ئەمجا ئەو حوکمە شەرمەزارییھ و یاسا پیشیل کراوھ. پتر جبە یھ کی دادوھر و شەپقە یھ کی دادوھر دەتوانن حوکم بدن وھکو لە مرۆقیکی بە بی ھەموو ئەم شتانە. ئەگەر ئاگادار نەبن، یاسا وھکو ھیچ دەفەوتی. ئیوھ دۆلکە یھ ک شەراب بەوھ تاقی ناکەنەوھ کە بیدەن بە سەگیک، لە بەر ئەوھ ی کە شەرابەکە دەفەوتی.

یہ کہم سواری زرتیپوش:

ئە ی مشتومر کەر، پیشنیاری چی دەکە ی؟

ئەزداک:

من خۆم دەکەمە شکات لیکراویش. من دەیشزانم چۆن شکات لیکراویک. (شتیک بە گوئیاندا دەچریئ).

یہ کہم سواری زرتیپوش:

تۆ؟

(ھەموو زۆر بە دەنگی بەرز پیدەکەنن).

میرە قەلەوھکە:

بپاری چیتان دا؟

یہ کہم سواری زرتیپوش:

بپارمان دا کە پرۆقە یھ ک بکەین. ئەم ھاوړی باشەمان دەوری شکات لیکراو دەبینی، ئەمەیش کورسییھ کی دادوھر بۆ پالیئوراوھکە مان.

میره قه‌له‌ومکه:

ئەمە ئائاساییه، بەلام یۆچی نا؟ (بە برازاکیه‌ی): ریوی، تهنیا شتیکی شکلییه. چی فیر بووی، کی هاتوو، ئەوهی له سەر خو رادهکا، یان ئەوهی خیرا رادهکا؟

برازا:

مامه ئەرسن، ئەوهی بە ئەسپایی دئ.

(برازا له سەر کورسییه‌که دادەنیشی، میره قه‌له‌وه‌که له پشتییه‌وه راده‌وستی. سواره زریپۆشه‌کان له سەر پلیکانه‌که دادەنیشن و، ئەزداک دیتە ژووری و وه‌کو رۆیشتنی دیاری میری گه‌وره ده‌روا).

ئەزداک:

یه‌کیک لێریه‌که به‌مناسی؟ من میری گه‌ورهم.

میره قه‌له‌ومکه:

ئەو چییه؟

دووم سوار ی زریپۆش:

میری گه‌وره. به راستی ده‌یناسی.

میره قه‌له‌ومکه:

باشه.

یه‌که‌م سوار ی زریپۆش:

با دادوه‌رییه‌که ده‌ست پێکا.

ئەزداک:

وه‌کو بیستووومه، له به‌ر شه‌ر هه‌لگیرساندن شکاتم لی‌ کراوه.

مایه‌ی پیکه‌نینه. ده‌لیم: مایه‌ی پیکه‌نینه. ئەمه به‌سه؟ ئەگه‌ر ئەمه به‌س نییه، پارێزه‌رم له‌گه‌ڵ خو‌م هیناوه، وا بزائم ۵۰۰ (ده‌ست بو‌ پشته‌وه‌ی خو‌ی راده‌کیشی، وه‌کو پارێزه‌ریکی زوری به‌ ده‌وره‌وه‌ بئ) هه‌موو جیی دانیشتنه‌کانی هۆله‌که‌م بو‌ پارێزه‌ره‌کان ده‌وئ. (سواره زریپۆشه‌کان پیده‌که‌نن؛ میره قه‌له‌وه‌که‌یش له‌گه‌ڵیاندا پیده‌که‌نی).

برازا:

(به‌ سواره زریپۆشه‌کان): ده‌تانه‌وئ من دادوه‌ریی ئەم که‌یسه‌ بکه‌م؟ ده‌بی بلیم، که‌ من به‌ لای که‌مه‌وه‌ شتیکی ئائاسایی ده‌بینم، مه‌به‌ستم له‌ گو‌شه‌نیگای زه‌وقه‌وه.

یه‌که‌م سوار ی زریپۆش:

ده‌ست پێکه.

میره قه‌له‌ومکه:

(به‌ زه‌رده‌خه‌نه‌وه): سزای بده، ریوی.

برازا:

باشه. گه‌لی گروزنیا دژی میری گه‌وره، چیتان هه‌یه‌ بیخه‌نه به‌رچاو، شکات لیکراو؟

ئەزداک:

زۆر شت. بێگومان خو‌م خویندمه‌وه‌ که‌ له‌ جه‌نگدا دۆراوین. کاتی خو‌ی من جه‌نگم به‌ ئامۆژگاری نیشتمان په‌روه‌ری وه‌کو مامه‌ کازبیککی جار دا. وه‌کو شایه‌د ده‌که‌م بانگی مامه‌ کازبیککی ده‌که‌م. (سواره زریپۆشه‌کان پیده‌که‌نن).

میره قه‌لومکه:

(به سواره زریپۆشه‌کان، به پروووخۆشییه‌وه): توخمیکی نایابه،
وا نییه؟

برازا:

داواکارییه‌که‌ت ږه‌ت کرایه‌وه. بیگومان ناتوانی شکاتت لی
بکړی، له بهر ئه‌وه‌ی جاپی جه‌نگت داوه، که هه‌موو
دهسته‌لاتداریک جارو بار دهیکا، به‌لکو له بهر ئه‌وه‌ی خراب
به‌رپات کرد.

ئه‌زداک:

قسه‌ی قوږ. من هه‌ر به‌رپام نه‌کردوو. من وام کرد له لایه‌ن
میره‌کانه‌وه بکړی. بیگومان ئه‌وان تیکیان دا.

برازا:

نکوږلی له‌وه ده‌کهن، سوپاسالار بووبن؟

ئه‌زداک:

به هیچ جوړیک. هه‌میشه سوپاسالار بوومه. له کاتی
له‌دایکبووندا فه‌رمانم به مامانه‌که‌م کردوو. په‌روه‌ده کراوم،
له ئاوده‌ست پیسایي بکه‌م. وا راهاتووم فه‌رمان بکه‌م، هه‌میشه
فه‌رمانم به سهر کارمه‌نددا کردوو، قاسه‌کانم بدزن. ته‌نیا
کاتیک ئه‌فسه‌ر له سه‌ریاز ددا، که فه‌رمان بکه‌م، خاوه‌ن مو‌لک
ته‌نیا کاتیک له‌گه‌ل ژنی وه‌رزیردا دهنو، که به توندی فه‌رمان
بده‌م. مامه کازبیکي ته‌نیا به فه‌رمانی من ورگی هه‌یه.

سواره زریپۆشه‌کان:

(چه‌پله ئیده‌ده‌ن) چه‌ند باشه. بژی میری گه‌وره!

میره قه‌لومکه:

رئوی، وه‌لامی بده‌ره‌وه! من له پشتتم.

برازا:

من وه‌لامی دده‌مه‌وه، به جوړیک شایانی شه‌ره‌فی دادگا بی.
شکات لیکراو، شه‌ره‌فی دادگا بیاریزه.

ئه‌زداک:

قبوولمه. فه‌رمانیان پی بده دریزه به پرسیارو وه‌لام بدن.

برازا:

ئیه فه‌رمان به سهر مندا مه‌کهن. ئیه بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌کهن
میره‌کان ناچاریان کردی جاپی جه‌نگ بده ی. ئه‌ی چو‌ن ده‌توانی
بانگه‌شه‌ی ئه‌وه بکه‌ی، که میره‌کان جه‌نگه‌که‌یان شیواند.

ئه‌زداک:

خه‌لکی ته‌واویان نه‌ناردوو، له پارهدا ده‌ست پیس بوون،
ئه‌سپی نه‌خۆشیان هیناوه، له کاتی هیرشدا له فاحیشه‌خانه‌دا
خواردوو یانه‌ته‌وه. وه‌کو شایه‌د بانگی مامه کاز ده‌که‌م.
(سواره زریپۆشه‌کان پیده‌کهن).

برازا:

ده‌تانه‌وئې ئه‌و لاف و گه‌زافه زو‌ر زله بلاو بکه‌نه‌وه، که میره‌کانی
ئه‌م ولاته تی نه‌کو‌شاوون؟

ئه‌زداک:

نه‌خیر. میره‌کان تیکو‌شاوون. بو‌رئیکه‌وتنه‌نامه‌ی که‌ره‌سته و که‌ل
و په‌ل به جه‌نگ گه‌یاندن تی کو‌شاوون.

میره قەلەرەمکە:

(هەلەدەستى) ئەم قەسە زۆرن، ئەو پیاووە وەکو مافوورچن قەسە دەکا.

ئەزداک:

بە راستى؟ من تەنیا راستى دەلیم!

میره قەلەرەمکە:

هەلى واسن! هەلى واسن!

یەكەم سواری زىپۆش:

هەمیشە بە هیمنى، بەردەوام بە، خاوەن شكۆ.

برازا:

بەدەنگى! ئىستا حوكمەكە چار دەدم: دەبى هەلواسرى. بە مل. جەنگتان دۆران دوو. حوكمەكە درا. بە بى هەلۆشەنەو.

میره قەلەرەمکە:

(شىتگىرەنە): بیان بەن! بیان بەن! بیان بەن!

ئەزداک:

كوپى گەنج، بە جىدى ئامۆزگاريتان دەكەم لە شوینى گشتىدا نەكەونە زىقەزىق و قەسە بزىكاندن و قرتانندن. ناتوانن وەكو سەگى پاسەوان دامەزىنرىن، ئەگەر وەكو گورگ بلوورىن. تىگەيشتى؟

میره قەلەرەمکە:

هەلى واسن!

ئەزداک:

ئەگەر خەلكەكە هەست بەن، كە مىرەكان هەمان زمانى مىرى

گەرە قەسە دەكەن، مىرى گەرەو مىرەكانىش هەلەواسن. حوكمەكە هەلەدەستىنەو. هۆ: جەنگ دۆراو، بەلام نەوەك بۆ مىرەكان. مىرەكان جەنگى خۆيان بردووەتەو. ۳۸۶۳۰۰۰ پىاستەريان بۆ ئەسپ وەرگرتوو، بەلام ئەسپەكانيان نەگەيان دوو.

میره قەلەرەمکە:

هەلىان واسن!

ئەزداک:

۸۲۴۰۰۰ پىاستەر بۆ خوار دەمەنى سەرباز، كە بە جى نەهینراو.

میره قەلەرەمکە:

هەلىان واسن!

ئەزداک:

كەواتە براوون. جەنگ تەنیا بۆ گروزنیا دۆراو، كە لە بەردەم دادگادا ئامادە نىيە.

میره قەلەرەمکە:

هاورپىيان، من لەو برۆايەدام ئەمە بەس بى. (بە ئەزداک): تۆ دەتوانى برۆى، كەلەكباز. (بە سواری زىپۆشەكان): هاورپىيان، لەو برۆايەدام، ئىستا ئىو دەتوانن دادوهرە نوپىكە بسەلپىن.

یەكەم سواری زىپۆش:

بەلى، دەتوانىن. جبەى دادوهرەكە بىنینه خوارى. (یەككىيان دەچىتە سەر پشتى ئوى دىكەو جبەكە لە بەر هەلواسراوەكە دادەپچرى). ئەى ئىستا- بە برازا- تۆ لاچۆ، بۆ ئەووى لە سەر

کورسی راست قوونی راست دانیشتی. (به ئازداک) تۆ وهره پیتشهوه، له سهر کورسی دادوهر دانیشته. (ئەزداک دوودلە). له سهری دانیشته، مروّف. (سواره زریپۆشهکان به پال ئازداک دهخه نه سهر کورسییه که). هه میسه دادوهر که سیکی نارپه سهن بووه، ئیستاش دهبی دادوهر نارپه سه نیک بیت. (جبهی دادوهری دهدهن به سهر شاندا، سه به ته یه کی ده که نه سهر). سهیر کهن، چۆن دادوهریکه!

گۆرانی بیژ:

وڵات له شهیری برا کوژیدا بوو، فرمانر هوا دلتیا نه بوو.
سواره زریپۆشهکان ئەزداکیان کرده دادوهر.
ئەزداک بۆ دوو سال بووه دادوهر.

گۆرانی بیژ له گەل مۆسیقا ژهنهکانیدا:

کاتی ئاگره گه وره کان نیله یان دههات و
شاره کان شه لالی خوین بوون
له قوولاییه وه جالجالۆکه و سیسارک دهرده چوون.
له بهردهم دهر وازهی ته لاردا قه سابتک وه ستابوو
له میحرابدا کافرێک
له جبهی دادوهریشدا ئەزداک دانیشتبوو.

(ئەزداک له سهر کورسی دادوهری دانیشتووه، سێو پاک دهکا.
شاوفا به گسک هۆله که پاک دهکاته وه. له لایه که وه کهم
ئەندامێک له سهر عه ره بانه، پزیشکه شکات لیکراوه که و
شه لیک جل و بهرگی شرو وری له بهردایه. له لایه که ی دیکه وه
کورپکی گهنج، که له بهر گوشار خستنه سهر دراوه ته دادگا.

سواریکی زریپۆش به بهیداخی سواری زریپۆشییه وه پاسه وانی دهگرێ).

ئەزداک:

به رهچاو کردنی ئەو هه موو که یسه ئەمرۆ دادگای بالآ له یهک کاتدا له دوو که یس ده کو لیته وه. پیتش ئەوهی دهست پی بکه م
پراگه یاندنیکی کورت: من وهرده گرم. (دهستی پان دهکاته وه.
ته نیا گوشارده ره که پاره دهرده هینتی و دهیداتی). ری به خۆم
دهدهم، لایه نیک له بهر رهچاو نه کردنی دادگای بالآ- سهیری
که م ئەندامه که دهکا- سزا بدهم. (به پزیشکه که): تۆ پزیشکی،
تۆش- به که م ئەندامه که- داوای له سهر تۆمار دهکه ی. ئایا
پزیشکه که خه تابه ره بۆ ئەو بارودۆخه ی تۆ؟

که م ئەندامه که:

به لئی. خه تایی ئەو بوو من سه کته ی میتشک لئی دام.

ئەزداک:

ئەمه که مته رخه مییه له پیتشه دا.

که م ئەندامه که:

له که م ته رخه میی زیاتره. من بۆ خویندن قه رزم به م مروّفه دا.
هه رگیز هیچی لیتی نه دایه وه، کاتی بیستم، که نه خۆش به
خۆرایی چاره سه ر دهکا، سه کته ی میتشک لئی دام.

ئەزداک:

باشتر. (به شه له که): ئەهی تۆ لیره چیت دهوی؟

شه له که:

گه وره م، من نه خۆشه که م.

ئەزداك:

ئەو لاقتى چارەسەر كرد؟

شەلەكە:

نەك لاقە راستەكەم. بادارىيى لە لاقى چەپمدا بوو، من لاقى راستەم نەشتەرگەرىيى كرا، لە بەر ئەوھىيە ئىستا دەشەلم.

ئەزداك:

ئەمە بە خۆرايى بوو؟

كەم ئەندامەكە:

نەشتەرگەرىيەكى ۵۰۰ پياستەرى خۆرايى! بۆ ھىچ. بۆ يەك «خو پاداشتت بداتەوھ». من پارەى خويندەكەى ئەم مرۆقەم دا! (بە دكتۆرەكە): لە خويندنگا فېر بووى، بە خۆرايى نەشتەرگەرىيى بەكەى؟

پزىشك:

بەپزىز، بە راستى باوھ، پېش نەشتەرگەرىيى حەقدەست وەرگىرى، لە بەر ئەوھى نەخۆش لە پېش نەشتەرگەرىيى گوئى رايەلانتر پارە دەدا وەكو لە دواى نەشتەرگەرىيى، ئەمە مايەى تىگەيشتنە. لەم حالەتەدا من لەو بروايەدا بووم، كاتى كە چووم بۆ نەشتەرگەرىيى، كە پېشخزمەتەكە پارەكەى وەرگرتووه. من لېرەدا بە ھەلەدا چووبووم.

كەم ئەندام:

بە ھەلەدا چوو بوو! پزىشكىكى باش بە ھەلەدا ناچى! پشكنين دەكا، پېش ئەوھى نەشتەرگەرىيى بكا.

ئەزداك:

ئەمە راستە. (بە شاوفا): كەيسەكەى دىكە چىيە، جەنابى داواكارى گشتىيى؟

شاوفا:

(خېرا گسك دەدا): گوشار خستنه سەر.

گوشار بەر:

دادگاي بالا، من بى تاوانم، من تەنيا ويستم لاي ئەو خاوەن مولكە بزانم ئايا ئەو بە راستى خوشكەزاكەى زۆر گير كردووه. زۆر مېھربانانە پىي وتم نە، وا نىيە و پارەكەى دامى، بۆ ئەوھى خالم بتوانى مؤسقىقا بخوئىنى.

ئەزداك:

ئاوھا! (بە پزىشكەكە): دكتۆر، تۆ بە پېچەوانەوھ ناتوانى ھۆيەك بۆ كەمكردنەوھ لە سزاي تاوانكەت بەئىنئىتەوھ، وا نىيە؟

دكتۆر:

لە باشترين حالەتدا، كە ھەلەكردن مرۆقانەيە.

ئەزداك:

دەزانى كە پزىشكىكى باش ھۆشيارى لىپرسراوئى خۆيەتى، ئەگەر شتەكە پىوھندى بە پارەوھ ھەبى؟ لە پزىشكىكەوھ بيستم، كە لە رىي پەنجەيەكى لە جى چووهوھ ۱۰۰۰ پياستەرى دەست كەوتووه، بەوھى كە بۆى دەرکەوتووه پىوھندى بە سوورى خويندەوھ ھەيە، كە پزىشكىكى خراپتر لەوانە بوو نەيىبىنى، جاريكى دىكە لە رىي چارەسەرىكى وردەوھ زراوى ناوھراستى

كرده سهرچاوهی زير. دكتور، تو هيچ هويه‌کی به‌خشيونت نيبه. ئوكسوی گهنم فروش كوره‌كهی نارد بو خويندنی پزيشكی، بو ئه‌وهی فيری بازگانى بى، خويندنگا پزيشكیيه‌كان لای ئيمه ئه‌وهنده باشن. (به گوشاره‌به‌كه): ناوی خاوهن مولكه‌كه چيبه؟

شاوفا:

هز ناکا ناوی بهينري.

ئەزداک:

كه‌واته حوكمه‌كان ده‌دهم. گوشار خستنه سهره‌كه وه‌كو سه‌لماو ته‌ماشاهه‌كرى، تويش- به‌كه‌م ئه‌ندامه‌كه- به ۱۰۰۰ پياستهر سزا ده‌درى. ئه‌گه‌ر جارېكى ديكه‌ جه‌لت‌ه‌ى مي‌شك ليت دا، دكتور ده‌بى به‌ خورايى چاره‌سهرت بكا، يان قاچت بيريته‌وه. (به‌شه‌له‌كه): تو وه‌كو قه‌ره‌بوو برهندييه‌كى فه‌ره‌نسيت ده‌درىتى. (به‌ گوشاره‌به‌كه): تو ده‌بى نيوه‌ى ئه‌و پارهيى به‌رت ده‌كه‌وى بده‌يته داواكارى گشتى له‌ به‌ر ئه‌وه‌ى، كه‌ دادگا ناوی خاوهن مولكه‌كه‌ ناهينى، جگه‌ له‌ وه‌بش ئه‌و ناموزگارويه‌ت ده‌كرى بچى پزيشكی بخوينى، له‌ به‌ر ئه‌وه‌ى تو بو ئه‌م پيشه‌يه ده‌گونجى. تويش، دكتور، له‌ به‌ر ئه‌و هه‌له‌يه‌ى شايسته‌ى به‌خشين نيبه له‌ پيشه‌كه‌ت نازاد ده‌كرى. كه‌يسه‌كانى ديكه!

گۆرانيپيژ له‌گه‌ل مۆسيفازمه‌كانيدا:

ئای، ئه‌و شته‌ى هه‌زى لى ده‌كرى، هه‌رزان نيبه

ئه‌و شته‌ى گرانه، ته‌ليسماوييه

ماف، ماسيبه‌كه له‌ ئاودا.

بو‌يه تكا له‌ كه‌سى سيبه‌م ده‌كه‌ين

كه‌ به‌ره‌وانى بكاو شته‌كانمان بو ريك‌ بخا ئه‌زداک به‌ قروشېك ئه‌مه‌مان بو ده‌كا.

(نازداک له‌ كاروان سه‌رايه‌كه‌وه له‌ سه‌ر جاده‌ى سه‌ربازى ده‌ربه‌نده‌كه‌وه ديت، خانچييه‌كه‌ى به‌ داوايه‌، خانچييه‌كه‌ پيره‌ميردېكى ريش دريژه. له‌ داوايه‌وه نو‌كه‌ريك و شاوفا كورسى دادوه‌ريان هه‌لگرتوه. سوارېكى زريپوش به‌ به‌يداخى سواره زريپوشه‌كانه‌وه راده‌وه‌ستى).

ئەزداک:

لي‌ره داى نين. به‌ لای كه‌مه‌وه مرؤف هه‌واو كه‌ميك شه‌مالى له‌ باخى ليموكه‌وه بو ديت. بو دادگه‌ريى باشه له‌ ده‌ره‌وه پي هه‌ستى. با ته‌نوره‌كه‌ى به‌رز ده‌كاته‌وه و مرؤف ده‌توانى بيى چى له‌ ژييدا هه‌يه. شاوفا، زورمان خوارد. ئه‌م سه‌فه‌رى پشکينانه سه‌ختن. (به‌ خانچييه‌كه‌): پيونه‌دى به‌ بووكه‌كه‌ته‌وه هه‌يه؟

خانچى:

به‌ريز، ئه‌مه پيونه‌دى به‌ ئابرووى خيزانه‌وه هه‌يه. من له‌ جياتى كوره‌كه‌م شكات ده‌كه‌م، كه‌ به‌ كار له‌ ديوى چياوه‌يه. ئه‌مه ئه‌و نو‌كه‌ره‌يه كه‌ ده‌ستدرېژىي كردوه، ئه‌مه‌يش بووكه داماره‌كه‌مه. (بووكه‌كه‌ ديت، كه‌سيكى خرين، سه‌رپوشى به‌ سه‌ره‌وه‌يه).

ئەزداک:

(داده‌نيشى): من وه‌رده‌گرم. (خانچييه‌كه‌ به‌ دم هه‌ناسه هه‌لكيشانه‌وه پارهى ده‌داتى). به‌مه شته فه‌رميه‌كان ريك‌ خراون. ئه‌مه زورگير كردنه؟

خانچى:

گه وورەم، من ئەو كورەم لە تەويلەى ئەسپەكاندا غەفلەت گير
کرد، بىنيم چۆن لودۇڧىگاي خستە سەر پووشەكە.

ئەزداك:

زۆر راستە، تەويلەى ئەسپەكان. ئەسپى نايابن. بە تايبەتى
كەحىلە بچووكەكەم زۆر بە دل بوو.

خانچى:

بىنگومان، لە جياتى كورەكەم يەكسەر لودۇڧىكام خستە ژير
گوشارەوہ راستى بلى.

ئەزداك:

(بە جيدى) گوتم بە دلەموہ چوو.

خانچى:

(بە ساردىيى): بە راستىي؟ - لودۇڧىكا لاي من داني پيدا نا، كە
نۆكەرەكە بە زۆر لەگەلى جووت بووہ.

ئەزداك:

لودۇڧىكا، چارشىوہكەت لابه. (لودۇڧىكا چارشىوہكەى لا دەبا)،
تۆ بە دلى دادگاي بالا. بۆمانى باس كە، چۆن بوو.

لودۇڧىكا:

(ديارە پراوہى كردوہ): كاتى چوومە ناو تەويلەكەوہ، بۆ ئەوہى
سەيرى جوانووہ نوپيەكە بكەم، نۆكەرەكە نارہوا پىي گوتم:
«ئەمپرو گەرە» و دەستى خستە سەر مەمكى چەپم. پىم گوت:
«وا مەكە»، بە لام وازى نەھينا، بى رەوشتانە دەستم لى بدا،

ئەمە توورەى كردم. پيش ئەوہى مەبەستى گوناہ بارانەيم بۆ
دەرکەوئى، زۆر نزيك بووہوہ. شتەكە رووى دابوو، كاتى
خەزورم هاتە ژوورەوہو بە ھەلە پىي پيدا نام.

خانچى:

(روونى دەكاتەوہ): لە جياتى كورەكەم.

ئەزداك:

(بە نۆكەرەكە): پىي لى دەنييت، كە تۆ دەستت پىي كرد؟

نۆكەر:

بەلى.

ئەزداك:

لودۇڧىكا، حەزت لە شيرينييە؟

لودۇڧىكا:

بەلى، ناوكە گولەبەپوژە.

ئەزداك:

حەز دەكەى لە ناو تەشتى خو شتندا دانيشى؟

لودۇڧىكا:

نيو سەعات يان ئەوہندە.

ئەزداك:

جەنابى داواكارى گشتىي، لەوئى چەقۆكەت بخەرە سەر زەوى.
(شاوفا چەقۆكەى دەخاتە سەر زەوى). لودۇڧىكا، بپو بۆ ئەوئى
و چەقۆكەى داواكارى گشتىي ھەلبگرەوہ.
(لودۇڧىكا بە كەمەر بادانەوہ دەرپوا و چەقۆكە ھەلدەگريتەوہ).

ئەزداك:

(ئاماژە بۇ لودوڧيكا دەكا): ئەو دەبىن؟ چۈن خۇي با دەدا؟
 بەشە تاوانكارەكەي دۆزرايەو. زۆر گير كردنەكە سەلما. بە
 ھۆي خواردىنى زۆرەو، بە تايبەتى شيرىنى، لە پىي زۆر لە
 ئاوى شلەتتىندا دانىشتن، بە ھۆي تەمەلىي و پىستى نەرمەو
 ئەو داماوەي ئەويت زۆر گير كردو. تۆ وا دەزانى دەتوانى بە
 سمتىكى ئاوهاو بەيت و بچى و لاي دادگا دەرياز بى؟ ئەمە
 پەلامارىكى دەستە ئەنقەستە بە چەكىكى خەتەرەو. تۆ حوكم
 دەدرىي بەو، ئەسپە كەخىلە بچووكەكە رادەستى دادگاي
 بەرز بەكى، كە خەزوروت لەجياتى كورەكەي غارى پى دەدا و
 ئىستا دەبى بچىيە تەويلەي ئەسپەكانەو بۇ ئەوۋى دادگاي
 بەرز بتوانى جىي رووداوۋەكە بېشكنى، لودوڧيكا.
 (لە سەر جادەي دەربەندى گروزنيا سوارە زىپۆشەكان ئەزداك
 لە سەر كورسى دادوۋەريەكەي لە شوپىنكەو بۇ شوپىنكى
 دىكە ھەلدەگرن. شاوفا بە دوايەو كە سىدارەكەي ھەلگرتوۋە و
 نۆكەرەكە، كە رەشمەي ئەسپە بچووكەكە رادەكىشى).

گۆرانىيىز لەگەل مۇسقىقازمەنەكانىدا:

كاتى ئەوانەي سەرەو لەگەل يەكدا بە شەر ھاتن
 ئەوانەي خوارەو ئاسوودە بوون، ئىتر ھىندە ئازارىان
 نەدەچەشت
 ئەوۋەندە بىنەو بىخەرە لاوۋ نەما
 بە سەر جادە رەنگىنەكانى گروزنياوۋە
 بە پىوۋەرى باشى ساختەوۋە

ئەزداكى دادوۋەرى خەلكى ھەژار دەگەرا.

لە دەۋلەمەندەكانى دەسەندو
 دەيدايە ھاوشىۋەكانى خۇي
 نىشانەكەي فرمىسكى مېۋى مۆر بوو.
 بە پروتەو پروتە دەور درابوو
 ئازداك، دادوۋەرە باشە خراپەكە
 بە ناو گروزنياي دايكدا دەگەرا،
 (رەوۋە بچووكەكە دوور دەكەۋىتەو).
 بىن بۇ لاي نزيكە خۆشەويستەكان
 ۋەرن بە تەۋرى باش تىز كراۋەو
 نەك بە دەقى ئىنجىلى دەمار گرزو دەمەتەقى!
 ئەو ھەموو وتارە ئاينىيە ناقتۇلايانە بۆچى
 بىن، تەۋرەكان پەچوو دروست دەكەن
 لەم نىۋەندەدا ئازداك بروا بە پەچوو دەكا.

(كورسى دادوۋەريەكەي ئازداك لە مەخانىيەكدايە. سى ئاغا
 لە بەردەم ئەزداكدا ۋەستان، شاوفا شەراب بۇ ئەزداك
 دەھىنى. لە گۆشەيەكدا پىرېژنىك راۋەستاۋە. لە بەردەم دەرگا
 كراۋەكەداۋ لە دەروۋە دانىشتوانى گوند ۋەكو بىنەر ۋەستان.
 سوارىكى زىپۆش بە بەيداخى سوارى زىپۆشەوۋە پاسەۋانى
 دەكا).

ئەزداك:

جەنابى داۋاكارى گشتىي نۆرەي قسەيەتى.

شاوفا:

دوور دهکه ویتته وه ئیراکلی جهرده به تهوریکی زور گهوره وه دیتته ژووری).

ئیراکلی! (له هه وادا خاچ دهکه ن).

جهرده:

ئيواره يه کی خوش، ئازيزان! گلاسیک شهرباب!

ئازداک:

جه نابی داواکاری گشتیی، دۆلکه يه ک شهرباب بۆ میوانه که. ئه ی تو کئی؟

جهرده:

گهوره م، من قه له نده ریکی گه رۆکم و سوپاسی خپرو سه ده قه که تان ده که م. (ئهو گلاسه شهربابه به جارێ فر ده کا که شاوفا هینا ویتتی). به ککی تریش.

ئازداک:

من ئه زداکم. (هه لده ستی و سه ر داده نه ویتتی، به هه مان شیوه جه رده ش سه ر داده نه ویتتی). دادگای بالآ به خیره اتنی قه له نده ر ده کا. دایکه، به رده وام به له گیرانه وه.

بیرین:

گهوره م، له شه وی یه که مدا هیشتا نه م ده زانی، که بانديتوسی پیر ده توانی موعجیزه بکا، ته نیا مانگا که بوو. به لام چه ند شه ویک دوا ی ئه وه نوکه ره کانی ئاغا به شه و هاتن و ویستیان مانگا که م لی بستینه وه. له به رده م ده رگا که م به بی مانگا که گه رانه وه و دوومه لی پر چنگی گهوره له سه ریان روابوو. ئه وسا

ئهم که یسه پیوهندی به مانگایه که وه هه یه. ژنه شکات لیکراوه که پینج ههفته یه مانگایه کی له ته ویله دا راکرتوو، که هی سووو ئاغایه. ئهم ژنه به رانه به رازیکی دزراویشه وه بینراوه، هه ندی مانگای شوتیف ئاغاش کوژراون، دوا ی ئه وه ی دوا ی له ژنه شکات لیکراوه که کردوو کیری کیلگه که بدا.

ئاغاکان:

ئهمه پیوهندی به رانه به رازه که ی منه وه هه یه، گهوره م. -ئهمه پیوهندی به مانگا که مه وه هه یه، گهوره م. ئهمه پیوهندی به کیلگه که ی منه وه هه یه، گهوره م.

ئازداک:

دایکه، چیت هه یه بیلی؟

بیرین:

گهوره م، پیش پینج ههفته، ده مه و به یان له ده رگا که م درا، له ده ره وه پیاویکی به ریش به مانگایه که وه وه ستابوو و وتی: «ژنی ئازیز، من شیخ بانديتوسی موعجیزه هینه رم و له به ر ئه وه ی کوره که ت له جه نگ شه هید بووه، ئهم مانگایه ت وه کو یادگاری بۆ ده هینم. باش خزمه تی بکه.»

ئاغاکان:

گهوره م، ئه وه ئیراکلی جه رده یه! زاواکه ی، گهوره م! دزی میگه ل، ئاگر تبه رده ر! ده بی ملی به رینری!
(له ده ره وه قیژه ی ژنیک ده بیسترئ. ئاپۆره که نا ئارام ده بی.)

زانیم، که باندیتوسی پیروژ دلیانی گوریوهو کردویانیه تییه
مرؤقی میهره بان.

(جهرده به دهنگی بهرز پی دهکهنی).

یه کهم ناغا:

دهزانم چی گوریویانیتی.

ئهزداک:

ئه مه شتیکی باشه. دواپی تر پیمان دهلیی. بهردهوام به!

پیریژن:

جهنابی بهخشنده، ئه وهی دیکه که مرؤقیکی باشی لی دهرچوو،
شوتهف ناغا بوو، شهیتانیک بوو بو خوی، هه موو کهس
دهزانی. بهلام باندیتوس پیروژ وای کرد، که ناغا له کریی
کیلگه بچووکه کهم لیم خوش بی.

دوهم ناغا:

له بهر ئه وهی له کیلگه چهقو به مانگاگاندا دهکرا.

(جهرده پیدهکهنی).

پیریژن:

(به نامارهی نازداک): ئه مجا بهیانیهک رانه بهرازه که له
پهنجه ره که مه وه فرییه ناو ژووره که مه وه. بهر سیبه ندهم کهوت،
ئیستاش دهشلم، گه وره م، دهبینی. (چهند ههنگاو یک دهر ووا.
جهرده پی دهکهنی). گه وره م، من دهرسم: کهی رۆژیک له رۆژان
یه کییک باستر مهی بو مرؤقیکی هه ژار هیناوه به بی په رچوو؟
(جهرده ده داته پرمه ی گریان).

ئهزداک:

(له سه ر کورسییه کهی هه ل دهسی): دایکه، ئه مه پرسیاریکه،
که ناخی دلی دادگا دهسمی. ئه وهنده میهره بان به، دانیشه.
(پیریژن به دوودلی له سه ر کورسی دادوهر داده نیشی. نازداک
له سه ر زهوییه که داده نیشی، گلاس ه شه رابه کهی به
دهسته وهیه).

دایکه، خه ریکه پیت بلیم گروزنیای دایک، نازار چه شتوو

دزی لی کراو، که رۆله کانی له جهنگن

به مسته کۆله لیدراو، دل پر له هیوا

دهگری کاتی، مانگایه کی دهدهنی.

پتی سهیره، گهر لی نه درئ.

دایکه، ئیمه ی نه فره تی به به زهیی حوکم ده!

(به نه ره وه به ناغاگان):

دانی پيدا بنین که برواتان به په رچوو نییه، ئیوهی بی خوا!

هه ر یه کییک له ئیوه له بهر خوانه ناسیی به ۵۰۰ پیاسته ر سزا

دهدرئ. بو دهره وه!

(ناغا کان دهچنه دهرئ).

تو، دایکه، تو، پیای به ئیمان، دۆلکه یه ک شه راب له گه ل

داواکاری گشتیی و ئه زداکدا خالی بکه ن.

گۆرانییژ له گه ل مؤسیقاژمه کانیدا:

ئاوها یاساکانی شکاند

وهکو نانیک، که دهیان ژینیته وه

گهلی گه یانده که نار بۆ سهر لاشه ی یاسا .

ره شه خه لک و ئه وانه ی خوار ی خوار وه

له ناکاو یه کیکیان هه بوو

به رتیلیان ده دایه دهستی خالی، دهستی ئه زداک .

حهوت سه دو بیست رۆژ

به ته رازووی ساخته شکاته کانیا نی ده کیشا

وهک ره شه خه لک له گه ل ره شه خه لک قسه ی ده کرد .

به سه ر کورسی دادوه رییه وه، نیرگه داریکی سی داره ی به

سه ره وه

ئه زداک یاسا ساخته کانی دابه ش ده کرد .

گۆرانییژ:

کاتی پاشا گهردانی به سه ر چوو، میری گه وره گه رایه وه

ژنی شاردار گه رایه وه، دادوه ری به ستر

خه لکیکی زۆر مردن، قه راغی شار سه ر له نوێ سووتایه وه،

ئازداک ترس دایگرت .

(کورسی دادوه ری ئازداک جار یکی دیکه له حه وشه ی

دادستاندایه . ئازداک له سه ر زهوی دانیشتوووه له گه ل شاوفا

قسه ده کاو پیلاره کانی پینه ده کا . له ده ره وه ده نگه ده نگ دیت .

له پشتی شووره که وه سه ری میره قه له وه که هه لگیرا وه به ویدا

تی ده په ری).

ئه زداک:

شاوفا، ئیستا رۆژانی نوکه ریت له کو تاییدایه، ته نانه ت

خوله که کانیش . من ماوه یه کی در یژ به لغاوی ئاسنینه

مه نتیقه وه ده رگیرم کرد بووی، که قه پۆرتی هه لچر ی و خویناوی

کرد، تو م به هوی مه نتیقییه وه قامچیکاری کردو به عه قل

خراب مامه له م له گه لتدا کرد . تو هه ر به سه ر وشت مرۆف یکی

لاوازی، گه ر مرۆف فی لبازانه به لگه یه کت بو فریدا، ده بی

چلی سانه قه پی لی بگری، تو ناتوانی خو ت بگری . تو به

سه ر وشتی خو ت ده بی دهستی بوونه وه ریکی به رزتر بلی سینه وه،

به لام ده توانن بوونه وه ری به رزی زۆر جیاواز بن، ئیستا پر زگارت

ده بی و به م زوانه ده توانی دوا ی غه ریزه کانت بکه وی، که نزم،

هه ره ها ده توانی دوا ی هه ست و هۆشی زگماکی هه له نه که ری

خو ت بکه وی، که فی تر ده کا، ده بی بنی پیلاره ئه ستووره که ت له

پوخساری مرۆفدا بر وینی . چونکه کاتی سه ر لی شیوان و

پاشا گهردانی به سه ر چوو و کاتی گه وره نه هاتوو، که من له

گۆرانی ئازاوه دا وه سفه که یم بینیه وه، که ئیمه ئیستا جار یکی

دیکه به یه که وه بو یاده وه ری ئه و کاته نایابه ده یلی سینه وه؛

دانیشه و له ئاوازه که دا هه له نه که ی . مه ترسی، مرۆف ده توانی

گو یی لی بگری، ئه و به شه ی که کۆرس ده یسه نیتته وه دلگیره .

(گۆرانی ده لی):

خوشکه، سه رت داپۆشه، برا، چه قوکه ت بینه، کات به ته واوی

له گریژنه ده ره چوو .

نه جیه کان پر ن له سکا لۆ بچوو که کان پر ن له خو شنویدی .

شار ده لی: با به هیزه کانی نیوانمان وه ده ر بنی ن .

شالۆ بو فه رمانگه کان ده بر ی، لیستی سه پانه کان له ناو

دهبرئ.

گهورهكان له سهه بهرده ئاش دانران، ئهوانههه ههركيز رۆژيان نهبينبوو، چوونه دهروهه.

سندووقه قوربانیههكان كه له دار خهيزهراڻن دهشكيزن، داري نايابي ئهرز بۆ تهختي خهوه دهبرنهوه
ئهوى ناني نهبوو بيخوا، ئيستا كاداني ههيه، ئهوى دانهويلهه
خيري دههينا، ئيستا خوى دانهويله دهبهخشينتهوه.

شاوفا:

ئۆ، ئۆ، ئۆ

ئهزداك:

ژهنهراڻ، تۆ له كوئي! توكايه، توكايه، نهزم بخولقينه.

كوپى پياوه بهپزهكه ناناسرتهوه؛

مندالى خانمهكه دهبيته كوپى ژنه كويلهكهى.

سهروهراڻى فهلمانگهكان له مهخزنهكهدا به دواى پهناگهيهكدا دهگهريڻ؛

ئهوهى بوى نهبوو له سهه شوورهكان بخهوي،

ئيستا له ناو جيڊا پالى ليداوتهوه.

ئهوهى گهميهى سهول ليدهدا، ئيستا كهشتى ههيه؛

خاوهنهكانيان سهپريان دهكا، ئيتر هه ئهوه نهماون.

سهروههكان پينچ پياويان نارد.

دهلئين: ئيستا خوڤتان ريگاكه بېرن، ئيمه گهيشتينه جيگاى مهبهست.

شاوفا:

ئۆ، ئۆ، ئۆ.

ئهزداك:

ژهنهراڻ، تۆ له كوئي؟ توكايه، توكايه، نهزم بخولقينه!

بهلى، خهريك بوو ئههه لاي ئيمه بيته ئاراوه، ئهگه نهزم هيشتا زۆرتر پشت گوئ خرابايه. بهلام ئيستا ميري گهوره، كه منى گاميش ژيانيم رزگار كرد، گهراوتهوه بۆ پايتهخت و فارسهكان سوپايهكيان خستوته بهر دهست ههتا نهزم بخولقيني. قهراغى شار دهسووتى. ئهوه كتىبه ئهستورهه بۆ بينه، كه ههميشه له سههري دادهنيشم. (شاوفا له كورسى دادوهروهه كتىبهكه دههيني، ئازداك كتىبهكه دهكاتوه). ئهههه كتىبى ياسايه و، من ههميشه به كارم هيناوه، تۆ دهتوانى شايهدى ئهوه بدهى.

شاوفا:

بهلى، بۆ دانىستن.

ئهزداك:

باشتره ئيستا بگهريم، دهتوانن چ ئاگريك له ناو چاوم بگههوه. چونكه من ئاگادارى ئهوانه بووم كه هيجيان نيهه، ئههه گران له سههه دهكهوي. من يارمهتى ههزاريم دا ههتا بگهويته سههه لاقه باريكهكانى خوى، ئهوان له بهر بهدمهستى ههلم دهواسن؛ من گيرفانى دهولههمندهكانم پشكنى، ئههه زمانىكى شيواوه. ناتوانم له هيج شوينيك خوم بشارمهوه، چونكه ههموو دهناسن، له بهر ئهوهى من يارمهتى ههمووانم داوه.

شاوفا:

ئەوا يەككىك دېت.

ئەزداك:

(بە شىپىر زەبىيە ۋە ۋەستە ۋە، ئەمجا بە لارەلار دەچى بۆ لاي كورسىيەكە): تەۋاۋ. بە لام من ئەۋ پياۋەتتەيە بۆ كەس ناكەم، كە خۆى بە گەۋرە پىشانىدا. لە سەر چۆك بۆ بەزەبىت دەپارپمەۋە، ئىستا مەرۋ، لىك بە دەمدا دېتە خوارەۋە. ترسى مەرگم ھەيە.

(ناتىلا ئەباشقىلى، ژنى شاردار دېتە ژوورەۋە، لەگەل جىگرو سۈۋارىكى زىپۆشدا).

ژنى شاردار:

شالفا، ئەم دەعبايە كىتە؟

ئەزداك:

خانم، دەست و دل فراوانىك، كە لە خزمەتتەيە.

جىگر:

ناتىلا ئەباشقىلى، ژنى شاردارى رەحمەتى، ھەر ئىستا گەۋرەتەۋە ۋ بە دۋاى مىخل ئەباشقىلى كۈرە سى سالنەكەيدا دەگەرئى. زانىۋىەتى كە پىشخزمەتتىكى پىشۋوى مندالەكەى بۆ چىپاكان رىفاندۋە.

ئەزداك:

دەھىنرى بۆ ئىرە، نەجىبزادە، فەرمانتەنە.

جىگر:

گۈايە ئەۋ كەسە بە مندالى خۆى لە قەلەم دەدا.

ئەزداك:

ملى دەپە رىنرى، نەجىبزادە، فەرمانتەنە.

جىگر:

ئەمە ھەموو شتىك بوو.

ژنى شاردار:

ئەم مەرۋقە رىقم ھەلدەسىنى.

ئەزداك:

(بە سەر داچە مەندەنەۋىيەكى زۆرەۋە بە دۋايدا دەچى بۆ دەرگاكە): ھەموو شتىك رىك دەخرى. نەجىبزادە، فەرمانتەنە.

خەلکى ئىمە ئاسا ھەندى جار لاي ئەو باش دەربازيان دەبى.

گروشه:

ئەمرۆ پىويستم بە بەختە.

ژنە ئاشپەزمەكە:

بۆى مەقەرىنە. (لە ھەوادا خاچ دروست دەكا). من لەو
بروایەدام، باشتىرى دوعايەك بكەم، كە دادوەر سەرخۆش بى.
(بە لىو جوولاندنەو بەدەنگ دوعا دەكا، لە كاتىكدا گروشه بى
ئاكام بە دواى مندالەكەدا دەگەرى).

من تىناگەم، تۆ بۆچى دەتەوى بەتۆپىزى مندالەكە لاي خۆت
بەپىلتەو، كە ھى تۆ نىيە، لەم كاتانەدا.

گروشه:

ھى منە: من گەرەم كر دوو.

ژنە ئاشپەزمەكە:

ھەرگىز بىرت لەو نەكردۆتەو، چى روو دەدا، كە داىكى
بگەرىتەو؟

گروشه:

لە سەرەتاو بەرەم كر دەو، دەيدەمەو، ئەمجا بەرەم كر دەو، ئىتر
ناگەرىتەو.

ژنە ئاشپەزمەكە:

چاكەتى خوازراویش گەرم دەكاتەو، وا نىيە؟ (گروشه سەرى
دەلەقىنى)، دلىيات دەكەمەو، تۆ چىت دەوى، لە بەر ئەوھى تۆ
كەسىكى بە ئابرووى. (بىرى دەكەوتتەو): من ئاگادارى

بازنەى تەباشىر

گىرانىيىز:

ئىستا گوچ لە حىكايەتى دادوهرى سەبارەت بە مندالەكەى
شاردار ئەباشقىلى بگرن
بۆ ديارىكردى داىكە راستەقىنە

لە پى پراوہ كرىنى بازنەى تەباشىرى بەناوبانگەوہ.

(لە ھەوشەى دادگا لە نوخا. سواری زىتپۆش لە ناو
ھەوشەكەوہ لە پشستەوہ مىخل دەبەنە دەرەوہ. سواریكى
زىتپۆش بە رمىك گروشه لە بەردەم دەروازەكەدا رادەگرى،
ھەتا مندالەكە دەبرى. ئەمجا دەپەلن گروشه بچىتە ژوورەوہ.
ژنە ئاشپەزەكەى پىشووى مالى ئەباشقىلى شاردارى
لەگەلدايە. لە دوورەوہ دەنگ دەنگ دەبىستى و سووتماكى
سوور دەبىنرى).

گروشه:

ئازايە، دەتوانى بە تەنيا خۆى بشوا.

ژنە ئاشپەزمەكە:

بەختت ھەيە، بە ھىچ جۆرىك دادوهرى راستەقىنە نىيە،
ئەزداكە. بەدەمەستەو لە ھىچ تى ناگاو گەرەترىن دز لاي ئەو
رزگارى بوو. چونكە ھەموو شتىك تىكەل و پىكەل دەكا و
خەلكە دەولەمەندەكان ھەرگىز بەرتىلى زورىان نەداوہتى،

مندالەكە بووم، بە ۵ پیاستەر و گروشه له ئیوارەى پینجشمەدا هات لەگەڵ خۆى بردى، كاتى پشيوپیه كه هاته ئاراه. (خاخاقای سەرباز دەبینى، كه نزيك دەبیتەوه). بەلام تۆ گوناھت بەرامبەر سيمۆن كرد، من قسەم لەگەڵدا كرد، ناتوانى تىي بگا.

گروشه:

(سيمۆن نابینى): من ئیستا ناتوانم سەرى خۆم بە مرقىكهوه بیهشێنم، ئەگەر هیچ تى نهگا.

ژنه ناشپەزەكه:

ئەو ئەوه تیگەیشتوو، كه مندالەكه هی تۆ نییه، بەلام كه تۆ له بارى ژن و میتردايه تیدای و ئازاد نیت، هەتا مەرگ له یهكتان جودا دهكاتەوه، لەمە ناتوانى تیبگا. (گروشه سيمۆن دەبینى و سلاوى لى دهكات).

سيمۆن:

(به مۆنییهوه): من دەمەوئى به خانم رابگهیهنم، كه ئامادهى سویند خواردم. من باوكى مندالەكه م.

گروشه:

(به دەنگى نزم) باشه، سيمۆن.

سيمۆن:

له هەمان كاتدا دەمەوئى راي بگهیهنم، كه بههۆى ئەوهوه هیچ ئەركيكم ناكه ویتە سەر شان، خانمیش به هەمان شیوه.

ژنه ناشپەزەكه:

ئەمە پيوست ناکا. گروشه میردى هیه، تۆ ئەمە دەزانى.

سيمۆن:

ئەمە كارى خۆیهتى و پيوست ناکا زۆر بوترى. (دوو سواری زریپۆش دینه ژوورئ).

سواری زریپۆشەکان:

دادوهر له كوئیه؟ -هیچ كهسێك دادوهرى بینیه؟

گروشه:

(پووی وەرگی پراوه و پوخساری داپۆشیوه): وەرە بەردەمم. نەدەبوو بچم بۆ نوخا. ئەگەر تووشى فەسالى ئەو سواری زریپۆشه بيم كه به سەرىمدا دا...

یهكێك له سواری زریپۆشەکان:

(مندالەكهى هیناوه، دیتە پيشهوه): دادوهرهكه لیتره نییه. (هەردوو سواری زریپۆشهكه هیشتا هەر دهگهړین).

ژنه ناشپەزەكه:

هیوادارم هیچی به سەر نههاتبى. لەگەڵ یهكێكى دیکه دا ئومیدت زۆر كه متره. (سواریكى زریپۆشى دیکه دەردەكهوئ).

سواری زریپۆش:

(كه پرسىاری دادوهرهكهى كرد، هەوالى پیدهگهیهنى): تەنیا دوو كهسى پيرو مندالێكى لێیه. دادوهرهكه هەلاتوو. سواری زریپۆشهكهى دیکه: هیشتا بگهړین!

(دوو سواری زریپۆشهكهى یهكەم خیرا دەروون، سیدیەم

دەمپنیتەو، گروشه ھاوار دەکا، سوارە زریپۆشەکه
وەر دەچەرخێ، بەروانەکهیە و جیبرینیکی گەرە بە ھەموو
پوخسارییەوہیە).

زریپۆشەکی ناو دەروازەکه:

شۆتا، چییە؟ دەیناسی؟

بەروان:

(پاش لێ وردبوونەوہیەکی زۆر): نەخیر.

زریپۆشەکی ناو دەروازەکه:

گواپە ئەو مندالەکهی ئەباشفیلی دزیوہ، شۆتا، گەر تۆ ھیچ
شتیک لە بارەییوہ دەزانی، دەتوانی کۆمەلێک پارەت دەست
کەوێ.

(بەروانەکه بە دەم جێدوانەوہ دەروا).

ژنە ئاشپەزەکه:

ئەوہ بوو؟ (گروشه سەر دەلەقینی). لەو برۆایەدام ئەو دەمی
دەگرێ، ئەگینا دەبێ پێی لێ بنی، که بە دواى مندالەکهوہ بووہ.

گروشه:

(بە دلخۆشییەوہ): خەریک بوو لە بیرم بچیتەوہ، که من
مندالەکهم لەوان رزگار کرد... (ژنی شاردار لەگەڵ جیگرو دوو
پاریزەردا دیتە ژووری).

ژنی شاردار:

سوپاس بۆ خوا، بە لای کەمەوہ ئیرە خەلکی لێ نییە، من
ناتوانم تەحەمولی ئەو بۆنە بگرم، پێی تووشی سەرئیشە دەم.

پاریزەری یەکهەم:

تکایە، خانمی بەرپێز، ھەتا دەتوانن ژیر بن لەگەڵ ھەموو ئەو
شتانەدا که دەیلێن، ھەتا دادوهریکی دیکەمان دەبێ.

ژنی شاردار:

ئیلۆ شوپۆلادزە، بەلام خو من ھیچ نەگوت، من گەلم بە
ھەستی ساناو راشکاوییەوہ خووش دەوێ، تەنیا بە ھۆی ئەم
بۆنەوہیە که سەرم لە ئازار دەداتەوہ.

پاریزەری دووہم:

بینەر زۆر کەم دەبێ، بەشیکی زۆری دانیشتووان لە بەر
پشتیوێ قەرەغی شار لە پشتی دەرگای داخراوہوہ دانیشتوون.

ژنی شاردار:

ئەوہ ئەو کەسەییە؟

پاریزەری یەکهەم:

تکایە، خانمی ناتیلە ئەباشفیلی، واز لە سووکاپەتی پیکردن
بەینە، ھەتا دنیای دەبین، کە میری گەرە دادوهریکی نوێ
ناوزەد دەکا و ئیمە ئەم دادوهری ئیستامان لە کۆل دەبیتەوہ،
که نزمترین شتە، که مرۆف لە جبەییەکی دادوهردا بینیبیتەتی.
بەوہ دەچێ شتەکان جوولەیان تی کەوتبێ، ببینن.
(سواری زریپۆش دینە ناو ھەوشەکەوہ).

ژنە ئاشپەزەکه:

خانمی بەرپێز یەکسەر قژەکەتی لە بنەوہ ھەلدەکەند، گەر
نەیزانیبا، که ئەزداک پشتی ئەوانەیی خواری خواریوہ دەگرێ.

ئازداك به سەروچاۋ بېرىپ دەدا .

(دوۋ سۋارى زىپۆش دەستيان بەۋە كىردۈۋە گورىسىك بە كۆلەكەكەۋە ھەلۋاسن. ئىستا ئازداك بە دەست بەستراۋى دەھىنرىتە ژورى. لە دۋايەۋە، بە ھەمان شىۋە، شاۋفا، ئەۋىش بە دەست بەستراۋى دەھىنرىتە ژورى. لە دۋاي شافاۋە، سى ئاغا لە دۋاي شافاۋەن).

سۋارىكى زىپۆش:

ھەۋلت دا ھەلبىتى، وا نىيە؟
(لە ئازداك دەدا).

ئاغايەك:

جىبەى دادۋەرىي لە بەر داكەنن، پىش ئەۋەى بەرز بىرىتەۋە!
(سۋارە زىپۆشەكان و ئاغاكان جىبەى دادۋەرىي لە بەر ئازداك دادەكەنن. جل و بەرگە شىرو ۋرەكەى ژىرەۋەى دەردەكەۋن. ئەمجا يەكك پالتيكى پىۋە دەنى).

سۋارىكى زىپۆش:

(بۆ سۋارىكى زىپۆشى دىكەى پال دەنى): دادپەرۋەرىيەكى زۆرت دەۋى؟ ئەۋەتەنى!
(بە ھاۋارۋ قىژەى «تۆ بىگرە!» و «من پىۋىستم پى نىيە!»
ئازداك بۆ يەك ھەلدەدەن، ھەتا دەكەۋى، ئەمجا بەرزى دەكەنەۋە بۆ ژىر قولى گورىسەكەى رادەكىشن).

ژنى شاردار:

(كە لە كاتى «گەمەى تۆپ» دا شىتگىرانە چەپلەى لىدەدا): ئەم مرقەم لە يەكەم نىگاۋە نامىھەبان ھاتە بەرچاۋ.

ئەزداك:

(خەلتانى خويىنە، بە دەم ھەناسە بىركىۋە): من ناتوانم ببىنم،
پەرىۋەكەم بدەنى.

سۋارە زىپۆشەكەى دىكە:

گۋايە دەتەۋى چى ببىنى؟

ئەزداك:

ئىۋە، سەگىنە. (بە كراسەكەى خويىنەكەى چاۋى دەسپى).
سلاۋى خواتان لى بى، سەگىنە! چۆنن، سەگىنە؟ جىھانى
سەگان چۆنە، بۆگەنى باش دىت؟ جارىكى دىكە پۆستالتان بۆ
لىسانەۋە ھەيە؟ سەگىنە، ھەتا مردن قەپ لە خۆتان دەگرن؟
(سۋارىكى زىپۆشى تەپ و تۆزاۋى لەگەل بەروانىكدا دىتە
ژورى. لە تۈۋرەكەيەكى چەرمەۋە كاغەز دەردەھىنى و
سەپىريان دەكا. ئەمجا دەكەۋىتە نىۋانەۋە).

سۋارە تۆزاۋىيەكە:

راۋەستن، ئەمە نووسىنەكەى مىرى گەۋرەيە، كە پىۋەندى بە
ناۋزەدكردنە نوپىەكانەۋە ھەيە.

بەروان:

(دەنەرىنى): ھەموو بىدەنگ راۋەستن. (ھەموو بىدەنگ
رادەۋەستن).

سۋارە تۆزاۋىيەكە:

دەربارەى دادۋەرە نوپىەكە نووسراۋە: ئىمە پىۋىك ناۋزەد
دەكەين، ئەزداك ناۋىك لە نوخا، كە بۆ رىزگار كردنى ئەۋ
ژيانەى بۆ ۋلات زۆر گرىنگە مايەى شانازىيە، ئەۋە كىيە؟

شاوفا:

(په نجه بؤ ئەزداک دريژ دهکا): ئەوهی به سیداره که یه وه. خاوهن شکۆ.

بهروان:

(دهنه پینئ): لیتره چی روو دهدا؟

سواری زریپۆشه:

تکایه، مۆلەت بدەن راپۆرت بدەم، که جه نابی بوو و به هۆی زمان لیدانی ئەم ئاغانه وه وهکو دوژمنی میری گه وره ناوزده کرا.

بهروان:

(په نجه نوماي ئاگان دهکا): بیانبهن! (دهیانبهن، به سهردانه وانندی بهرده وامه وه ده پۆن). خه می ئەوه بخۆن، که جه نابی ئیتر وه رهس نه کری. (سواریه تۆز اوویه که ده روا).

ژنه ناشپهزکه:

(به شاوفا): چه پله ی لیدا، هیوادارم ئەزداک بینییتی.

پاریزه ری یه کهم:

ئهمه کاره ساته.

(ئازداک بوورا وه ته وه. دهیه ئننه خواره وه. دیته وه سه ره خۆی، جبه ی دادوهرییه که ی له بهر ده که نه وه، به دم له تر دانه وه له ناو گروپی سواریه زریپۆشه کان ده ره چی).

سواریه زریپۆشه کان:

گه وره م، خراب نییه! جه نابیان ئاره زووی چی ده که ن؟

ئەزداک:

هیچ، هاوسه گه کانم. جارو بار پۆستالیک بلیسنه وه. (به شاوفا): من ده تبه خشم. (دهست به نده که ی ده که نه وه). له سووره، شیرینه که م بؤ بهینه. (شاوفا ده روا). ونب، ده بی که یسیک ته واو بکه م. (سواریه زریپۆشه کان ده پۆن. شاوفا به دۆلکه یه که شه رابه وه ده گه رپته وه. ئازداک به قورس ده خواته وه). شتیک بؤ پاشه لم! (شاوفا کتیبی یاسا ده هینئ، دهیخاته سه ره کورسی دادوهر. ئەزداک داده نیشتی). من وه ره ده گرم! (پروخساری شکاتکه ره کان، که سه رقالی راپوژیکی به په رۆشن، بزهییه کی خۆشیی پیشان ده دن. ورته ورتیک دیته ئاره وه).

ژنه ناشپهزکه:

ئاخ.

سیمۆن:

وهکو ده وتری، «بیر به شه ونم پر نابی.»

پاریزه ره مکان:

(له ئازداک نزیک ده بنه وه، که به چاوه روانییه که ی زۆره وه هه لده سی): گه وره م، که یسیکی زۆر پیکه نیناوییه. که سی دژ منداله که ی رفاندوووه ئاماده نییه بیداته وه.

ئەزداک:

(دهستیان به کراوه یی بؤ راده گری، سهیری گروهه دهکا): ژنیکی زۆر ئیسک سووک. (زۆرتری ده دنئ). من دادوهرییه که ده که مه وه داوای راستی ته واو ده که م. (به گروهه) به تایبه تی له تۆوه.

پاریزه‌ری یه‌که‌م:

دادگای بالآ! له فۆلکلۆردا دهوتری، خوین له ئاو خه‌ستتره. ئەم
حیکمه‌ته‌ کۆنه...

ئه‌زداک:

دادگای بالآ هه‌ز ده‌کا بزانی مزه‌ی پارێزه‌ر چه‌نده.

پاریزه‌ری یه‌که‌م:

(به‌ سه‌رسوورمانه‌وه): چیی؟ (ئازداک به‌ میه‌ره‌بانیه‌وه په‌نجه
که‌له‌و په‌نجه‌ی شایه‌تمانی به‌ یه‌که‌دا ده‌سووی). ئاوها! ۵۰۰
پیاسته‌ر گه‌وره‌م، بۆ ئه‌وه‌ی وه‌لامی پرسیاره‌ نائاسیه‌که‌ی
دادگای بالآ بده‌ینه‌وه.

ئه‌زداک:

گویتان لێ بوو؟ پرسیاره‌که‌ نائاساییه‌. من ده‌پرسم، له‌ به‌ر
ئه‌وه‌ی زۆر به‌ جوړیکی دیکه‌ گویتان لێ ده‌گرم، ئه‌گه‌ر بزنام
ئێوه‌ باشن.

پاریزه‌ری یه‌که‌م:

(داده‌نه‌وێته‌وه): گه‌وره‌م، سوپاس. دادگای بالآ! پێوه‌ستی خوین
له‌ هه‌موو پێوه‌سته‌کانی دیکه‌ به‌هێزتره. دایک و مندال،
پێوه‌ندییه‌کی له‌مه‌ به‌ هێزتر هه‌یه؟ مرۆف ده‌توانی پر به
مندالیکدا بکاو له‌ دایکی برفیتنی؟ دادگای به‌رز! له‌ حال
لێهاتنی پیرۆزی خۆشه‌ویستیدا دووگیان بوو، له‌ جه‌سته‌ی
خۆیدا هه‌لی گرت، به‌ خوینی خۆی خواردنی پیتی دا، به
ئازاره‌وه‌ هێنایه‌ ناو جیهانه‌وه! دادگای بالآ! مرۆف بینی هه‌تا

پلنگی درنده، که‌ بێچووه‌که‌ی دزرا، به‌ بێ پشوو چیاکانی ته‌ی
کرد، رپوه‌له‌ بوو هه‌تا بووه‌ سیبهر. سروشت خۆی...

ئه‌زداک:

(قسه‌که‌ی پێ ده‌برێ، به‌ گروه‌ه): چیت هه‌یه‌ سه‌باره‌ت به‌و
شتانه‌ی که‌ پارێزه‌ر وتی و هێشتا ده‌یه‌وێ بیلێ به‌رپه‌رچی
بده‌یته‌وه؟

گروه‌ه:

مندالی منه.

ئه‌زداک:

ئه‌مه‌ هه‌موو شتیکه‌؟ هیوادارم، تۆ بتوانی بیسه‌لینی. به‌ هه‌ر
حال ئامۆژگاری ئه‌وه‌ت ده‌که‌م، پێم بلێی، بۆچی له‌و برۆایه‌دای،
من ده‌بێ به‌ پیتی یاسا مندالکه‌ت بده‌می.

گروه‌ه:

من به‌ باشترین شیوه‌ به‌خێوم کرد، هه‌میشه‌ بۆ خواردن
شتیکم بۆ ده‌دۆزییه‌وه. زۆربه‌ی کات په‌ناگه‌یه‌کی هه‌بووه‌ و له
به‌ر ئه‌و من هه‌موو جوړه‌ مه‌ینه‌تییه‌کم کیشاوه، پارهم لێ سه‌رف
کردووه. ئاگام له‌ ئیسراحه‌ت و خۆشیی خۆم نه‌بوو. من
مندالکه‌م بۆ میه‌ره‌بانیه‌ی به‌رامبه‌ر هه‌موو که‌سیک و هه‌ر له
سه‌ره‌تاوه‌ بۆ کار په‌ره‌وه‌رده‌ کردووه، ئه‌وه‌نده‌ی توانیویه‌تی،
هێشتا بچوکه‌.

پاریزه‌ری یه‌که‌م:

گه‌وره‌م، جیگای سه‌رنجه، که‌ ئەم که‌سه‌ خۆی هیچ پێوه‌ستیکی
خوین له‌ نیوان خۆی و مندالکه‌دا کاریگه‌ر ناکا.

ئەزداك:

دادگای بالا قبولی دەكا .

پاریزەری یەكەم:

سوپاس، گەرەم. مۆلەت بدەن، ژنیکی وەكو گوچان چەماو
چەند وشەیهكتان ئاراستە بكا، كە مێردەكەیی لە دەست دا و
ئێستاش دەبێ لەو بترسی، مندالەكەیی لە دەست دەدا، خانم
ناتیلا ئەباشقیلی...

ژنی شاردار:

(بە دەنگی نزم): چارەنووسیکی زۆر دژوار، گەرەم، ناچارم
دەكا، بۆ گەراندنەووی مندالەكەم لە ئیو پیاپیمەوه. تاوانی من
نییە، ئازارەكانی رۆحی دایكی دزی لێكراوتان بۆ دەرپریم،
ترسەكان، شەو بەیخەوەكان، كە...

پاریزەری دووم:

(لە پر هەلدەچێ): ناپهوایه، چۆن مامەلە لەگەڵ ئەم ژنە دەكری.
لێ قەدەغە دەكری بچیتە ناو كۆشكى مێردەكەیهوه، داھاتی
شەكەكانی دادەخرین، خوین ساردانە پێ دەلێن، شەكەكان
پابەندی میراتگرەكانە، بە بێ مندالەكەیی ناتوانی هیچ بكا،
ناتوانی پارە پاریزەرەكانی بدا! (بە پاریزەری یەكەم، كە بە
نیگەرانییەوه سەبارەت بە هەلچوونەكەیی شیتگیرانە ئاماژەیی
بۆ دەكا، كە بێدەنگ بێ): ئیلۆ شوبۆلادزەیی ئازیز، بۆ دەبێ
نەوتری، ئەمە پێوەندی بە شتومەكەكانی ئەباشقیلییەوه هەیه؟

پاریزەری یەكەم:

تکایە، ساندرو ئۆبۆلادزەیی بەرێز! ئیمە ریک كەوتین... (بە

ئەزداك): بێگومان راستە، ئەنجامی دادوهرییەكە هەرۆهە
بریارى ئەوێش دەدا، ئایا ئەو ژنە بریکاردەرە بەرزە بە بریارى
دادپرس دەبیتە خاوەنى شتومەكە زۆرەكانی ئەباشقیلی، بەلام
من بە دەستی ئەنقەست دەلێم «هەرۆهە»، واتە، تراژیدیای
مرۆفانەیی دایكیك لە پیشی پیشەوویە، وەكو ناتیلە ئەباشقیلی
لە سەرەتای لیدوانە دڵخوڕپینەكەیدا بە حەق ئاماژەیی بۆ
کرد. هەتا ئەگەر میخڵ ئەباشقیلی میراتگری شتومەكەكان
نەبوایه، هیشتا هەر مندالی زۆر خۆشەویستی بریکاریی
دەرەكەمە!

ئەزداك:

راوەستن! ناوهینانی شت و مەكەكان وەكو بەلگەیی مرۆفایەتی
هەستی دادگا دەبزوین.

پاریزەری دووم:

سوپاس، بەرێز. ئیلۆ شوبۆلادزەیی ئازیز، بە هەر حال دەتوانین
بیسەلینین، كە ئەو كەسەیی مندالەكەیی پڕپیدا کردووه، دایكی
مندالەكە نییە! رێگەم بدەن، راستییە رووتەكان بخەمە
بەرچاوی دادگا. مندالەكە، میخڵ ئەباشقیلی بە هۆی
زنجیرەبەك بارودۆخی نەگبەتەوه لە كاتی هەلاتنی دایكیدا بە
جێ هیلا. گروشه، كچی متبەخەكەیی كۆشك، لەو
یەكشەمەیی جەژندا ئامادە بوو و چاودیری كراوه، چۆن خۆی
بە مندالەكەوه خەریك کردووه...

ژنە ئاشپەزەكە:

خانم تەنیا بییری دەكردهوه، چی جلیك لەگەڵ خۆی بەری!

پاریزەری دووهم:

(به بی جوولانهوه): نزیکهی سالتیک دواى ئهوه گروهه له گوندیکی چیا له گهڵ مندالتیکدا دهركهوت و هاوسه رگییری له گهڵ...

ئهزداک:

چۆن گهیشتیته ئهوه گوندهی چیا؟

گروهه:

به پریز، به پی، منداله کیش هی من بوو.

سیمۆن:

به پریز، من باوکی منداله کم.

ژنه ئاشپهزمکه:

گوره، من سه رهپرشتیم ده کرد، به ه پیاستهر.

پاریزەری دووهم:

* ئهوه پیاوه دهزگی رانی گروههیه، دادگای بالا، له بهر ئهوه له شایه دیدا جیگای متمانه نییه.

ئهزداک:

تۆ ئهوهی که له گونده کهی چیا گروهه هاوسه رگییری له گهڵ کرد؟

سیمۆن:

نه خیر، گوره. گروهه شووی به جوتیاریک کرد.

ئهزداک:

(به ئامازه گروهه بۆ لای خووی بانگ دهکا): له بهر چی؟

(دهست بۆ سیمۆن درپژ دهکا): له ناو جیدا هیچ نییه؟ راستیی بلی.

گروهه:

ئیمه نه گهیشتبووینه ئهوه. من له بهر ئهه منداله شووم کرد. بۆ ئهوهی په ناگهیه کی هه پی. (دهست بۆ سیمۆن درپژ دهکا): گه ورهه ئهه له جهنگ بوو.

ئهزداک:

ئیسنا جاریکى دیکه دهیه وی له گهڵ تۆدا پی، وا نییه؟

سیمۆن:

دهمه وی بۆ پرۆتۆکۆل بلیم...

گروهه:

(به تووره بییه وه): جه نابی به خشنده، من ئازاد نه ماوم.

ئهزداک:

ئهی ئهه منداله، بانگه شهی ئهوه ده کهی که له سۆزانیه تییه وه هاتوو؟ (له بهر ئهوهی گروهه وه لام ناداته وه). من پرسیاریکت لی ده کهم: ئهه منداله چۆنه؟ زۆلی جادهو کۆلانه یان مندالتیکی ناسکی خیزانیکی دارایه؟

گروهه:

(به پهستییه وه): مندالتیکی ئاساییه.

ئهزداک:

مه به ستم ئهوهیه: زۆر زوو خهسلهتی ناسکی پیشان دا؟

گروهه:

لووتی له روخساریدا پیشان دا.

ئەزداك:

لووتى لە پوخساريدا چاويدا پيشان دا . من ئەمە وەكو
 وەلامىكى گرینگ لە تۆو سەير دەكەم . دەربارەى من
 دەگىرنەو، كە من لە بىرپارىكى دادگا چوومەتە دەرهو بوئى
 بنچكى گولەباخىكم كروو . ئەمانە وردەكارىن، كە هەتا
 ئەمپروش پىويستەن . ئىستا من لە كورتى دەبىرپىنمەو و ئىتر گوئ
 لە درۆكانتان ناگرم، -بە گروشه- بە تايبەتى درۆكانى تۆ .
 دەتوانم بىر بكەمەو، ئىو -شكاتكار- چىتان لە ژىر سەردايە،
 كە فىلم لى بكن، من دەتاناسم . ئىو ساختەچىن .

گروشه:

(لە ناكاو): من بىرواتان پى دەكەم، كە دەتانەوئى لە كورتى
 بىبىرنەو، پاش ئەوئى كە بىنيم، ئىو چۆن وەرتان گرت .

ئەزداك:

دەمت داخە . من لە تۆم وەرگرتوو؟

گروشه:

(لەگەل ئەوئىشدا ژنە ئاشپەزەكە دەپەوئى بىگرئ): لەبەر ئەوئى
 من هىچم نىيە .

ئەزداك:

پراستە . لە ئىوئى لە بىرسا مردووو هىچم نادىتئى، لەوانەيە لە
 بىرسان بىرم . ئىو دەپەرورەيتان دەوئى، بەلام دەتانەوئى پارەى
 تيا خەرج بكەن؟ كە بچن بۆ لای قەساب، دەزانن دەبى پارە
 بەن، بەلام ئىو بۆلای دادوەر دەچن، وەكو بچن بۆ خواردنى
 پرسە .

سىمۆن:

(بە دەنگى بەرز): دەوترى، «كاتى هاتن ئەسپەكە نال بكن،
 قالۆنچە پىي بەرز كردهو» .

ئەزداك:

(بە جۆش و خروشهو شەپ فرۆشتنەكە وەردەگرئ):
 «گەنجىنەيەك لە چالە پىساييدا لە بەردىك لە كانى شاخەكاندا
 باشترە .»

سىمۆن:

ماسىگر بە كرمى گوت: «پۆژىكى خۆشه، نەچىن بۆ ماسىگرتن؟»

ئەزداك:

«من خۆم ئاغاي خۆم، نۆكەرەكە ئەمەى گوت و پىي خۆى
 بىپىيەو» .

سىمۆن:

«قەيسەر بە جوتيارەكانى گوت، من ئىوئى وەكو باوك خۆش
 دەوئى و سەرى كورى قەيسەرى پەران» .

ئەزداك:

«بەدترىن دوژمنى شىت، شىت خۆيەتى» .

سىمۆن:

بەلام «تر بى لووتە» .

ئەزداك:

۱۰ پىاستەر سزا بۆ قسەى ناشىرىن، بۆ ئەوئى فىر بى،
 دادگەرىي چىيە .

گروشه:

ئەمە دادگەرییەکی پاگە. ئیمە سزا دەدە، لە بەر ئەوەی ئیمە ناتوانین ناسک قسە بکەین وەکو ئەوانە لەگەڵ پارێزەرەکانیان.

ئەزداک:

وايە. ئیوێ گیلن. ئەمە حەقە کە سزاتان بە سەردا بسەپین.

گروشه:

لە بەر ئەوەی تۆ دەتەوێ منداڵە کە بدەیتە ئەو ژنە، کە زۆر ناسکە، وەکو رۆژیک لە رۆژان زانییەتی دایبێیەکی بگۆرێ! تۆ لە من زیاتر لە داد نازانی، تیبینی ئەو بگە.

ئەزداک:

ئەمە بیان تا رادەیک وایە. من مرۆڤیکی نەزانم، من پانتۆلم لە ژێر جبەیی دادوهرییه که مەدا لە بەر نییە، خۆت سەیر کە. لای من هەموو شتیکی خواردن و خواردنەویە، من لە قوتابخانەییەکی کلتیسادا گەرە بووم. من تۆش بە ۱۰ پیاستەر سزا دەدم بۆ سووکایەتیکردن بە دادگا. جگە لەوەش تۆ کە سێکی زۆر گەمژە، کە من دەکەیتە نەیارێ خۆت، لە جیاتی ئەوەی چاوبازیم لەگەڵدا بکەیت و کەمێک سمتم تیکە، بە جۆریکی وام لای بێ لایەنگیرت بم. ۲۰ پیاستەر.

گروشه:

ئەگەر بیکەیتە سیش، من پیت دەلێم، من دادپەرەرییە کەت بە چی دادەنێم، بەدەست. چۆن دەتوانی پرکیشی بکەیت و وەکو پیاویک ئاوا قسە لەگەڵ مندا بکە، وەکو (باشایاھو) پرکیشی کردبوو و لە پەنجەرەیی کلتیساو بەزێ دابوو؟ کاتی

لە دایکتەو دەریان هینای نەخشەیی بۆ دانەنرابوو، کە تۆ بە دەستیدا دەدە، کاتی قاپیک هەرزنی لە هەر شوپینیک بردی، و، تۆ شەرم ناکە، کە دەبینی، من لە بەردەمتدا هەلەلەرزیم؟ بەلام تۆ خۆت کردۆتە نۆکەریان، کە خانووکانیان هەلناگیرێ، لە بەر ئەوەی دزیویانن؛ لە کەییەو خانووکان هی مۆرانەکانە؟ بەلام تۆ ئاگاداری، ئەگینا ناتوانن پیاوکانمان بۆ جەنگەکانیان پەلکیش بکەن، بەکرێگیراو.

(ئازداک هەستاوتە سەر پێ. رۆخساری دەست بە گەشەنەو دەکا. بە چەکوشە بچوو کە کە لە میزە کە دەدا، بە نابەدلییەو، وەکو بیەوێ ئارامیی بخولقینێ، بەلام کە جنیودانی گروشه تەشەنە دەستینێ، تەنیا هاوئاھەنگ چەقوش بە میزە کە دەدا). من لیت ناترسیم. لە دزیک یان لە جەردەییەکی بکوژ زیاتر لیت ناترسیم، دزیک یان جەردەییەکی بکوژ ئەو دەکا کە دەییوێ. تۆ دەتوانی منداڵە کەم لیبەری، سەد بەرامبەر بە یەک، بەلام من تەنیا شتیکی پێدەلێم: بۆ پیشەییەکی وەکو ئەوەی تۆ دەبوا بە مرۆڤ تەنیا منداڵ ئەتکەر و سوود خۆر هەلێژێرێ، بۆ سزا، کە دەبێ لە سەرۆکی مرۆڤی هاوڕەگەزیانەو دانیشن، کە لەو خراپترە بە سێدارەو هەلواسرابی.

ئەزداک:

(دادەنیشی): ئیستا کردمنە ۳۰ پیاستەر من لەو زیاتر وەکو لە مەیاخانەدا لەگەڵ تۆ دەمەدم ناکەم، ئابرووی دادوهریم بەرەو کوێ دەچێ، من لەم کەیسە تاقەتم چوو. ئەو دووانە لە کوین، کە تەلەقیان دەویست؟ (بە شاوفا) بیانەینە ژووری. ئەم کەیسە

بۇ چارەكە سەعاتىك رادەگرم.

پاريزمى يەكەم:

(لە كاتىكدا شاوفا دەروا): ئەگەر ئىمە هيچى تريشى نەخەينه بەردەم، بريارى دادگامان لە گيرفاندايه، خانم.

ژنە ئاشپەزەكە:

(بە گروشە): لە خۆتت تى كدا . ئىستا مندالەكەت پى نادا .
(ژن و ميترديكى زۆر پير دىنە ژوورەوہ).

ژنى شاردان:

شالفا، شووشەى عەترەكەم.

ئازداك:

من وەردەگرم: (پيرەكان لىى تى ناگەن). بيستوومە، دەتانەوئى
لە يەك جيا ببنەوہ. چەندە بە يەكەوہن؟
پيترىژنەكە:
۴۰ سالە، گەورەم.

ئازداك:

ئەى بۆچى دەتانەوئى جيا ببنەوہ؟

پيرەمترەكە:

ئىمە ھاوسۆزى يەكتر نين، گەورەم.

ئەزداك:

لە كەيەوہ؟

پيرىژنەكە:

ھەميشە، گەورەم.

ئەزداك:

من بير لە خواستەكەتان دەكەمەوہو بريار دەدەم، كە
كەيسەكەى ديكە كۆتايى پى بەيىنم. (شاوفا دەيانباتە پشتەوہ).
من مندالەكەم دەوئى. (دەست بۆ گروشە رادەوہشيني و بۆ لاي
خۆى بانگى دەكا، بۆ لاي گروشە خۆى دادەچەمىنىتەوہ،
ناميەرەبان نىيە). بينيم كە تۆ مەيلت بۆ دادپەرورەيى ھەيە. من
بروات پى ناكەم، كە مندالى تۆيە، بەلام ئەگەر مندالى تۆ بوايە،
حەزت نەدەكرد دەولەمەند بوايە؟ تۆ دەبى تەنيا بلىى، كە
مندالى تۆ نىيە. يەكسەر كۆشكىكى دەبوو و ئەو ھەموو ئەسپە
لە تەويلەكەيداو ئەو ھەموو سۆالكەرە لە ئاستانەى
دەروازەكەيداو، سەربازىكى زۆر لە خزمەتيداو ئەو ھەموو
داواكارە لە دەرباريدا، وا نىيە؟ چى وەلام دەدەيتەوہ؟
دەولەمەندىت ناوئى؟
(گروشە قسە ناك).

گۆرانىيىژ:

گوئى بگرن، ژنە توورەكە چۆن بىرى كردهوہ، بەلام نەيگوت.

(گۆرانى دەلى):

ئەگەر بە پىلاوى زىرپىنەوہ رى بكا

ئەگەر پى بە خەلكە لاوازەكاندا بنئى

رەنگ بى كارى بەد بكاو

لەوانەيە پىيكەنى.

ئاخ، بۆ ھەلگرتن ئىواران و بەيانيان

دایکی بهردین قورسه

چونکه دهسته لاتداریی و بهدرهفتاریی

مروفت زور عهزیهت ددهن.

دهبی له برسیتی بترسی

بهلام نهک له برسویهکان.

دهبی له تاریکی بترسی

بهلام نهک له پرووناکی.

نهزداک:

من له و پروایه دام، لیت تیدهگم.

گروشه:

من نایدومه وه. من بهخپوم کرد و من دهناسیته وه.

(شاوفا منداله که دهینتیه ژورئ).

ژنی شاردار:

شروه پرهی له بهره!

گروشه:

راسته. کاتیان نه دامی، کراسیکی باشی له بهر کهم.

ژنی شاردار:

له گه وری به رازدا بوو؟

گروشه:

(توورهیه): من به راز نیم، به لام به رازی دیکه هیه. منداله کهت

له کوئی به جی هیتشت؟

ژنی شاردار:

پیشانتی ددهم، بازارپی. (دهیه وی بجیته گیان گروشه، به لام

پاریزه رکان دهیگرن). ئەم ژنه تاوانباره! دهبی قامچیکاریی

بکری!

پاریزه ری دووم:

(دهمی دهگری): خانمی ناتیلان باشفیلی! تو پهیمانت دا...

گه وره م، ئەعسابی شکاتکاره که...

نازداک:

شکاتکارو شکات لیکراو: دادگا گوپی له کهپسه که تان گرت و،

ئوهی بو پروون نه بووه وه، کی دایکی راسته قینهی ئەم منداله یه.

من وهکو دادوهر ئەو نه رکهم له سهر شانه، که دایکیک بو ئەو

منداله هلبیژیم. من تاقیکردنه وه یه که دهکم. شاوفا، پارچه

ته باشیریک بینه. بازنه یه که له سهر زهوییه که بکیشه. (شاوفا

بازنه یه که به ته باشیر له سهر زهوییه که دهکیشی). منداله که

بخهره ناو بازنه که وه! (شاوفا میخل دهخاته ناو بازنه که وه،

میخل زهردهخه نه بو گروشه دهکا). شکاتکارو شکات لیکراو،

له تهنیشت بازنه که وه راهستن، هردوو کتان! (ژنی شاردارو

گروشه دهچنه تهنیشت بازنه که وه). دهستی منداله که بگرن.

دایکی راسته قینه ئەو وزهیهی تیدا دهبی، منداله که له

بازنه که وه بو لای خوئی پاکیشی.

پاریزه ری دووم:

(به خیرایی): دادگای بالا، من نارهنایی دهرده بریم، که

چاره نووسی شتومه که گهره کانی ئەباشفیلی، که پیوهستی ئەو

مندالەن وەکو میراتگر، دەبێ پابەندی شەڕیکی جیگومانی ئاوا بن. سەرەرای ئەوەش: بریکاردەرەکم هەمان وزەى ئەم کەسەى تێدا نییە کە فێرە کارى جەستەى بکا.

ئەزداک:

بۆ من بە هیز دیارە. رايکیشن!

(ژنى شاردار مندالەکە لە بازەکەو بە بۆ لای خۆى رادەکێشى. گروشه دەستی مندالەکەى بەرداوه، بە حەپەساوى راولەستاوه).

پاریزەرى یەكەم:

(پیرۆزبایی لە ژنى شاردار دەکا): چیم وت؟ پێوهستی خوین!

ئەزداک:

(بە گروشه). چیتە؟ تۆ رات نەکیشا.

گروشه:

من توند دەستیم نەگرتبوو. (بۆ لای ئەزداک رادەکا). گەرەم، لەو شتانەى کە دژى ئیوهم وتن پەشیمانم، داواى لیبووردنت لى دەکەم. گەر بمتوانیبا مندالەکە لە لای خۆم بەیلمەوه، هەتا هەموو وشەکان فێر دەبێ. ئیستا چەند وشەیک دەزانى.

ئەزداک:

کار مەکە سەر دادگا! گەرەم دەکەم، خۆت تەنیا بیست وشە دەزانى. باشە، من تاقیکردنەوهکە جارێكى دیکە دەکەم، بۆ ئەوهى بە یەكجارەكى بۆمان دەرکەوێ.

(هەردوو ژنەکە جارێكى دیکە رادەوستن).

راکیشن!

(جارێكى دیکە گروشه دەستی مندالەکە بەر دەدا).

گروشه:

(داماو) من بەخێوم کردووه! قۆلى لە بن دەرپهینم؟ ناتوانم.

ئازداک:

(هەلەدەستیتە سەر پى): بەمەیش دادگا بۆى دەرکەوت، کى دایكى راستەقینەیه. (بە گروشه): مندالەکەت بگەرەو بیبە. ئامۆژگارى ئەوت دەکەم، لەگەلیدا لە شار نەمىنیتەوه. (بە ژنى شاردار): تۆش ونبە لە بەرچاوم، هەتا لە بەر ساختەبازى حوکم نەداوى. شتومەکەکان دەبنە هی شار، بۆ ئەوهى باخچەیهکیان بۆ مندالان لى دروست بکړى، پىوستیان پىپهتى، من بریار دەدەم، کە بە ناوى منوه «باخچەى ئازداک» ناو بنرێ.

(ژنە شاردار بووراوتەوهو جیگر دەبیاتە دەرەوه، پارێزەرەکان پىشووتر رۆشتوون. گروشه لە جى خۆى وشک بووه. شاوفا مندالەکە بۆ لای گروشه دەبا).

جبهى دادوهرییهکە لە بەر دادەکەنم، چونکە بۆ من زۆر گەرەمە. من لای کەس خۆم ناکەمە پالەوان. بەلام هیشتا بانگهێشتى ئاهەنگى سەماتان دەکەم، لە چیمەنەکەى دەرەوه، بۆ مائناواى. بەلێ، لە مەستیدا خەریک بوو شتیکم لە بیر بچى، واتە کە من جودابوونەوهکە کۆتایى پى بەینم. (کورسى دادوهرییهکە وەکو میز بە کار دەهینى، شتیک لە سەر کاغەزىک دەنووسى و دەیهوى پروا. مۆسیقای سەما دەستی پىکردووه).

شاوفا:

(کاغەزەکە دەخوینیتەوه): بەلام ئەمە تەواو نییە. ئیوه بریارى

ته لاقی دوو پیره که تان نه داوه، به لکو گروهه له میرده که ی.

نه زداک:

برپاری ته لاقیانم به هله دهر کردووه؟ به داخه ووم، به لام وا دمینیتته وه، له هیچ شتیک په شیمان نابمه وه، نه گینا نه زم نامینتی. (به ژن و میرده زور پیره که): له جیاتی ته وه بو ناههنگه که م بانگه یشتتان ده که م، بو سه ما یه کتر به باش ده زانن (به گروهه و سیمون): له ئیوه به یه که وه ۶۰ پیاسته وهرده گرم.

سیمون:

(کیسه که ی دهرده هینتی): نه مه هه زانه، گوره م. زور سوپاس.

نه زداک:

(پاره که ده خاته گیرفانییه وه): پیویستم پی ده بی.

گروهه:

باشتره هه نه مشه و له شار دهرچین، وانیه میخل؟ (دهیه وی منداله که بخاته سه ر پستی. به سیمون): منداله که ت به دل؟

سیمون:

(منداله که ده خاته سه ر پستی): به گوپرایه لی رایده گه یه نم، که به دل مه.

گروهه:

ئیستا پیت ده لیم: منداله که له گه ل خوم برد، له بهر ته وه ی له و یه کشه مه ی جه ژنه دا له تو ماره برام. که واته نه مه مندالیکی خوشه ویستییه، میخل، سه ما ده که یین.

(له گه ل میخل سه ما ده کا. سیمون ژنه ناشپه زه که ده گری و سه ما ی له گه ل ده کا. ژن و میرده پیره که ییش سه ما ده که ن. نازداک نوقمی بیرکردنه وه یه. سه ما که ره کان هه ر زوو ده وری ده گرن. جاروبار ده بینری، هه تا پیاو و ژنی زورتر دین و سه ما ده که ن نازداک که متر ده بینری).

گورانییته:

پاش نه م ئیواره یه نازداک ون بوو و نه بینرایه وه. به لام گه لی گروزنیا له بیرى نه کردو هیشتا یادی کاتی دریزی دادوهرییه که ی وه کو کاتیکی کورت سه رده می زیپینی دادپهروه ریی ده کرده وه.

(سه ما که ره کان بو دهره وه سه ما ده که ن. نه زداک دیار نه ماوه). به لام ئیوه، گوگرانی حیکایه تی بازنه ی ته باشیر بیرو رای پیره کان وهرگرن:

هه موو شتیک ده بی له و شوینه دا بی، که بو ی باشه، واته مندالان بو دایکان، بو ته وه ی بره خستین

گالیسکه بو گالیسکه وانی باش، بو ته وه ی باش بیان ناژوون پنده شت بو ناودهره کان، بو ته وه ی بهر بگری.

(موسیکا)